

A detailed illustration of a butterfly with a symmetrical pattern of red, yellow, and white on its wings. The wings have a scalloped edge. The text 'MIK' is overlaid on the upper left part of the butterfly.

MIK

Glasilo OŠ Miklavž na Dravskem polju

A detailed illustration of a butterfly with a symmetrical pattern of blue, green, and white on its wings. The wings have a scalloped edge. The text 'Miklavž na Dravskem polju, šol. l. 2021/22' is overlaid on the lower right part of the butterfly.

Miklavž na Dravskem polju, šol. l. 2021/22



Hvala vsem, ki ste s svojimi prispevki soustvarili MİK ali kakor koli drugače prispevali k nastanku šolskega glasila, še posebej našemu računalnikarju Matjažu Žuranu. Prav tako posebna hvala naši ravnateljici Dušanki MIHALIČ MALI, ki nas je podpirala pri nastajanju glasila in tudi sicer, da je MİK tudi letos ugledal dan.



Likovna predloga za naslovnico: **Nina Čuček, 5. c.**

Računalniško oblikovanje, urejanje in lektoriranje šolskega glasila: dr. Ana Koritnik

RAVNATELJIČIN UVODNIK



Zdaj pa na počitnice, učenci!

Šolsko leto 2021/22 se poslavlja. Leto velikih sprememb, ko je majhen virus ustavil človeštvo in vse nas opozoril, da ni nič predvidljivega in samoumevnega in da smo le del narave. Ali si je kdo od nas upal kaj takega pomisliti še na začetku leta?

Velike spremembe so se zgodile tudi na področju vzgoje in izobraževanja. Leto so zaznamovale besede pouk na daljavo, zoom konference, Arnes ... Ko smo bili v mesecu marcu soočeni z njim prvič v življenju, nas je najprej zajel strah ... Le kako bomo zmogli? Pa nam je uspelo, saj smo pred sabo videli cilj in uspešno zaključili šolsko leto.

V drugem valu širjenja koronavirusa smo slutili, da se bo pouk na daljavo ponovil. Nanj smo se bolje pripravili, vseeno pa se zavedamo, da to ni »pravi« pouk, da v tem načinu manjka marsikaj – še zlasti bližina človeka, odnos, dotik, prijateljstvo, igra. Digitalna bližina ne more nadomestiti neposrednih stikov med ljudmi. Kljub vsemu (smo) se učitelji in ostali delavci šole trudili po svojih najboljših močeh.

Posebno zahvalo namenjam vsem učencem naše šole, ponosni smo na vas, da ste hitro usvojili nov način pouka, da ste se trudili in učili po svojih zmožnostih. Vemo, da se lahko zanesemo na vas, in spoštujemo vašo odgovornost v teh težkih časih.

Verjetno najslavnejši nagovor ob koncu šolskega leta je imel leta 2005 **Steve Jobs**, ko je na Univerzi Stanford študentom med drugim povedal: »Vaš čas je omejen, zato ga ne zapravite tako, da ga živite za koga drugega. Naj vas ne omreži dogma, da je treba živeti po spoznanjih drugih. Ne pustite, da vas notranji glas utopi v šumu tujih mnenj. /.../ Vaše delo bo zapolnilo pomemben del vašega življenja in edini način, da boste res zadovoljni, je, da počnete tisto, v kar resnično verjamete.«

Šolsko leto se bo zaključilo. Pred vami so že težko pričakovane počitnice. To je tisti del šolskega leta, ki ga imate najrajši in bi bili zelo srečni in zadovoljni, če bi ga bilo še več. Toda počitek v nedogled ne bi obrusil vašega značaja, niti vaših sposobnosti, niti vas kot osebnosti. Zato je treba izkoristiti vsak trenutek življenja, ki nam je dan, da ga preživimo koristno, prijetno



in da se kaj naučimo. Ljudje modrosti in tisti v letih vedno znova ponavljajo, da se učimo vse življenje. Res je. Res je res. Čeprav mi tega v tem trenutku ne želite verjeti. In četudi mi ne verjamete, je tako tudi prav. Ugotovili boste, da je življenje najboljši učitelj, izkušnje pa delovna praksa na poti življenja.

Še nekaj bi želela izpostaviti v razmislek. To, kako lahko pomagata svetu in s tem samemu sebi. O tem, da ste lahko uspešni, če se odločite za to. Če nekdo zboli, mu ne morete pomagati, če tudi vi zbolite. Zato je pomembno, da ste vi zdravi. Če je nekdo nesrečen, mu ne morete pomagati, če ste tudi vi nesrečni. Zato je pomembno, da ste vi srečni. Če je nekdo neuspešen, mu ne morete pomagati, če ste tudi vi neuspešni. Zato je pomembno, da ste vi uspešni. Za neuspeh ne iščite izgovorov. Nehajte govoriti, česa ne morete in ne zmorete. Vprašajte se, kaj je vaš talent. Komu lahko ta talent koristi? Kako lahko ta svoj talent brusite in brusite, da postanete uspešni? Nehajte se izgovarjati, začnite se učiti. Tudi med počitnicami. Pa nimam v mislih šolskih stvari, temveč začnite se učiti vsega tistega, kar si želite, da bi ravno vi želeli znati. Šola ima že tako ali tako predpisane vsebine.

Učite se plezati po hloilih, drevesih in planinah, naučite se skuhati jed, ki jo imate najraje, pripravite večerni piknik s palačinkami, naučite se postaviti šotor in prespati v njem, naučite se oprati perilo in ga obesiti, naučite se pisati rime in pesmi in dobre šale. Naučite se kolesariti, plavati ali pa enostavno tekati bosi po travi. Odločite se, da bodo te počitnice drugačne, kot so bile tiste lansko leto. Naučite se, da boste znali poskrbeti sami zase.

Svet vas potrebuje take, ki gredo v akcijo in so odgovorni do sebe in do drugih. Take, ki krivde ne iščejo pri drugih, temveč odgovorno sprejemajo posledice in se iz napak učijo. Svet potrebuje najboljšo verzijo vas samih. Verjamem v vas. In verjamem, da si zaslužite najboljše počitnice na svetu. To pa so tiste, ki so aktivne, pustolovske, raziskovalne.

Spoštovani starši!

Hvala vam za skrbnost in podporo, s katerima ste vodili svoje otroke skozi čas izobraževanja na daljavo in tudi po vrnitvi učencev v šolo.

Zahvaljujem se tudi vam, da ste spremljali, spodbujali ali nadzorovali delo vaših otrok. Prav je, da jim stojite ob strani, da jih bodrite in dvigujete, ko so potrti, žalostni ali neuspešni. Toda vedite, da ravno preizkušnje kalijo vaše otroke. Ravno postavljanje mej, spoštovanje dogovorov in moralnih norm jih pripravlja za družbeno sprejemljive ljudi. Še posebej pa smo vam hvaležni za podporno besedo in za tiste trenutke, ko ste prišli v šolo in sami želeli slišati še zgodbo z druge strani.

Starši, vzemite si čas in pripovedujte svojim otrokom zanimive zgodbe iz vašega otroštva in življenjske modrosti, zagotovo jih bodo pritegnile. Peljite otroke na sprehod v naravo, ustvarjajte skupaj, okrasite svoje domove. Počitnice so najdragocenejši čas, ki ga lahko preživite z vašim otrokom.

**Dragi sodelavci!**

Vem in vidim, da ste zelo utrujeni. Žal je tako, da na šoli ne delamo, temveč garamo. Zakaj? Zato, ker nas je malo in na posameznika tako pride več, veliko več obveznosti. V zadnjih dneh je bilo že preveč vsega. Globoko sem vam hvaležna, da niste preveč tarnali, temveč ste še v dodatnih popoldanskih urah bili tukaj. Ponosna sem na vas, da si znate medsebojno pomagati in se podpirati. In da sami, brez mojega posredovanja, ponudite prostovoljno pomoč tisti, ki ste pač v določenem dogodku manj obremenjeni.

Čestitam vsem, ki ste delali še več, se udeležili tekmovanj v znanju, športu, sodelovali na natečajih in prireditvah, delali v projektih, brali o dogodkih po ozvočenju, pomagali učencem in še in še ...

Sedaj tudi vas čakajo »počitnice«! Naredite si zanimive, sproščujoče, lepe. Ne zapravljajte časa z računalniškimi igrkami, s socialnimi omrežji. Raje pomagajte svojim domačim, poskrbite za hišne ljubljence, berite knjige, revije, skratka vse, kar vas zanima . . .

Bodite športno aktivni. In družite se z našo prelepo naravo.

Napišite šoli kakšno kartico ali sporočilo s počitnic in predvsem pazite na svoje zdravje, kjer koli že boste.

»Ne za šolo in ocene, za življenje in v življenju se učimo!«

Želim vam toplo in mirno poletje, veliko zanimivih počitniških dogodivščin.

Ravnateljica zavoda:

Dušanka MIHALIČ MALI



TIHOŽITJE, NIKA MIHALIČ, 3. B



Uvodnik osmošolke Neže

V vsakem šolskem letu se zgodi kaj novega, kaj, kar nam ostane v spominih za vedno. Je novo poglavje naših življenj. Tudi to jesen smo se vrnil v šolske klopi. Priznam, da se novega šolskega leta nisem prav veselila, saj sem vedela, da bo konec brezskrbnih počitnic in da sledi leto, polno učenja. Pa vendar. Šolsko leto se je začelo in učenci smo morali nositi maske, nismo se smeli družiti z drugimi razredi. Bili smo v tako imenovanih mehurčkih. Ko sem hodila po hodniku, nisem vedela, ali srečujem medicinske sestre in kirurge, ki se pripravljajo na operacijo, ali so to res naši učitelji. Vse je delovalo zelo sterilno in vsi smo se bali okužbe. Smo se pa znotraj razreda veliko bolj povezali, pa tudi manjkajoči učenci smo vedno dobili zapiske, če smo jih potrebovali. Tudi proslave niso potekale v telovadnici kot vsa leta prej. Vendar so se učitelji znašli in učence posneli, da smo proslavo vseeno lahko spremljali. In čeprav je zbolelo že veliko učencev in učiteljev, mene virus na srečo še ni ujel. Marca pa so maske vendarle padle. Tega smo bili veseli vsi, no, razen tistih, ki zdaj ne morejo več skrivati žvečilk za njimi. Pa tudi marsikatera nepravilnost na obrazu je zdaj dobro vidna. Tudi tekmovanja smo lahko izvedli v večjem številu in odšli na druge šole. Najbolj pa me je razveselilo, ko so nam povedali, da nas bodo končno lahko obiskali učitelji iz drugih držav, v okviru projekta Erasmus+, in da bomo tudi mi junija odpotovali. Pa čeprav je to samo Italija, nam zelo bližnja država, se tega potovanja neizmerno veselim.

Letos pa je zelo aktualna tudi gradnja šolskih učilnic in jedilnice. Prav zaradi nje je postal pouk v zadnjih tednih še posebej zabaven. Ves čas poslušamo vrtalne stroje, ki nas spravljajo v smeh, učitelje pa ... No, pa saj ni pomembno. Zelo se veselimo povečave jedilnice in novih učilnic, saj je otrok vedno več in šola poka po šivih. Verjamem, da bodo delavci delo opravili hitro in lepo in da bomo tako učenci kot učitelji zelo zadovoljni.

Če potegnem črto skozi vse leto, lahko rečem, da je bilo res razburljivo in prav posebno. Kljub vsem težavam, ki so vladale v državi, zaradi Covid krize, smo šolsko leto prebrodili in 24. junija bomo zasluženoma odšli na počitnice.

Neža Gračner, 8. c



Rene Rukelj, 2. c

DOGAJALO SE JE ...



ZAKLJUČEK DEJAVNOSTI PROJEKTA

TEDNI VSEŽIVLJENJSKEGA UČENJA 2021

Od 23. 9. 2021 do 12. 10. 2021 so na Osnovni šoli Miklavž na Dravskem polju in podružnični šoli Dobrovce potekale dejavnosti v okviru vseslovenskega projekta **Tedni vseživljenjskega učenja**. Izvedene so bile tri različne dejavnosti v 12 oddelkih:

1. Varčevanje z energijo: Dejavnost je potekala v 1. a, 1. b, 1. c in 1. d-razredu. Udeleženci so se seznanili z zaigrano zgodbo Mojca Pokrajculja, ki je bila obogatena z znanji za varčevanje z energijo.



2. Varno na spletu: Dejavnost je potekala v 2. a, 2. b, 2. c in 2. d-razredu. V predstavitvi so bile udeležencem podane informacije in nasveti o tem, kako varno uporabljati internet in socialna omrežja ter kako se izogniti pastem, ki nam jih danes ponuja internet.



3. Predstavitev vrstniške mediacije:
Predstavitev je potekala v 5. a, 5. b, 5. c in

5. d-razredu. Udeleženci so se seznanili s teoretičnimi osnovami o tem, kaj je vrstniška mediacija, komu in čemu je namenjena. Ogledali so si tudi praktičen prikaz vrstniške mediacije.



mag. Andreja Rinc Urošević,
koordinatorica projekta Tedni
vsežiljenjskega učenja



KULTURNO-TEHNIŠKI DAN OSMOŠOLCEV

V mesecu septembru smo se v okviru kulturno-tehniškega dne odpravili v Ljubljano, kjer smo najprej obiskali Mestno hišo in se preizkusili v eksperimentih. Delali smo po parih ali v manjših skupinah. Ko smo z dejavnostmi zaključili, smo se peš odpravili na Ljubljanski grad. Ko smo prispeli, smo se posedli na klopi, pomalicali, sošolka pa je prebrala nekaj o Ljubljanskem gradu. Odpravili smo se na stolp, od koder smo imeli zelo lep razgled na celotno Ljubljano in okolico. Tam smo se tudi fotografirali. Ko smo prišli z gradu, smo se odpravili do Prešernovega spomenika. Dali so nam po ure časa, da smo lahko po svoje šli po mestu – tega smo bili zelo veseli. Res sem bila že lačna. Sošolka me je povabila na palačinke, ki so bile odlične. Na trgu smo sodelovali v eksperimentih. Bilo je zelo vroče. Popoldan smo se odpravili v NUK, kjer smo izvedeli, da je v knjižnici shranjenih več kot tri milijone knjig. Odprli smo težka vrata in si ogledali še notranjost. Vodička nam je pokazala tudi najlepšo točko za fotografiranje NUK-a. Dan je šel h koncu in odpravili smo se proti avtobusu ter se polni lepih vtisov odpeljali proti domu. Najbolj mi je bil všeč čas, ko smo si lahko sami ogledali mesto, pa tudi v šolskem muzeju, na uri fizike, ni bilo slabo.

Neža Gračner, 8. c

SLOVENSKI TRADICIONALNI ZAJTRK

V Sloveniji že vrsto let vsak tretji petek v mesecu novembru na pobudo slovenskih čebelarjev obeležujemo dan slovenske hrane, ki ga v šolah in vrtcih poznamo pod imenom tradicionalni slovenski zajtrk. V tem šolskem letu smo ga obeležili 19. 11. 2021.

Cilj tega projekta je predvsem ozaveščati otroke in mladino o pomenu zajtrka in prednostih lokalno pridelanih živil oz. živil, pridelanih v Sloveniji. Ob tem pa ne smemo pozabiti pomembne vloge čebelarjev in pomena gibanja ter športnih aktivnosti. Tudi na naši šoli smo prvo šolsko uro posvetili tradicionalnemu slovenskemu zajtrku. Zaužili smo črni kruh, maslo in med, mleko in jabolko. Vsa ta živila so bila v času naših prednikov zelo pomembna, saj takrat niso imeli veliko hrane pa tudi ne denarja, da bi hrano lahko kupovali. Seveda pa poznamo tudi druga živila, ki sodijo k tradicionalnemu zajtrku, a so manj poznana v Sloveniji. Ko govorimo o Tradicionalnem slovenskem zajtrku, ne moremo mimo pomena lokalno pridelane hrane. Lokalno pridelana hrana je pridelana oz. vsaj predelana v Sloveniji. To je zelo pomembno, saj vemo, da je ta hrana sveže obrabljena in da ji ni bilo treba prestatih dolgih poti, da bi prišla na police trgovin v naši državi. Zelo pomembna je tudi, ker je polna vitaminov, ima znano poreklo in nima



veliko konzervansov. Tukaj pa bi radi postavili še eno vprašanje: Zakaj je zajtrk tako pomemben? Vsi vemo, da moramo zajtrkovati, saj tako pridobimo energijo za naporen dan, ki je pred nami. Po zaužitem obroku smo tudi bolj razpoloženi in se bolj počutimo.



Zato jejmo lokalno pridelano hrano in vsak dan zajtrkujmo, saj je zajtrk za naše zdravje zelo pomemben.

Mateja Petek in Neža Gračner, 8. c

IZDELOVANJE IZDELKOV ZA PRAZNIČNO VZDUŠJE

V ponedeljek, 29. 11. 2021, smo imeli v šoli delavnice, ki smo jih poimenovali Izdelovanje izdelkov za praznično vzdušje. Božično-novoletne delavnice so na naši šoli že vrsto let stalnica v predprazničnem času. Vsako leto se jih veselimo, saj izžarevajo posebno čarobnost. Pretekla leta so čarobnost soustvarjali naši starši, dedki,

babice, ki so se nam pridružili na delavnicah. Žal letos zaradi razmer, v katerih smo, to ni bilo mogoče. Vseeno pa smo imeli delavnice v šoli, lani namreč smo imeli v tem času pouk na daljavo in smo izdelovali izdelke vsak zase, nato pa jih predstavili prek teamsa in v padletu. Na letošnjih delavnicah smo sicer pogrešali družinske člane, a smo razumeli okoliščine. Poleg tega smo že dovolj veliki in samostojni pri ustvarjanju, da ob pomoči oz. vodenju razrednikov in ostalih učiteljev to odlično izpeljemo, kar dokazujejo izdelki – posebni, edinstveni, kot smo mi – sleherni učenec, učenka. Tako smo učenci po razredih izdelovali različne izdelke. Po šoli je dišalo po domačih medenjaki našega razreda, naredili smo vsak svojo zeliščno sol, jo napolnili v kozarčke, ki smo jih nato okrasili. Dejavnost smo zaključili z izdelavo voščilnic, ki jih bomo z iskrenimi željami podarili učiteljem.

Da pa je bil res čaroben pridih prazničnega vzdušja, je poskrbela tudi narava. Pogled skozi okno je odstiral belino – prvi sneg.

Mateja Petek in Neža Gračner, 8. c



Adventni venčki, 9. c



32. OTROŠKI PARLAMENT

V četrtek, 24. marca 2022, je v Mariboru potekal **32. regijski otroški parlament**. Tema letošnjega otroškega parlamenta je »**Moja poklicna prihodnost**«.

Iz naše šole so se regijskega srečanja udeležili: delegata Zala Silič iz 9. b in Jakob Gvardjančič iz 8. b ter mentorica Andreja Rinc Urošević. Plenarni del zasedanja je potekal v veliki dvorani Zavarovalnice Sava, delo po skupinah pa v Domu ustvarjalnosti mladih Maribor.

Učenci so sodelovali v petih skupinah in razmišljali o naslednjih temah:

1. Moj poklic: skrbi, pričakovanja, znanja in veščine,
2. Poklici sedanjosti in poklici prihodnosti,
3. Poti do mojega poklica,
4. Slovenija, Evropa, svet – pozitivno, negativno, zanimivo,
5. Vpliv Covid-19 na izbiro poklica.

Mladi parlamentarci so zelo aktivno sodelovali po skupinah, nato pa vsem prisotnim po temah predstavili zaključke,

pobude in predloge 32. regijskega otroškega parlamenta.



Izvolili so delegate za nacionalni otroški parlament, ki bo potekal 11. aprila 2022 v Državnem zboru RS v Ljubljani. Ena izmed delegatk, ki se bo udeležila nacionalnega otroškega parlamenta, je naša učenka Zala Silič, na kar smo zelo ponosni!



Tema »Moja poklicna prihodnost« bo po treh letih zaključena in izbrana bo nova tema otroškega parlamenta za naslednje šolsko leto.

Zapisala: *mag. Andreja Rinc Urošević, mentorica*

32. NACIONALNI OTROŠKI PARLAMENT

V ponedeljek, 11. aprila 2022, je bil, po dveh letih, ponovno izpeljan otroški parlament v Državnem zboru RS. Tam smo se delegati regijskih in mestnih parlamentov, ki so bili izpeljani nekaj tednov prej, pogovarjali o temi Moja poklicna prihodnost.

Na začetku zasedanja so nas pozdravili in vzpodbudno nagovorili, nato pa smo potrdili delovno predsedstvo ter bili seznanjeni s potekom srečanja.

V drugem delu smo se razdelili v skupine. Vsaka izmed petih skupin se je pogovarjala o eni izmed podtem – Poti do mojega oklica,



Poklici sedanjosti, prihodnosti in preteklosti, Poklici v Evropi in svetu in Vpliv Covid-a na izbiro poklica. V vsaki skupini smo debatirali o prednostih in slabostih, priložnostih in razvijali predloge za izboljšanje sistema izbire poklica.

Sledilo je skupinsko slikanje s predsednikom države Borutom Pahorjem in

predsednikom državnega zbora Igorjem Zorčičem.



Ko smo prišli nazaj v dvorano, so se nam predstavili gostje – parlamentarci ter nekateri zaposleni na področju šolstva in izbire polica.



Nato smo predstavniki skupin gostom in ostalim mladim parlamentarcem predstavili ugotovitve in predloge za izboljšanje. Največkrat je bilo omenjeno, da mladi pogrešamo praktične vsebine pri pouku in da poznamo zelo majhen spekter poklicev. Predlagali smo, da bi to izboljšali z dnevi dejavnosti, tabori in predstavitvami več poklicev.



Po vseh predstavitevah je sledila razprava, v kateri smo lahko postavljali vprašanja in debatirali o temi. Na koncu je bila razglašena tema za naslednje leto, in sicer Duševno zdravje mladih.

Dan mi je bil všeč. Zanimivo je bilo sodelovati z delegati iz cele Slovenije in skupaj razvijati predloge za izboljšanje izbire poklica. Med seboj smo se bolje spoznali in predstavili vsak svoje mnenje. Seveda pa vsi upamo, da se bodo



predsedujoči potrudili, da uresničijo vsaj nekaj naših predlogov.

Zala Silič, 9. b

NEPOZABNI VIKEND

Že od rane mladosti rada spremljam zimske športe, predvsem biatlon, alpsko smučanje in smučarske skoke. Vedno sem občudovala tekmovalce, njihovo predanost športu in res velik pogum. Spraševala sem se, če je športnike kaj strah, ko se spustijo po strmih hribu ali ko letijo na velikanki. V zadnjih letih sem se navdušila predvsem nad smučarskimi skoki. Ne vem, če sem zamudila kakšno tekmo v letošnji sezoni. Rada spremljam ženske skoke, še raje pa moške, saj fantje dosegajo rekordno dolge daljave.

Priznam, da nisem skrivala navdušenja, ko mi je sošolka Matejka povedala, da gredo s starši na polete v Planico. Sama pri sebi sem razmišljala, kako rada bi si jih tudi sama ogledala v živo. To sem si res želela. Potem pa me je en teden pred tekmo v Planici Matejka povabila, da se jim pridružim.

Najprej nisem mogla verjeti, da je to sploh mogoče. Ne vem, če so njeni starši takrat že vedeli, koliko mi pomeni, da lahko grem v Planico in kako rada imam smučarske skoke. Vabilo sem z veseljem sprejela. Ves teden sem bila na trnih in v velikem pričakovanju. Komaj sem čakala na dan, ko bom skakalce v živo videla leteti na letalnici.



Lena Gračner, 7. b



Pa je le prišel petek, 25. 3. 2022. Odpeljali smo se. Povedali so mi, da si bomo ogledali sobotno ekipno in nedeljsko posamično tekmo. Tudi v petek je potekala posamična tekma, ki sem jo med vožnjo spremljala na tablici. Ves čas sem poročala o rezultatih in takrat mi je Matejkin oče rekel, da vidi, da skoke res obožujem, da se nanje spoznam in da sem si zaslužila iti z njimi.

Naslednje jutro sva si z Matejko na obraz prilepili nalepke s slovensko zastavo, da sva bili videti kot pravi navijačici. Ob prihodu sem takoj začutila zelo dobro vzdušje, čeprav se tekma še ni začela. V Planico nismo prišli samo Slovenci. Videla sem tudi nemške, japonsko, poljske, avstrijske in norveške zastave. Našli sva si prostor na manjšem odru in imeli res super razgled. Najprej so se po letalnici spustili zastavonoše. To sem videla prvič in res mi je zastal dih, ko sem videla, kako velike hitrosti so dosegali. Končno se je začela težko pričakovana ekipna tekma. Seveda so bili Slovenci prvi favoriti za zmago. Prvi poleti sicer niso bili tako dolgi, ko pa je prišel na vrsto Žiga Jelar, prvi skakalec za Slovenijo, so navijači dejansko ponoreli. Vse naokoli so plapolale slovenske zastave, ljudje so mahali z ragljami in trobili. Vzdušje je bilo fenomenalno skozi vso tekmo. Vsakič, ko je kdo od skakalcev preskočil 230 metrov, je iz zvočnikov zadonelo: »Planica, Planica, snežena kraljica!« Nikoli si ne bi mislila, da bom

samo nekaj metrov vstran od vseh teh skakalcev, ki so nam tolikokrat polepšali zimske dni. Slovenci so bili na zelo napeti tekmi ves čas na prvem ali drugem mestu. Le Norvežani so jim prišli blizu, vendar ne dovolj, da bi jih premagali. V izteku skakalnice smo navijači zapeli slovensko himno in ta trenutek si bom za vedno zapomnila.

Moja največja želja pa je bila, da bi lahko dobila sliko ali vsaj podpis skakalcev, predvsem Slovencev in mojega najljubšega smučarskega skakalca Ryoya Kobayashija. Z Matejko sva tekali naokoli in poskušali najti pot do njih. Na žalost nisva imeli sreče. V nedeljo smo se zbudili v sončno jutro. Komaj sem čakala na posamično tekmo, vseeno pa sem bila malo žalostna, saj sem vedela, da je to zadnja tekma te sezone in da se bo ta krasen vikend končal. Živčna sem bila, ker je bila to tudi odločilna tekma za veliki in mali kristalni globus. Tako kot na sobotni tekmi sva tudi v nedeljo prostor našli na malem odru. Opremljeni sva bili z zastavama in ragljama ter pripravljeni na navijanje. Zadnja tekma sezone se je začela. Slovenski skakalci pričakovano niso razočarali, vseeno pa nismo imeli vodilnega po prvi seriji. Gledalci so skozi vso tekmo bučno navijali in spodbujali tako naše kot tudi tuje skakalce. Kar malo odleglo mi je, ko je v drugi seriji odlično skočil japonski skakalec Ryoyu Kobayashi in samo še potrdil osvojitve velikega kristalnega



globusa. Tekme pa še zdaleč ni bilo konec. Še vedno je bil odprt boj za seštevek skokov v Planici in mali kristalni globus v poletih. Čeprav zmage Slovenci na zadnji tekmi na žalost niso osvojili, je svojo odlično formo potrdil Peter Prevc s tretjim mestom. Mali kristalni globus je na veliko veselje Slovencev osvojil Žiga Jelar, seštevek skokov oz. poletov v Planici pa Timi Zajc. Sezona se je z nedeljsko tekmo zaključila. Z Matejko sva želeli dobiti podpise skakalcev. Več kot eno uro sva iskali pot do njih, vendar nama ni uspelo. Čeprav je bila tekma odlična, mi je ostal grenak priokus. Odpeljali smo se na kosilo v Kranjsko Goro. Naročili smo hrano in med čakanjem opazovali redarja, ki je usmerjal vozila, ki so vozila proti hotelu v bližini. To je seveda zbudilo najino pozornost, zato sva želeli preveriti, kaj se dogaja. Na parkirišču pred hotelom sva zagledali fanta, ki je bil na las podoben avstrijskemu smučarskemu skakalcu Stefanu Krafftu. Res je bil on! Prosila sem ga za fotografijo in z veseljem se je fotografiral z mano. Kmalu zatem je iz hotela stopil slovenski skakalec Domen Prevc. Tudi z njim sem se fotografirala. Dan je bil že veliko lepši. Na parkirišču sem zagledala kombi japonske reprezentance. Tako rekoč sem skoraj ponorela, saj sem v tistem trenutku ugotovila, da je v hotelu tudi Ryoyu. Z Matejko sva ga zagledali na enem

od balkonov. Bili sva zelo vznemirjeni in pomahali sva mu. Še sama ne vem, kaj sva takrat razmišljali, da bi nama tak zvezdnik, kot je on, pomahal nazaj. Ampak zgodilo se je prav to!!! Nisva mogli verjeti svojim očem. Bili sva odločeni, da počakava, da pride iz hotela. Med čakanjem sem se fotografirala z dvema finskima skakalcema, eden pa mi je dal kartico s svojim podpisom. Po dolgem čakanju sem zagledala, da Ryoyu prihaja iz dvigala. Spremljala sem vsak njegov korak. Srce mi je hitreje bilo. Komaj je prišel skozi hotelska vrata, že sem stekla do njega, ga pozdravila in prosila za fotografijo. Fotografiral se je z mano. V tistem trenutku se mi je uresničila največja želja. Z Matejko sva bili tako veseli, da sva si padli v objem. Počakali sva tudi na Slovence. V poznih popoldanskih urah se je le pripeljal še kombi, v katerem sta bila Timi Zajc in Lovro Kos, slovenska asa. Prav lepo sta me stisnila k sebi in nastale so res lepe fotografije.

Matejkinim staršem sem se zahvalila za enega najlepših vikendov v mojem življenju. Polna vtisov sem doma o dogodkih pripovedovala staršem in še dolgo v noč nisem mogla zaspati, saj je v moji glavi donelo: »Planica, Planica ...«

Neža Gračner, 8. c

Dvodnevna strokovna ekskurzija učencev nemškega jezika: Švica – Strasbourg – Europa Park

Učenje tujih jezikov velja že vrsto let kot bogata naložba za prihodnost. Učenci in učenke, ki se učijo tujega jezika nemščine, se seveda tega še kako zavedajo. Vsako leto se konec šolskega leta odpravijo na enodnevno strokovno ekskurzijo v Avstrijo, na vsaki dve leti pa še malo dalj, v Nemčijo ali Švico. Tokrat smo po več kot dve letnem čakanju vendarle lahko izpeljali ekskurzijo v Švico. Težko smo dočakali 8. april, ko smo pozno zvečer odpotovali z avtobusom. Čakala nas je dolga vožnja do **kantona Schaffhausen**, v severni Švici, kjer se nahajajo eni izmed sedmih, svetovno najbolj znanih slapov – **Renski slapovi**.



Renski slapovi so s 23 m višine in 150 m dolžine najširši slapovi Evrope.

Pot smo nadaljevali do tretjega največjega mesta Švice – Basla. **Basel** je po zaslugi farmacevtske in kemične industrije, bančništva in arhitekturnih birojev eno bogatejših mest v Evropi. Med drugim se ponaša z najstarejšo univerzo v Švici. V Baslu smo si ogledali **Mestno hišo in Baselski Münster**.



MESTNA HIŠA V BASLU



BASELSKI MÜNSTER – prvotno katoliška stolnica, danes pa evangeličanska reformirana cerkev. Ena glavnih znamenitosti Basla.



Po ogledu Basla smo pot nadaljevali mimo **Strasbourg**, kjer smo se ustavili pri **Evropskem parlamentu**.

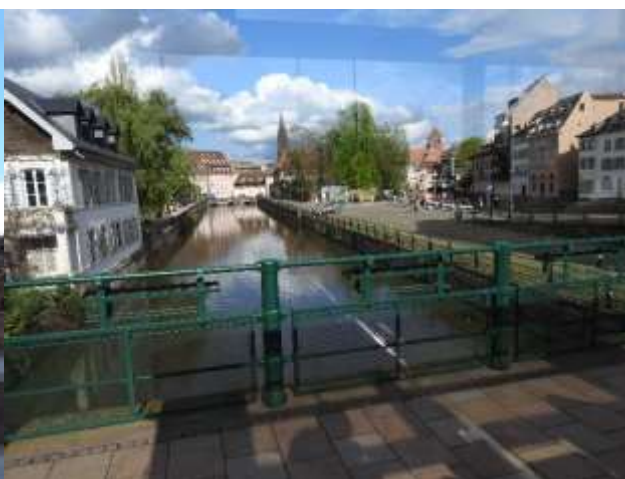


Iz avtobusa pa smo videli tudi sedež **Sveta Evrope** in **Evropsko sodišče za človekove pravice**.

V Strasbourg smo preživeli ves popoldan. Peš smo se namenili do starega mestnega jedra in si ogledali znamenitosti, ki pa jih ni malo, zato smo del poti nadaljevali kar z vlakcem.



KATEDRALA



VOŽNJA Z VLAKCEM

Dan se je zaključil z večerjo v restavraciji in nočitvijo v hotelu v bližini centra Strasbourga. V hotelu je bila že kmalu po 22.00 tišina, saj je bil pred nami dan, ki smo ga vsi najbolj pričakovali. Zbudili smo se v oblačno jutro, po zajtrku smo se odpeljali do nemškega mesta Rust, kjer se nahaja največji tematsko zabaviščni park v Evropi – **Evropa Park**.

Park je sicer zamišljen kot Evropa v malem, ponaša se s 100 atrakcijami, razdeljen je na 14 regij oziroma držav in v vsaki je poskrbljeno za tipičen videz, tipične jedi v vrhunskih restavracijah in primerne atrakcije. EuroMir v »Rusiji«, Alpen express v »Avstriji«, Silver star v »Franciji« ali bob steza v »Švici« so klasike. Neverjetna pa je najnovejša dežela Islandija s povsem lesenim divjim vlakom in vlakcem, ki te iz starta dobesedno katapultira kot reaktivca iz letalonosilke. Park smo zapustili polni adrenalina in navdušenja. Čakala nas je dolga pot domov. V Miklavž smo prispeli v ponedeljek, zgodaj zjutraj. Kam nas bo pot zanesla čez dve leti? To si pa oglejte na spletni strani šole, kjer je objavljen obsežen prispevek o naši dvodnevni dogodivščini.

Učenci in učenke z učiteljico nemškega jezika Ines Pečnik



UDELEŽENCI DVODNEVNE ESKURZIJE



WODAN



SILVER STAR

Šestošolci so svoje občutenje življenja na šoli izrazili prek **poslikave panjskih končnic** in nastal je čudovit čebeljak. Pri ustvarjanju so uporabili odpadno embalažo.



KOŠARKA MLAJŠE DEKLICE OBČINSKO (OB MARIBOR) PRVENSTVO



1. turnir je bil odigran v telovadnici OŠ Sladki Vrh v torek, 19. 4. 2022.
Rezultati:

OŠ Sladki Vrh	OŠ Lovrenc	7 : 24	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Lovrenc 2. OŠ Sladki Vrh 3. OŠ Miklavž
OŠ Miklavž :	OŠ Lovrenc	19 : 51	
OŠ Miklavž :	OŠ Sladki Vrh	7 : 21	

PRVOUVRŠČENI ŠOLI (OŠ Lovrenc in OŠ Sladki Vrh) STA SE UVRSTILI NA PODROČNO PRVENSTVO.

Ekipa:

1. LAMPRET Lucija, 2. BREZNIK Lana, 3. TANASIČ Mila, 4. MAHORČ Julija, 5. KOREN Naja, 6. REPINA Nives, 7. SATLER K. Elin, 8. ZIDAR Z. Tinkara, 9. SGERM Sara, 10. EDELBAHER V. Eva, 11. KOVAČIČ Tea, 12. KRAJNC Anika, 13. MUNDA Eva.

Trener: Kalezič Miro



NAŠA PRVA TEKMA S TO GENERACIJO in prvo žensko tekmovanje po dveh letih! Čestitke za borbeno igro in osvojene medalje, ki naj bodo vzpodbuda za naprej.



KOŠARKA ZA MLAJŠE DEČKE – FINALNI TURNIR OBČINSKEGA (OB MARIBOR) PRVENSTVA



Finalni turnir je bil odigran na OŠ Lovrenc na Pohorju v **TOREK, 3. 5. 2022:**

polfnale	OŠ Lovrenc	OŠ Miklavž	17 : 32	KONČNI VRSTNI RED: 1. OŠ Šentilj 2. OŠ MIKLAVŽ 3. OŠ LOVRENC 4. OŠ RUŠE
polfnale	OŠ Šentilj	OŠ Ruše	52 : 15	
za 3. mesto	OŠ Lovrenc	OŠ Ruše	22 : 9	
finale	OŠ Šentilj	OŠ Miklavž	35 : 26	

OŠ Šentilj in OŠ Miklavž sta se uvrstili na PODROČNO PRVENSTVO!

Ekipa:

1. SILIČ Žiga, 2. FURJAN Tadej, 3. SULJIĆ Vedad, 4. PERKO Lan,
5. NAHTIGAL Teo, 6. PODGORELEC Miha, 7. KRYEZIU Lorik,
8. LOBNIK Žiga, 9. BRATANOVIĆ Imad, 10. VUČAK Leon, 11. TERZER Mitja, 12.
KNEŽEVIĆ Filip.

Trener: Kalezič Miro,



**EKIPI ČESTITAMO ZA OSVOJENE SREBRNE MEDALJE IN
ŽELIMO VELIKO SREČE NA PODROČNEM TEKMOVANJU!**

KOŠARKA ML. DEČKI –**FINALNI TURNIR **PODROČNEGA** PRVENSTVA –
DEČKI ROJENI 2009 IN MLAJŠI**

Turnir je bil odigran na OŠ Miklavž na Dr. polju v **TOREK, 24. 5. 2022:**

polfinale	OŠ MIKLAVŽ	OŠ B. Iliča	29:32	Končni vrstni red:
polfinale	OŠ Šentilj	OŠ L. Pliberška	42:32	1. OŠ Šentilj
za 3. mesto	OŠ MIKLAVŽ	OŠ L. Pliberška	39:35	2. OŠ B. Iliča
finale	OŠ Šentilj	OŠ B. Iliča	32:30	3. OŠ Miklavž
				4. OŠ L. Pliberška

Ekipa:

1. SILIČ Žiga, 2. FURJAN Tadej, 3. SULJIĆ Vedad, 4. PERKO Lan,
5. NAHTIGAL Teo, 6. PODGORELEC Miha, 7. KNEŽEVIĆ Filip ,
8. LOBNIK Žiga, 9. BRATANOVIĆ Imad, 10. VUČAK Leon, 11. TERZER Mitja, 12.
IVANČIČ Rok, 13. **Trener: Kalezič Miro**

Zapisnikarska miza: Breznik Lana, Edelbaher Veis Eva, Silič Miha ...



ČESTITKE ZA OSVOJENE **BRONASTE MEDALJE NA TEKMOVANJU!
ZAHVALA GLEDALCEM IN GLEDALKAM, KI SO NAS VZPODBUJALI!**

**ATLETSKA OLIMPIJADA – PODROČNO TEKMOVANJE**

V četrtek, 27. 5. 2022, so najboljši atleti naše šole sodelovali na Področnem prvenstvu mesta Maribor na atletskem stadionu Poljane.

Rezultati:

Učenec – učenka	Disciplina	Kategorija	Rezultat	Uvrstitev
BREZNIK Lana	<i>Skok v višino</i>	mlajše deklice	1,25	1. mesto
SILIČ Žiga	<i>Skok v višino</i>	mlajši dečki	1,35	2. mesto
PEKOVŠEK Žak	<i>Met Vortexa</i>	mlajši dečki	50,70	2. mesto
PEKIČ Taja	<i>Skok v daljino</i>	mlajše deklice	4,29	2. mesto
LAH GEISLER Lian	<i>Suvanje krogle</i>	starejši dečki	10,78	3. mesto
RODINGER Zoja	<i>Skok v višino</i>	starejše deklice	1,35	3. mesto
HMELAK Aljaž	<i>Skok v daljino</i>	mlajši dečki	4,51	4. mesto
PLOJ Jakob	<i>Tek na 60 m</i>	mlajši dečki	8,68	4. mesto
LEICH Jaka	<i>Met Vortexa</i>	starejši dečki	61,71	5. mesto
KARAKAŠ KOROŠEC Taja	<i>Met Vortexa</i>	starejše deklice	43,27	6. mesto
EMERŠIČ Tian	<i>Skok v višino</i>	mlajši dečki	1,25	6. mesto
Rantoša, Laptuš, Vegan, Leich	<i>4x100 m štafeta</i>	starejši dečki	52,39	7. mesto
Pekič, Leich, Totaj, Debeljak	<i>4x100 m štafeta</i>	starejše deklice	59,11	7. mesto
EDELBAHER VEIS Eva	<i>Tek na 300 m</i>	mlajše deklice	55,22	7. mesto
KRŠLJIN STOJIC Ana Marija	<i>Tek na 1000 m</i>	starejše deklice	3:53,34	8. mesto
ŠALAMUN Jan	<i>Tek na 300 m</i>	mlajši dečki	43,88	8. mesto
ČEH Jaka	<i>Tek na 600 m</i>	mlajši dečki	1:55,76	8. mesto
POSTRUŽNIK Tia	<i>Skok v daljino</i>	mlajše deklice	3,76	8. mesto
RUDL Žiga	<i>Tek na 600 m</i>	mlajši dečki	1:55,91	9. mesto
HORVAT Benjamin	<i>Skok v daljino</i>	mlajši dečki	4,13	9. mesto
LEICH Špela	<i>Tek na 60 m</i>	starejše deklice	9,14	11. mesto
MAHORIČ Julija	<i>Tek na 600 m</i>	mlajše deklice	2:06,47	11. mesto
DEBELJAK Tia Zoja	<i>Tek na 60 m</i>	starejše deklice	9,41	12. mesto
KMETEC Tjaša	<i>Tek na 300 m</i>	starejše deklice	55,41	12. mesto
ŠPRAH Alisa	<i>Tek na 60 m</i>	mlajše deklice	9,54	12. mesto
VEZJAK Paulina	<i>Skok v daljino</i>	mlajše deklice	3,15	12. mesto
PETEK Matejka	<i>Tek na 1000 m</i>	starejše deklice	4:17,47	13. mesto
RODOŠEK Adrijana	<i>Tek na 300 m</i>	starejše deklice	1:00,69	14. mesto
PŠAJD Anaj	<i>Tek na 600 m</i>	mlajši dečki	2:07,71	14. mesto
RANTOŠA Staš	<i>Tek na 60 m</i>	starejši dečki	8,11	15. mesto
KOREN Naja	<i>Tek na 60 m</i>	mlajše deklice	9,66	15. mesto
VEGAN Tinej	<i>Met Vortexa</i>	starejši dečki	54,85	16. mesto
TOTAJ Elena	<i>Met Vortexa</i>	starejše deklice	32,53	16. mesto
GOLNAR Anej	<i>Tek na 300 m</i>	starejši dečki	45,94	16. mesto
CESTAR Lana	<i>Tek na 600 m</i>	mlajše deklice	2:31,97	19. mesto
GAAL Luka	<i>Tek na 60 m</i>	mlajši dečki	9,61	20. mesto
VORŠIČ Jon	<i>Tek na 300 m</i>	starejši dečki	47,36	21. mesto
PLOJ Jernej	<i>Tek na 300 m</i>	starejši dečki	49,16	24. mesto

Čestitke vsem učenkam in učencem, ki so zastopali barve naše šole, še posebej osvajalcem medalj!

PRVOŠOLCI SE PREDSTAVLJAMO ...

PRVI A SE PREDSTAVLJA



DALILA AGIĆ, 1. A



ZALA KLASINC, 1. A



LUKAS ŠOŠTERIČ, 1. A



JULIJA ŠPELEC, 1. A



ROK VIDEČNIK, 1. A



DIJANA ALFIREVIĆ, 1. A



FILIP KROPEC, 1. A



EMA LEŠNIK, 1. A



TEO REICH, 1. A



NEJC LOVRIN, 1. A



EMA SAGADIN, 1. A



MEVLJANA SAHITI, 1. A



NIK BRUMEC, 1. A



LARA SOKO, 1. A



ZALA SERDINŠEK, 1. A



DIAR JANUZAJ, 1. A



ARIANA FAJFAR, 1. A

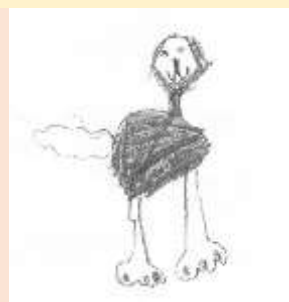


SLADKOSNED JE KUŽA IN JE BELE BARVE.
RAD SE IGRA Z MENOJ IN BRATCEM.



ZALA SERDINŠEK, 1. A

MOJI MUCI JE IME TAŠIKA.
MOJA MAČKA JE LAČNA IN ŽEJNA.
TAŠIKA SE IGRA.



FILIP KROPEC, 1. A

IMAM RIBICO, KI JE V AKVARIJU.
JE ORANŽNE BARVE IN PLAVA.
IME JI JE JULIJA.

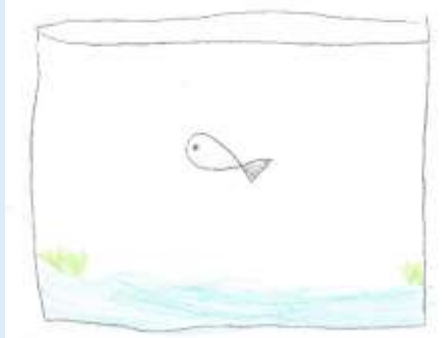


EMA LEŠNIK, 1. A



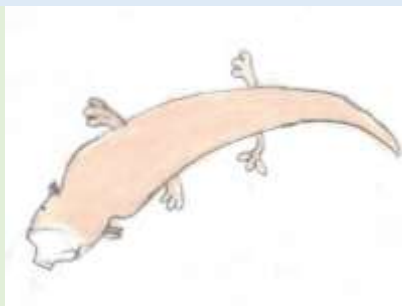
MOJI RIBICI JE IME PLAVALKA.
IMA ORANŽNO TELO. RADA JE HRANO.
RIBICA JE RADA V AKVARIJU IN PLAVA,
PLAVA.

DALILA AGIĆ, 1. A



IMEL BI ČLOVEŠKO RIBICO. IMEL BI JO V
AKVARIJU. ČLOVEŠKE RIBICE SO SLEPE.
ŽIVIJO 200 LET. SO MALI ZMAJČKI.

LUKAS ŠOŠTERIČ, 1. A



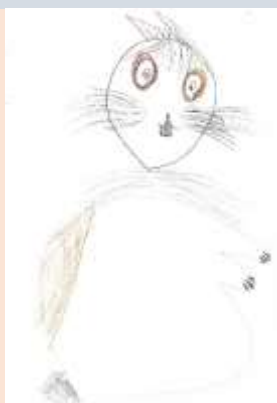
IMAM KUŽKA. PIJE VODO IN JE MESO. RAD
SE IGRA Z ŽOGO.

DIAR JANUZAJ, 1. A



MOJ ZAJČEK JE ROKI. IMA BEL IN RJAV
KOŽUŠČEK. RAD PRIDE K MENI. KO JE
ŽALOSTEN, ME GRIZE. RAD JE POP HRANO.
TO MU JE DOBRO. RAD SE IGRA Z
BALONOM.

ZALA KLASINC, 1. A



SPAJKI SE IGRA Z MIŠKO. VČASIH IMA
KLOPE. RAD SE IGRA Z MENOJ. MOJ MUC
JE NAGAJIV IN SE IGRA Z METULJEM.

TEO REICH, 1. A





KAJ JE LJUBEZEN:

DALILA: ... ljubezen je objemanje, prijateljstvo, da se imamo radi.

DIJANA: ... ko se imaš rad, se cartaš z mamico, atijem, bratcem, se skupaj igramo.

NIK: ... ko se cartamo na kavču, se skupaj zabavamo in skupaj plešemo.

ARIANA: ... ko se igram s sestrico in jo imam rada.

DIAR: Imam rad učiteljico in se igram.

ZALA K.: ... ko se fant in punca poročita in dobita dojenčka.

FILIP: Ljubezen je, ko se cartaš, ljubčkaš in poročiš.

EMA L.: ... ko se imamo radi in ko se stiskamo.

NEJC: ... ko se imata mamica in ati rada.

TEO: ... prijaznost, igrivost, se skupaj igramo.

EMA S.: ... ko se mama in ata poročita in dobita otroke.

MEVLJANA: ... ko se imamo radi.

ZALA S.: ... da se imamo radi, se ljubčkamo in se ne smemo tepsti.

LARA: ... ko se igram s sestrico in jo objemam.

LUKAS: /

JULIJA: ... ko imaš nekoga rad.

ROK: Babico imam rad, ker mi vse naredi, kar si želim, in vse, kar rabimo v šoli.





PRVI B SE PREDSTAVLJA



DAVID BATIČ KRAŠNA, 1. B



PERINA DELAKORDA, 1. B



LARA BALAZIČ, 1. B



VALL ARNUŠ, 1. B



FILIP KRSTANOVIĆ, 1. B



TAJ RECEK, 1. B



AJDA KOKOL, 1. B



MANCA NEŽMAH, 1. B



LUKA KOVAČIČ, 1. B



LAJLA PUŠKAR, 1. B



EMA IVANIŠEVIĆ, 1. B



JULIJA HORVAT, 1. B



MAŠA GUTMAN ŽAMUT, 1. B



ELLEN NUHANOVIĆ, 1. B



ŽIVA GOZNIKAR, 1. B



MAŠA LAČEN, 1. B



OSKAR PAJIĆ, 1. B



GAŠPER FAJS, 1. B



MALIK HALABAK, 1. B

PRVI C SE PREDSTAVLJA

Tetka jesen nam je v razred prinesla veliko dobrot in darov..., a najlepše smo ustvarili sami.

Naše buče velikanke



Sabir Shurdhaj, Maša Grabrovec, Timotej Filej, Špela Balažič, 1. c



Jakob Brečko, Timon Lajh Knuplež, Viktoria Meininger, Lana Rukelj, 1. c



Larisa Bele Potočnik, Lora Soče, Žanet Hercog, 1. c



Adam Sgerm, Nina Jagarinec, Tine Komljenović, Špela Kaube, 1. c



Klemen Kunčnik, Tinkara Koder, Ela Rutnik, 1. c

Ob slovenskem kulturnem prazniku pa smo ustvarili Pop art umetnijo.



Prešerni malo drugače, 1. c

Vreme v aprilu pa je bilo kot nalašč za skakanje po lužah. Seveda ne gre brez ustrezne opreme ...



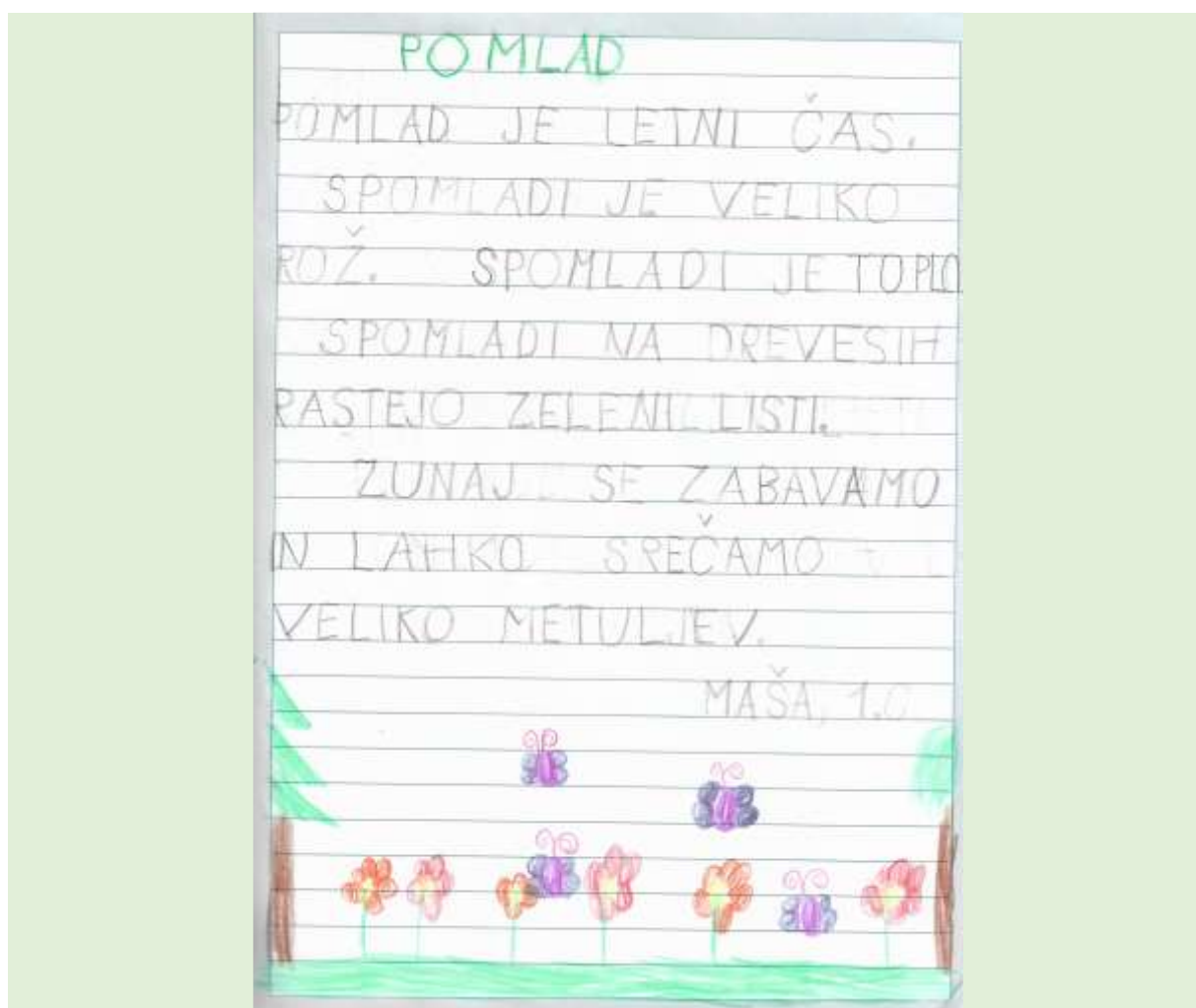
Klemen Kunčnik, 1. c



Tine Komljenović, 1. c



Niko Šprem, 1. c





POLETJE

POLETI JE ZELO VROČE, KER
ZELO SIJE SONCE. TAKRAT SE
KOPAMO V BAZENU IN SE ŽOGAMO.
NA MÖRJU IN V BAZENU SE
ZABIVAM IN NOSIM KRATKE
HLAČE IN KRATKE MAJICE.



JESEN

JESENI ŽIVALI PRICNEJO
SVOJ SPANEC.
LISTNATIM DREVESOM ODPADAJO
LISTI. JESENI JE TOPLEJE
KOT POZIMI. NA DREVESIH
SO RAZLIČNE BARVE LISTOV.
VEVERICE NABIRAJO ŽELODE.
V GOZDU NABIRAMO KOSTANJE.
JESENI PTICE SELIVKE
GREJO V TOPLEJŠE KRAJE.



ZIMA

POZIMI SE KEPAMO.
ČE SNEŽI DELAMO SNEŽAKA.
POZIMI DOBIMO DARILA,
SAJ K NAM PRIDE BOŽIČEK.
V SNEGU DELAMO SNEŽNE
ANGELČKE.
POZIMI PADA SNEG.
ZA BOŽIČ POSTAVIMO JELKO.



PRVI D SE PREDSTAVLJA

V 1. d smo skozi vse šolsko leto zelo aktivni. Najraje se učimo v naravi, na igrišču ali pa zaigramo v dramatizaciji.





Julija Putora, 1. d



Hana Bytyqi, 1. d



Lan Škofič, 1. d



Tina Cafuta, 1. d



Ajda Kitak, 1. d



Rok Rošic, 1. d



Anja Goga, 1. d



Aleks Sabol, 1. d



Nino Krivec, 1. d



Hana Borovčanin, 1. d



Sara Laptuš, 1. d



Sofia Vajdič, 1. d



Nino Emrić, 1. d



Nejla Hasanović, 1. d



Rene Markl, 1. d



Denis Smajić, 1. d



Benjamin Halkić, 1. d



Orges Krasniqi, 1. d



DRUGOŠOLCI SE PREDSTAVLJAMO ...

DRUGI A SE PREDSTAVLJA

Življenje nekoč

Nekoč so se vozili s kolesi in kočijami. Igrali so se gnilo jajce, ristanc, črnega moža in nogomet. Moški so hodili na delo, ženske pa so doma kuhale. Imeli so črno kuhinjo z odprtim ognjiščem. Po večerih so dekleta šivala, otroci so prebirali fižol, si pripovedovali zgodbe, pisali domačo nalogo. Imeli so WC na štrbunk. V šoli so bile učiteljice stroge, učenci pa pridni.

Tilen Kopše, 2. a

Nekoč je bilo življenje drugačno, kot je danes. V črni kuhinji so kuhali in črna je bila zaradi dima. Imeli so WC na štrbunk. Zvečer so luščili koruzo, si pripovedovali zgodbe. Ženske so ob ribniku prale perilo s perilnikom. Otroci so zjutraj hodili v šolo sami. V šoli so bile učiteljice zelo stoge, otroci pa pridni. Jedli so, kar so sami pridelali: žgance, jajca, krompir, solato, repo, zelje. Igrali so se igro ristanc, črni mož, skrivalnice, petelinček. Prevažali so se s kočijami, kolesi, vozovi. Grela so se ob krušni peči.

Ajda Majcen, 2. a

Nekoč so živeli drugače kot mi. Imeli so WC na štrbunk. Hiše so bile iz kamna, lesa, gline in opeke. Igrali so se med dvema ognjema, ristanc, petelinčka, vrteli so obročce. Vozili so se s kočijami, kolesi, vozovi. Svetili so si s svečniki in petrolejkami. Jedli so kašo, fižol krompir in malo mesa. Imeli so krušne peči.

Lovro Gačnik, 2. a

Nekoč so živeli drugače, kot živimo mi danes. Hiše so bile iz gline, lesa, kamna. Strehe so bile slamnate. Imeli so črno kuhinjo, WC na štrbunk. Grela so se na krušni peči. Jedli so hrano, ki so jo pridelali sami. Prevažali so se s konji, parnimi vlaki. Igrali so se igro petelinček, gnilo jajce, ristanc. Punce so se igrale s punčkami iz cunj, ličja. V šolo so hodili peš. Učiteljica je bila stroga.

Anže Pleteršek Črnko, 2. a



Nekoč so bile hiše iz kamna, blata in lesa. Po večerih so luščili koruzo. Likali so z likalniki na žerjavico. Imeli so WC na šrtbunk. Niso imeli elektrike. Grelj so se na krušni peči. Imeli so tudi črno kuhinjo. Jedli so kislo zelje, prežganko, žgance. Prevažali so se s konji, parnimi vlaki. V šolo so otroci hodili peš.

Teo Kokol, 2. a

PRAVLJICE

Bikec in sončece

Bil je lep poleten dan. Sijalo je sončece in bilo je zelo toplo. Bikec se je usedel pod drevo in začel brati knjige o dinozavrih, vitezi in o šoli. Mama ga je poklicala na kosilo. Kmalu se je stemnilo. Bikec se je poslovil od sonca in si rekel: »Jutri se bom tudi zabaval na soncu.«

Ema Jus, 2. a

Bikec Franček

Bikec Franček se je nekega dne odpravil v gozd. Srečal je volka, ki ga je hotel prodati. Bikec ni hotel iti z njim. Na soncu se je sončil in bral knjigo Zlati žarki so se poigrali. Bikec je vstal in nadaljeval pot. Na poti je srečal lisico in tudi ona ga je hotela prodati. Nadaljeval je pot in se ni ustavljal. Poti iz gozda ni našel. Srečal je veverico, ki mu je pomagala priti iz gozda. Bikec in veverica sta postala prijatelja in sta se skupaj igrala.

Jaka Dobaj, 2. a

Bikec in princeska

Bikec je zaslišal glas veselja in šel pogledat, kaj se dogaja. Hitro se je oblekel in odšel. Videl je velik grad, majhno kraljično in se nasmejal. Kraljična se ga je razveselila. Bikec še nikoli ni videl kraljične. Začela sta se igrati. Postala sta prijatelja in imata se rada. Še dandanes stoji ta grad in v njem živita bikec in kraljična.

Žana Pajtler, 2. a

Bikec in sonček

Bikec se je nekega dne odpravil na igrišče. Tam se je začel igrati. Zagledal je sonce, ki se mu je smehljalo. Začela sta se spoznavati in igrati. Igrala sta se, da sta super zvezdi, potem pa še dva grozovita gusarja. Bikec je moral domov, saj je bil čas za spanje. Sonček je bil žalosten, zato mu je bikec obljubil, da se bosta srečala naslednji dan. Še danes se igrata. Kdo ve, kje?

Mina Vodovnik, 2. a



Bikec in potovanje

Bikec Tine se je odločil, da bo odšel v Italijo. Ves vesel je odšel na letališče. Odletel je z letalom, izstopil na letališču in odšel v hotel. Za kosilo si je privoščil školjke in v hotelski sobi zaspal. Naslednji dan je vreme v Italiji bilo sončno. Pojedel je zajtrk in se šel kopat v morje. Pripeljal se je ferrari in v njem je bil prijatelj Piki. Skupaj sta preživela čudovit dan. Bikec se je vrnil v Slovenijo in videl mamo, ki jo je pogrešal.

Jan Švajger, 2. a

Huda mravlja

Živela je mravlja po imenu Alica. Nekega dne se je odločila, da si bo naredila mravljišče. Ko je mravljišče bilo narejeno, so se v njen dom naselile še druge mravlje. Na sprehod je odšel deček Ben. Med hojo ni opazil mravljišča in je stopil nanj. Mravlja Alica se je tako razjezila, da so živali pobegnile iz gozda. Tudi mravljica se je odpravila iskat nov dom. Dom je iskala pri zajklji Piji, pri medvedu Mikiju in pri mucu Kiki. Ko je mravljica prišla k zajklji, je zajklja rekla, da še sama nima dovolj prostora. Nato se je odpravila k medvedu in medved je rekel, da je ne more sprejeti. Odpravila se je k mucu, ki jo vzela pod streho. Postali sta prijateljici. Alica in muca Kiki sta si obljubili, da se bosta vedno skupaj igrali.

Mia Knuplež, 2. a

Hud pes in mačka

Nekoč sta živela pes in mačka. Psički je bilo ime Kara, mačku pa Puhko. Kara je bila črne barve, Puhko pa rjave. Kara je bila stara tri mesece, Puhko pa eno leto. Rada sta se igrala z igračami in hodila na sprehode. Nekega dne, ko sta bila na sprehodu, se je naenkrat stemnilo, zato sta šla v hišo. Videla sta pošast in se razjezila. Močno sta lajala in mijavkala, da se je pošast prestrašila in zbežala. Kara in Puhko sta bila vesela, da sta premagala pošast in sta mirno zaspala.

Kaja Turk, 2. a

Vanja v čudežni deželi

Vanja je hodila po gozdu in videla čarobna vrata. Vstopila je in zagledala travnik poln pisanih pirhov. K njej je prišel zajec po imenu Janko. Odpeljal jo je h kraljici Ireni. Vanja je vprašala kraljico Ireno, zakaj so po travniku pirhi. Kraljica Irena ji je povedala, da se bliža velika noč. Na koncu travnika se je skrivala pisana mavrica. Res pa je, da obstaja poseben kristal. Vsako leto pridejo drugi zajci in zberejo pirhe. Pirhi zvečer zasvetijo in prikličejo čarobni kristal. To leto so zajci v drugi deželi in ne morejo priti. Vanja predlaga, da bi lahko povabila prijatelje.



Kraljica je bila zelo vesela. Od takrat naprej vsako leto pridejo otroci in nabirajo pirhe skupaj z zajci. Ko se združijo, se prikaže velika in zelo, zelo lepa mavrica.

Lana Dijak, 2. a

Hud zajček in prijateljstvo

Nekoč je živel zajček po imenu Lin. Nekega dne se je odločil, da bo šel s prijatelji v gozd. Tam so se igrali igro lovljenje, podajanje žoge in igro, ki je ni maral, skrivalnice. Bil je zelo jezen, zato se je odpravil po gozdu. Kmalu je opazi, da se je izgubil. Postalo ga je strah. Glasno je klical svoje prijatelje. Nekaj časa ni slišal nikogar. Opazil je, da se temni. Prijatelji so slišali njegove klice NAAA POOMOOČ. Dogovorili so se, da ga bodo poiskali. Ker se je znočilo, so se tudi oni izgubili. Tedaj je Lin poskočil, v gozdu je nekaj zakričalo. Bili so njegovi prijatelji in Lin je sledil glasu. Našli so se in skupaj odšli domov.

Niki Čander, 2. a

Temen gozd

V temnem gozdu so živele temne živali. Nekoč je lovec prišel v temen gozd. Prikazal se je pajek in lovec ga je poskusil premagati. A ni mu uspelo. Zgodovina pravi, da bo dobil moč tisti, ki bo premagal pošasti. Lovcu je uspelo premagati pošasti, zato je dobil neverjetno moč. Naslednji dan, ko je lovec odprl oči, je temen gozd postal svetel gozd. Vsi skupaj so se lepo igrali na vrtiljaku v mali hiši.

Michel Pelko, 2. a

Nejc in kužek

Kužek je tekel in kar naenkrat padel. Nejc je zagledal kužka na tleh in poklical očeta. Oče je kužka dal v avto in ga odpeljal k veterinarju. Nejca je bilo zelo strah za kužka. Veterinar je ugotovil, da ima kužek zlomljeno tačko. Kužku je povil tačko, očetu pa rekel, da naj počiva. Ko sta prišla domov, se je kužek že bolje počutil. Nejc se ga je zelo razveselil.

Nik Smej, 2. a

Napaka Božička

Bližal se je božič. Božiček in palčki so imeli veliko dela. Od trdega dela je Božiček zaspal, palčki pa so še vedno delali. Ko so končali z delom, so tudi oni zaspali. Starši in otroci so se zbudili, a pod smreko ni bilo daril. Otroci so bili zelo žalostni, zato so se zbrali in Božičku napisali pismo. Pismo je prišlo na severni pol. Božiček je slišal zvonec in se zbudil. Pismo je prebral in ugotovil, da ni dostavil niti enega darila. Zbudil je palčke, ki so hitro pojedli zajtrk,



pripravili jelene in sani. Božiček je dal darila v vrečo in se odpravil na pot. Dostavil je darila. Vsi so bili spet veseli in srečni.

Gaja Žvajkar, 2. a

Huda mačka

Nekoč je živel mirna mačka Sisi. Človek ji je po nesreči stopil na rep. Sisi je čisto ponorela in postala huda. Stekla je v gozd in se izgubila. Srečala je psička Reksa, ki je taval po gozdu. Pomagal ji je najti pot do doma. Reks in Sisi sta postala prijatelja. Sisi ga je povabila na piknik.

Iris Veis, 2. a

Hud pes

Živel je hud pes. Ko je nekdo šel mimo hiše, je pes začel lajati. Nekega dne sta pes in lastnik šla na sprehod. Ko sta šla proti domu sta slišala, da je nekaj počilo. Oba sta se ustrašila. Vrnila sta se domov in šla počivat. Naslednji dan je lastnik spustil psa in pes se je pustil mimoidočim crkljati. Postal je prijazen.

Tian Mlakar, 2. a

Čarovnik, ki se je razjezil

Nekoč je živel čarovnik, ki je imel veliko napojev. Hotel je narediti še zadnji napoj, in to je bil tigrski napoj. Iskal je tigrove dlake in jih ni našel. Razjezil se je. Našel je karto za Afriko. Ker tam živijo tigri, se je s prvo ladjo odpravil v Afriko. Našel je tигра in se ga razveselil. S svojo robotsko roko, ki jo je izumil, je tigru izpulil dlako. Tiger pa tega sploh ni opazil, ampak se je samo ulegel na puščavski pesek. Čarovnik je naredil tigrski napoj in se srečen vrnil domov.

Bor Rižnar, 2. a

Hudi medved

V gozdu je živel medved in nekega dne je zavohal med. Poiskal je čebelnjak. Preden je poskusil med, je že ležal v blatu. Postal je jezen in na poti domov je padel še desetkrat v blatno lužo. Ko je prišel v gozd, so se vsi norčevali. Naslednji dan so prišle v gozd čebele, jih napadle in popikale. Medvede je tako bolelo, da so drug drugega praskali. Prišle so mravlje in jih požgečkale po nogah. Medvedi so tako zarjoveali, da so čebele in mravlje pobegnile na travnik in tam videle sršene. Živali na travniku so naredile načrt, kako medvede premagati. Odletele so v gozd in jih popikale. Na koncu so zmagale čebele, sršeni in mravlje, medvedi pa se še sedaj jezijo.

Bine Lorbek, 2. a

STRIP



KAJTAZI, ZEHRA, 2. A



TURK, KAJA, 2. A



GAČNIK, LOVRO, 2. A



MLAKAR, TIAN, 2. A



RIŽNAR, BOR, 2. A



MAJCEN, AJDA, 2.



ŠVAJGER, JAN, 2. A



DOBAJ, JAKA, 2. A



PAJTLER, ŽANA, 2. A



KNUPLEŽ, MIA, 2. A



ŽVAJKAR, GAJA, 2. A



DIJAK, LANA, 2. A



ČANDER, NIKI, 2. A



LORBEK, BINE, 2. A



KOPŠE, TILLEN, 2. A



PELKO, MICHEL, 2.A



KAJTAZI, ZEHRA, 2. A



VEIS, IRIS, 2. A



JUS, EMA, 2. A



VODOVNIK, MINA, 2. A



SMEJ, NIK, 2. A



KOKOL, TEO, 2. A



PLETERŠEK ČRNKO, ANŽE, 2. A

**DRUGI B SE PREDSTAVLJA****Moja mama**

Moji mami je ime Almira. Lase ima svetlo rjave barve. Ima zelene oči. Zelo rada nosi ruto. Najraje peče palačinke. Rada je oblečena v obleko. Je velika in lepa. Rada bere z menoj in dela na računalniku.

Lamija Jusić, 2. b

Ime ji je Petra. Je prijazna. Rada telovadi in spi. Ima svetlo rjave lase. Rada kuha. Najboljše pripravi testenine. Večina dneva dela na računalniku. Najraje nosi kavbojke in jopico. Z mano najraje karta. Skupaj smučava in potujeva. Imam jo rad.

Filip Soče, 2. b

Mami je ime Darja. Ima rjave oči. Lase ima črne barve. Rada telovadi in z menoj izdeluje rožice. Vsak dan greva s kužkom na sprehod. Ko pride mami domov iz službe, da hrano kužku.

Kim Škrlec, 2. b

Moji mami je ime Nina. Ima dolge rjave lase in oči. Rada se športno oblači. Skupaj likovno ustvarjava in pomaga mi pri učenju. Ko ni v službi, rada kuha, peče, bere, se igra z menoj in mojo sestrico. Rada se sprehaja v naravi. Imam jo zelo rada.

Lara Koren, 2. b

Moji mami je ime Janja. Piše se Gračnar. Ima dolge in svetle lase. Oči ima modro sive barve. Rada si obleče krilo. Rada gleda nadaljevanke, filme, serije in hodi na telovadbo. Po poklicu je pravnica. Večino dneva dela na računalniku. Skupaj rada igra nogomet. Najraje pa z mano igra karte.

Jakob Gračnar, 2. b

Moji mami je ime Branka. Ima temno rjave lase in olivno zelene oči. Z mano rada gleda dolge risanke in ustvarja. Rada riše na obraze. Rada se obleči po modi. Zelo rada je v naravi. Najraje je testenine in sadje. Obožuje sladoled. Rada me carta. Otroke uči jogo.

Bian Zemljič, 2. b

Moji mami je ime Alenka. Je srednje postave. Zelo rada hodi na Pohorje. Moja mama rada posluša glasbo in zelo rada poje. Rada pospravlja. Obožuje rože in živali. Rada se igra z menoj. Mojo mamo imam zelo rada, ker tako lepo skrbi zame.

Ema Medved, 2. b

Moji mami je ime Nina. Piše se Hriberšek Vuk. Ima temno rjave lase. Ima oči rjave barve. Najraje nakupuje prek spleta in se z mano igra družabne igre. Je prijazna in ljubka. Nosi očala. Rada je urejena in elegantno oblečena. Rada ima red in čistočo v hiši. Po poklicu je knjižničarka. Dela na upravi Mariborske knjižnice.

Andrej Hriberšek, 2. b

Moji mami je ime Tanja. Piše se Žerjav. Ima kratke svetle lase. Moja mami ima svoje podjetje, katerega vsak dan obiskuje in opravlja delo v pisarni. Vsak dan, ko pride domov iz službe, nam pripravi kosilo. Po kosilu si vzame čas za mene in mojega bratca. Skupaj se igramo in včasih kaj ustvarjamo ali pa gremo na sprehod. V prostem času si rada privoščim klepet ob kavici s svojo sestro. Vsak večer se odpravi na sprehod z dvema kužkoma. Njeno najljubše oblačilo so kavbojke in bombažna majica. Njena najljubša jed so testenine. Zelo rada se posladka s



čokolado. Najraje pije vodo in kavo. Včasih je zelo prijazna in zabavna, včasih pa jezna in stroga.

Lara Žerjav, 2. b

Moji mami je ime Anja. Oči ima rjave barve. Lase ima svetlo rjave barve. Rada telovadi in kuha. Ko peče pito, ji pomagam. Skupaj hodiva na sprehode s kužkom. Ko pride s sprehoda, greva počivat. Po poklicu je svečarka. Najraje je oblečena v trenirko in kratko majico.

Lina Vuk, 2. b

Moji mami je ime Jasmina. Oči ima zeleno rjave. Rada pleše, kolesari in peče pecivo. Skupaj najraje hodiva na Pohorje, peče pito in gledava filme. Po poklicu je prodajalka. Najraje je oblečena v pajkice in kratko majico.

Ema Lorber, 2. b

Moji mami je ime Marina. Ima modre oči in rjave lase. Najraje kuha. Mama je lepa, prijazna in se rada pogovarja. Mami me rada preseneča.

Liam Kočevan, 2. b

Moji mami je ime Tjaša. Piše se Galič Čeh. Ima kratke lase, je suha in velika. Ima zelene oči. Rada pospravlja, ustvarja in peče pecivo. Najraje peče mafine. Najraje nosi črne pajkice. Moja mami najraje v službi pije kavo.

Naja Sagadin, 2. b

Moji mami je ime Aleksandra. Ima modre oči. Najrajši bere knjige. Dela v vrtcu in pazi otroke. Ima svetle kratke lase. Najrajši je solato, riž in ocvrto meso. Najraje je oblečena v trenirko in majico. Skupaj rada greva na sprehod.

Filip Kokol, 2. b

Moji mami je ime Lili. Po poklicu je ekonomski tehnik. Zaposlena je v Tuš drogeriji kot poslovođa. Rada se igra z menoj in rola. Ima zelene oči in okrogel obraz. Je manjše in suhe postave. Ima oranžne skodrane lase do ramen.

Marc Gabriel Vindiš, 2. b

Moja mama ima zelene oči. Njeni lasje so skodrani. Najraje se športno obleče. Rada nabira rože.

Floreta Gashi, 2. b

Moj oče

Mojemu očetu je ime David. Ima rjave oči in lase. Nosi očala, ker slabo vidi. Rad je športno oblečen. Zelo rad igra nogomet, boksa in vozi avto. Rad se z mano igra.

Mark Markl, 2. b

Mojemu očetu je ime Aleš. Ima modre oči. Njegovi lasje so sivi. Je športnik. Najraje je oblečen v trenerko in obut v teniske. Rad se igra z mano, hodi na sprehode in kuha. Rad je pico. V prostem času rad dela okoli hiše. Med gledanjem televizije velikokrat zaspi. Po poklicu je trener.

Ajda Zemljič, 2. b

Mojemu očetu je ime Uroš. Ima kratke črne lase. Kadar se skupaj igrava, brcava žogo in se gugava na gugalnici. Rad pelje na sprehod psičko Aisho. Najraje peče pice in meso na žaru.

Vita Vanek, 2. b

**Moj hišni ljubljencek**

Moj hišni ljubljencek je muca. Moja muca se rada igra in boža. Ime ji je Pika. Ima košat pisan rep in ušesa. Po telesu je bele barve. Rada si brusi kremplje. Pika se rada krtači, nima pa rada vode. Je različno hrano. To so briketi in mačja pašeta. Pika ima na tleh podlago na kateri spi. Je zelo pridna, včasih malo nagajiva.

Anin Emeršič, 2. b

Imam psa dalmatinca. Ime mu je Car. Star je 11 let. Pije vodo in je pasje brikete. Rad se igra s pikasto žogo. Vsak dan ga peljem na sprehod. Najbolj se boji vode. Ima temno rjave oči. Obožuje treninge, kjer dobi za nagrado priboljšek. Spi v svoji košari. Rad se igra s pasjim prijateljem Ginotom.

Nika Živko, 2. b

Moja pravljica - Mali princ

Nekoč visoko na nebu je živel mali princ. Čisto sam brez mame ali očeta. Z njim je bila le rožica, ki ga je osrečevala. Z njo se je igral, ko je imel čas. A ni bilo vse dolgo lepo, kajti kmalu so se začela tresti tla. Mali princ je kmalu zagledal vesoljce, ki so razgrajali. Zaradi njih se je tako treslo. Mali princ je s svojo rastlino premagal vesoljce in jih spremenil v ljudi. Vsi so bili prijatelji in živeli srečno do konca svojih dni.

Aleksander Podgornik, 2. b



Lamija Jusić, 2. b



Kim Škrlec, 2. b



Mark Markl, 2. b



Ajda Zemljič, 2. b



Floreta Gashi, 2. b



Bian Zemljič, 2. b



Lara Žerjav, 2. b



Jakob Gračnar, 2. b



Anin Emeršič, 2. b



Lara Koren, 2. b



Domen Kaluža, 2. b



Lina Vuk, 2. b



Ema Lorber, 2. b



Andrej Hriberšek, 2. b



Nika Živko, 2. b



Filip Kokol, 2. b



Naja Sagadin, 2. b



Marc Gabriel Vindiš, 2. b



Liam Kočever, 2. b



Vita Vanek, 2. b



Filip Soče, 2. b



Aleksander Podgornik, 2. b



Ema Medved, 2. b



DRUGI C SE PREDSTAVLJA

Opis sošolca

Temu sošolcu je ime Matic. Piše se Babšek. Je suh in srednje velik fant. Ima svetlo rjave lase in rjave oči. Ima črne copate. Na copatih ima košarkarsko žogo. Hlače ima temno sive. Ima tudi modro majico s črnim napisom. Okoli napisa je bela barva. Ima sivo jopico z belim napisom. Doma ima psa Skokija.

Jure Šerbinek, 2. c

Opis sošolke

Moja sošolka ima svetle lase, ki ji segajo do vratu. Ima bele nogavice, belo majico in svetlo zlato krilo. Ima čop z roza gumico. V ušesih ima srebrne uhane. Obuta je v pisane copate. To je sošolka Lina Šloser Vrečko.

Julija Kirijakopulos, 2. c

Opis sošolca

Ime mu je Lev. Piše se Borko. Hodi v drugi razred. Na glavi ima kratke črne lase. Oblečen je v črno majico. Na majici ima beli napis. Ima obute copate. Na copatih ima pajka. Je prijazen. Rad se igra.

Patrick Horvat, 2. c

Opis sošolca

Ime mu je Jure. Ima rjave in kratke lase. Je majhen in zelo čustven. Prijazen je do mene. Rad se igra z mano. Danes ima oblečeno modro majico in kavbojke. Ima rdeče črno torbo. Obute ima modre copate. Njegova najljubša barva je zelena. Njegova najljubša igrača je dinosaver.

Lev Borko, 2. c

Kdo sem jaz?

Ime mi je Zala. Pišem se Mirt. Stara sem osem let. Rojena sem leta 2013. Obiskujem osnovno šolo Miklavž na Dravskem polju. Živim v Miklavžu. Imam okrogel obraz in majhen in širok nos. Moje oči so modro zelene. Imam srednje dolge lase. V prostem času se rada družim s prijatelji. Rada plešem hip hop.

Zala Mirt, 2. c

Kdo sem jaz?

Ime mi je Lana. Pišem se Figeek. Stara sem sedem let. Rodila sem se leta 2014. Obiskujem 2. c razred šole Miklavž na Dravskem polju. Doma sem v Miklavžu. Rada imam spuščene lase. V



njih imam trak, na katerem sta rogova s pentljico. Pozimi najraje nosim črne hlače in majico z narisano pandico. Jeseni imam najraje oblečene kavbojke in belo majico, na kateri je narisana zelo lepa deklica. Spomladi imam rada oblečene hlače z rožicami, krilo in majico s konji, poleti pa obleko z rožami. Rada pojem, plešem, treniram gimnastiko in odbojko.

Lana Figeč, 2. c

Kdo sem jaz?

Ime mi je Mila. Pišem se Jurišič. Hodim v drugi razred osnovne šole Miklavž na Dravskem polju. Stara sem osem let. Rodila sem se leta 2014. Imam rjave oči in dolge in svetle lase. Obiskujem plesni tečaj, ki ga imamo vsak petek. Ob prostem času se vozim s kolesom. Rada berem in se zunaj igram.

Mila Jurišič, 2. c

Kdo sem jaz?

Ime mi je Kaja, pišem se Zvezič. Hodim v drugi razred. Rodila sem se leta 2014. Stara sem osem let. Živim v Miklavžu. Danes imam oblečene roza pajkice in majčko hello kitty. Imam turkizne oči. Imam tudi majhen nos in temno rjave lase, ki mi segajo do prsi. Ukvarjam se z igranjem klavirja in s plezanjem. Rada poskušam nove športe. V prostem času se rada igram s prijatelji. Imam rada tudi adrenalin. Razmišljam, da bi naslednje leto hodila na akrobatiko. Znam obdržati skrivnosti in rada pomagam ljudem.

Kaja Zvezič, 2. c

Učenci 2. c so razmišljali in ustvarjali na temo Varne poti v okolici naše šole:







Nejo Rus, 2. c



Jetamir Zeča, 2. c



Maja Zagoranski, 2. c



Alex Černoga, 2. c



Tim Toplak, 2. c



Mia Perko, 2. c



Val Paljak, 2. c



Eva Fajfar, 2. c



Goran Heržič, 2. c



Matic Babšek, 2. c



Lina Vrečko Šloserl, 2. c



Luna Lamot Dedić, 2. c



Alen Demirović, 2. c



Ema Fras, 2. c



DRUGI D SE PREDSTAVLJA

O prijateljstvu 2. d

PRIJATELJ

Prijatelji so zato, da ti stojijo ob strani.

Prijatelj ima srce za prijatelja.

S prijatelji si lahko podajaš žogo, se lahko loviš.

S prijatelji lahko bereš knjige in se zabavaš.

Prijatelj ti pomaga. Ob prijatelju se počutiš lepo. Čutiš, kdaj je nekdo tvoj pravi prijatelj.

Z najboljšim prijateljem si pomagava graditi kocke.

Prijatelj je prijazen.

Prijateljica je ljubezniva.

Prijatelji se ne tepejo.

Prijatelj je prijazen do tebe in tudi ti do njega.

Prijatelj te mora spoštovati, te podpirati in ti pomagati. Ne sme grdo govoriti o tebi, ko ne slišiš, ne sme te zmerjati ali tepsti.

Prijatelj ti vedno zaupa, je prijazen in ti vedno stoji ob strani.

Za mene je prijatelj, če se dobro razumeva in se ne prepirava.

Prijateljice si pomagamo in se rade skupaj igramo.

Ni prava prijateljica, ker vedno odloča.

Prijatelj mi pomaga pri težkih stvareh.

Prijateljice imam rada, ker se lepo obnašajo in za vedno bomo ostale prijateljice. Hvala!

Prijatelj je prijazen, pomaga, ne govori grdih besed.

Če sva se s prijateljico skregali, sva se vedno pobotali.



Lina Grajfoner, 2. d, Pepelka



Vito Leskovar, 2. d



Pia Kozar, 2. d



Alina Premzl, 2. d



Aljaž Faletič, 2. d



Anže Horvat, 2. d



Ava Dalin Komotar, 2. d



Lino Kline, 2. d



Lucija Bele Potočnik, 2. d



Mery Polignone, 2. d



Naja Živko, 2. d



Pia Kozar, 2. d



Zala Cebe, 2. d



Zala Kozar, 2. d

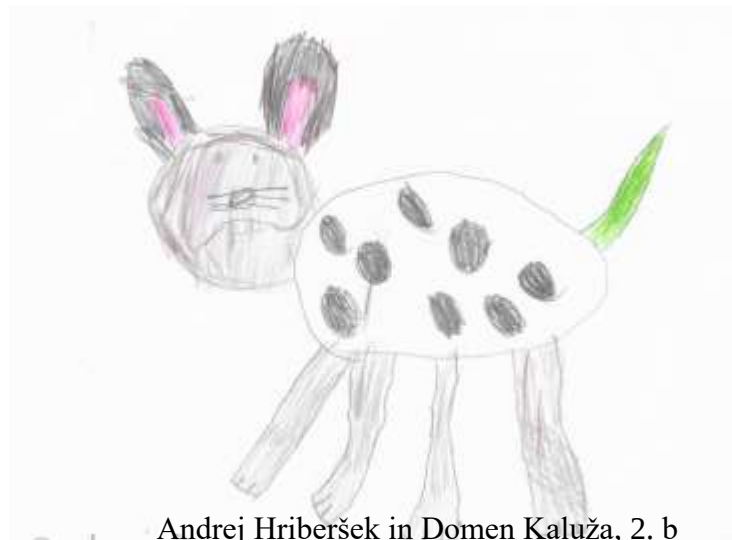


Žanin Bračko, 2. d



Welche Tiere sind hier versteckt?

Učenci 2. b, c, d-razreda, ki obiskujejo tečaj nemškega jezika, so v mesecu aprilu spoznavali živali na kmetiji. Drug drugemu so pripravili zanimive uganke. Ali tudi ti uganeš, katere živali so skrite na risbah? Avtorji risbic ti bodo zaupali rešitve.



Andrej Hriberšek in Domen Kaluža, 2. b



Rene Rukelj in Jure Šerbinek, 2. c



Lina Grajfoner in Alina Premzl, 2. d



Ema Fras in Maja Zagoranski, 2. c



Lamija Jusić in Anin Emeršič, 2. b



Mery Polignone in Val Rojko, 2. d

Učiteljica nemškega jezika: Ines Pečnik

TRETJEŠOLCI SE PREDSTAVLJAMO ...

TRETJI A SE PREDSTAVLJA



Kam pobegneš?

Pobegneš lahko sem in tja,
kamor hočeš, kamor znaš.

A le kam? A le kam?

To ne vem, to veš sam.

Lahko pobegneš na nebo,
da boš zvezda,

da ti bo lepo.

A nebo je pač nebo.

Kaj boš delal?

Dolgčas bo.

Samo povem ti,

ne jezi se name,

razumem se v to.

Lahko greš v drugi svet,
v igrice do nebes.

Lahko pobegneš do sonca,
mogoče do samega konca.

Lahko pobegneš domov,
v šolo ali do samih grobov.

A jaz to nič ne vem,
samo ideje ti dajem za pobeg.

Nadja Stojanović, 3. a

Škratja kultura

»Kaj je škratja kultura?« se je vprašal škrat Kosmat. Ostali škratje so se oglasili: »Jaz ne vem, jaz tudi ne, jaz tudi ne.« Nato se je oglasil najstarejši škrat, starešina zares fina, in jim povedal takole: »Škratja kultura je taka, da nobeni drugi ni enaka. Vragolije ali lumparije, presodite sami, na večerni ples gredo v pižami. Palačinke namažejo s pašteto in zraven gledajo prazno kaseto. Dragi moji, to je to, ker škrati na delo gremo.«

Eva Pajtler, 3. a



Kam lahko pobegneš?

Kam lahko pobegneš?

Pobegneš lahko tja,
tja, na konec sveta
ali pa na morje,
na širo obzorje.

Pobegneš lahko tja,
kamor te vodi sam um
in kamor si želiš.

Pobegneš lahko iz šole domov,
na zabavo ali pa v sanje.

Ava Bandur, 3. a



Ema Zorko, 3. a, Maribor z vodnim stolpom

Pesmi Ave in Nadje sta bili nagrajeni na literarnem natečaju ELA, poimenovanem po Eli Peroci. (Mentorica: mag. Dušanka Kopše.)



Nadja Stojanović, 3. a



Nik Fic, 3. a



Evelina Rižnar, 3. a



Jaka Gačnik, 3. a



Eva Pajtler, 3. a



Urh Pleteršek Krček, 3. a



Žan Soddec, 3. a



Ava Bandur, 3. a



Alin Adrović, 3. a



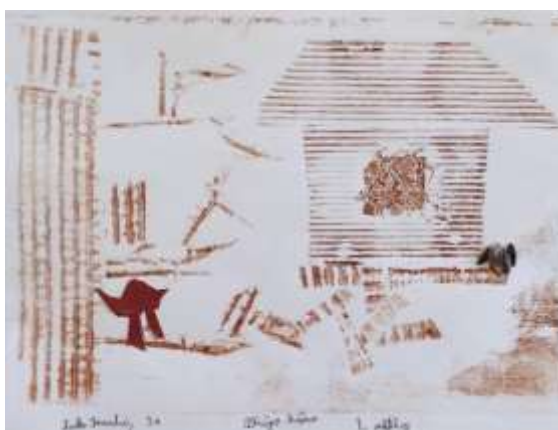
Vito Mikerevič, 3. a



Mark Šošterič, 3. a



Sunita Sahiti, 3. a



Luka Ponudič, 3. a



Žiga Štok, 3. a



Filip Alfirević, 3. a



Ema Zorko, 3. a

TRETJI B SE PREDSTAVLJA

MOBI ZAJEC - strip



JURE SMILJAN, 3. B



MOBI ZAJEC- strip, PIJA ZAGORANSKI, 3. B



MOBI ZAJEC- strip, JURE KOMLJENOVIC, 3. B



MOBI ZAJEC- strip, ELA FICKO, 3. B



MOBI ZAJEC- strip, EVA ŽITNIK, 3. B



EVA, ELA, JURE IN KLEMEN REŠUJEJO SVET, 3. B



TIHOŽITJE,
JURE KOMLJENOVIC, 3. B



TIHOŽITJE,
LARA KOMLJENOVIC, 3. B



TIHOŽITJE,
DILARA HARBI, 3. B



TIHOŽITJE, EVA ŽITNIK, 3. B



TIHOŽITJE, ELA FICKO, 3. B



TIHOŽITJE, KAJA LUNKA, 3. B



TIHOŽITJE,
KIANA KOCBEK, 3. B



TIHOŽITJE, LANNA KLASINC
MLAKAR, 3. B



TIHOŽITJE,
KLEMEN FILEJ, 3. B



TIHOŽITJE,
JURE SMILJAN, 3. B



TIHOŽITJE,
MIHAILO MAGEŠ, 3. B



TIHOŽITJE, JAN MUNDA, 3. B



TIHOŽITJE, TIA FERLIČ, 3. B



JESENSKO DREVO,
ANEY GLAVICA, 3. B



JESENSKO DREVO,
BION PELC, 3. B

HIŠA NA DREVESU

Zdravo, sem hiša na drevesu. Imam štiri nadstropja. Imam 299 kvadratov. Sem barve narave. Prepletena sem z drevesnimi vejami in z različnimi cvetovi. V meni živi petčlanska družina s psičko Lajko. Name splezajo s pomočjo lestve. Za Lajko pa je narejen pasji mostiček. V meni je življenje sanjsko.

Kiana Kocbek, 3. b

BRADAVIČARKA

Jaz sem čarovniška šola Bradavičarka. Imam veliko stopnišč in hodnikov, v katerih se lahko izgubiš. Imam tudi prepovedan hodnik, v katerem je troglavi pes, ki straži kamen modrosti.



Imam avlo, v kateri so postavljene mize, na mizah pa je pojedina. V meni se učijo: Harry Potter, Ron in Hermiona.

Pija Zagoranski, 3. b

NIKA HR-HR

Starši so me silili s špinačnimi ravioli. Da sem si izboljšala okus, sem pila sok. Pila sem preveč soka, zato sem se spremenila v leva. Družina se je zelo prestrašila. Želeli so, da se spremenim nazaj v Niko. Zahtevala sem, da mi izpolnijo tri želje. Te želje so bile, da mi prinesejo novo majico, žogo in naredijo slastno sadno kupo. Ker so mi vse ugodili, sem se spremenila nazaj v Niko. Od takrat naprej me niso več silili s špinačnimi ravioli.

Nika Mihalič, 3. b

JURE HU HU HU

Nekega dne sem si rekel, da grem k dedku, ker ga že dolgo nisem obiskal. Ko sem prišel k njemu, mi je babica pripravila žgance v mleku. Nisem jih pojedel, ker sem raje pil sok. Naenkrat sem se spremenil v opico. Začel sem skakati po mizi, se obešati za luč. Dedi in babi sta se prestrašila in rekla, da bosta storila vse, samo da se bom spremenil nazaj v Jureta. Naročil sem jima, da morata opraviti tri dobra dela. Prvo je, da mi morata kupiti japonke, ker jih še nimam. Drugo je, da me peljeta v živalski vrt, ker si ga nazadnje nisem pogledal do konca. Tretje pa je, da mi postavita hiško na drevesu, ker si jo že od nekdaj želim. Ko sta opravila vsa dela, sem se spremenil nazaj v fanta.



Od takrat naprej nisem več jedel žgancev v mleku. Dedi in babi sta bila presrečna, da sem se vrnil.

Jure Komljenović, 3. b

ELA ČIV ČIV

Nekega dne je babi skuhala za kosilo enolončnico. Jaz pa enolončnice ne maram. Pri kosilu sem spila veliko jabolčnega soka. Naenkrat sem se začela krčiti in dobila sem majhen kljun. Postala sem lepa mala sinica. Čeprav sem bila lepa, je bila vsa družina zgrožena: »Joj, kaj se ti je zgodilo?« me je presenečeno vprašala mama. »Ti lahko kako pomagamo, da se spet



spremeniš nazaj v Elo? Prosim, povej nam, če veš!« je rekla babi. »No, prav. Ampak narediti morate tri naloge,« sem odgovorila. »Kakšne pa so?« je vprašala mama. »Najprej me odnesite ven na visoko drevo, potem posadite trto, nazadnje mi nalijte grozdni sok,« sem rekla. Ko so vse to naredili, sem priletela skozi okno nazaj noter, popila sok in se spremenila v Elo. Obljubili so mi, da me nikoli več ne bodo silili jesti enolončnice.

Ela Ficko, 3. b



Ela Ficko, 3. b

JURE SKOK SKOK

Imeli smo nedeljsko kosilo. Za kosilo smo imeli grahovo juho. Jaz pa ne maram grahove juhe. Ko me nihče ni gledal, sem na skrivaj popil veliko soka. Ker sem spil veliko soka, sem postal kenguru. Skočil sem skozi okno. Družina me je iskala po vsem naselju. Našli so me na športnem letališču na strehi letala. Želeli so, da pridel dol. Obljubili so mi, da mi bodo uresničili tri želje, če pridem s strehe letala. Pripravili so mi morali kivijev sladoled, banano in čokoladno kremo. Ko sem vse pojedel, sem spet postal Jure. Vsi so bili veseli, da sem se vrnil domov kot deček Jure.



Jure Smiljan, 3. b

**EVA GRR GRR**

Imeli smo nedeljsko kosilo. Jedli smo enčilade. Vsi v družini so me silili, da bi poskusila vsaj košček. Nisem ga želela, zato sem na skrivaj pila vodo. Naenkrat sem se spremenila v divjo mačko. Mama in babica sta se prestrašili in začeli vzganjati paniko. Moj mlajši bratec me je samo gledal in ni mogel verjeti, da sem se spremenila v divjo mačko. Oče je pričel razmišljati, kaj bi naredili. Sestra me je gledala z odprtimi usti. Potem sem jim rekla, naj naredijo tri dobra dela, tako me bodo lahko odčarali. Najprej sem jim naročila, da me spustijo na vrt. Tisti dan je deževalo in babica je rekla, da se bom prehladila. A jaz sem vztrajala. Babica me je končno le spustila na vrt. Ko sem prišla noter, sem si zaželela pečen krompir. Nato mi je mama postregla krompir in bila sem zadovoljna. Prišel je oče. Bil je zelo v skrbeh, saj je teta imela rojstni dan. Do praznovanja je bilo samo še petinštirideset minut. Čisto sem pozabila na rojstni dan. Rekla sem jim, da če mi bodo pripravili čokoladni sufle, se bom spet spremenila v dekle. Mama je hitro naredila čokoladni sufle. Ko sem dala žlico v usta, sem se takoj spremenila v dekle. Na koncu smo varno in pravočasno prispeli na praznovanje.

Eva Žitnik, 3. b



Eva Žitnik, 3. b



LARA PHH PHH

Nekega dne so me starši silili, da pojem cvetačo. Zraven sem pila ledeni čaj. Ker sem ga pila preveč, sem se spremenila v prečudovitega laboda. Starši so se prestrašili, kaj se je zgodilo z menoj. Spraševali so, kaj naj storijo, da se spremenim nazaj. Rekla sem, da mi morajo izpolniti tri želje. Prva želja je bila, da mi naročijo najljubšo pico. Moja druga in tretja želja sta bili, da me peljejo v Woop park in mi kupijo kar koli si bom zaželela. Ko so mi izpolnili vse tri želje, sem se spremenila nazaj v Laro. Od takrat naprej me niso silili s cvetačo.

Lara Komljenović, 3. b



ŠKRATOVA VAS, NIKA MIHALIČ, 3. B



ŠKRATOVA HIŠA, TIMOTEJ REPINA, 3. B

TI, KI POZNAŠ ME OD PREJ

Ti, ki poznaš me od prej,
v soju ogledala se zaglej.

Tam stala bom sama
in čakala bom nate,
da prideš in z mano odideš.

Skupaj zasanjano bova odšla,
tam daleč, kjer svet obstaja za dva.

Kiana Kocbek, 3. b

ZMEDENA PESEM

En pubec je v gatah,
ena mama pa v hlačah,
lepa dama je v obleki,
kura pa smrdi po peki.

Stara raca Klaputaca,
je prišla do reke Maca.

Tam je vzela lepi prt
in na njega dala vrt.

Pija Zagoranski, 3. b

**NOSOROG**

Za koga imam nosoroga,
ki zna leteti in peti?

Nosorog masko nosi,
zraven še kosi in
nosi sladke reči.

Nika Mihalič, 3. b

MAČKA TAČKA

Iz hiše je prišla mačka,
ki ji je bilo ime Tačka.

Bila je izredno lepa,
ker v luži si ni zmočila repa.

Imela je lep obraz,
na obrazu pa lep izraz.

Ela Ficko, 3. b

ASTRONAVT

Po cesti hodi,
Astronavt je
Bos, tak kot kos.
Levo od njega hodi
Opica rjava, suhcana.
Pred njima hodi golob, ki ravnokar je šel v gozd.
In potem so srečali polža, ki ves čas spi.
Cilj pa so zagledali, ko so do potoka prišli.
Astronavt je lonec vzel, da bo
Storže notri dal.
Opica pa nima nič, ker jo čuva ves čas ptič.

Jure Komljenović, 3. b

ZIMA

Zunaj sneži,
deček Miha že hiti,
da snežaka naredi.

Lina in Maja s sankami
po hribu drvita,
dokler ju Miha in
Žiga ne dohitita.
Zunaj mrzel veter piha,
Žan in Maj v postelji ležita,
ker ju muči gripa.

Jure Smiljan, 3. b



NOČNO MESTO, SEAD SHURDHAI, 3. B



TRETJI C SE PREDSTAVLJA

DOMAČA MAČKA

Mačke imajo okroglo glavo. Telo ima podolgovato z različno barvo dlake, na primer črno, rjavo, sivo, oranžno, belo ali pisano. Mačka ima brke in ostre zobe ter velike oči, ki so dobro razvite. Z njimi vidijo tudi v temi. Mačka ima dolg rep in ostre kremplje. Premika se po štirih nogah, dobro skače in pleza po drevesih.

Domače mačke živijo z nami v hiši ali v njeni okolici. Divje mačke pa živijo v gozdu. Ker mačke dobro vidijo, slišijo in vohajo, so zelo dobri lovci na plen. Lovijo na primer miši, ptice, ribe, žuželke in druge majhne živali. Mačka je pravi mesojedec.

Mačke imajo spomladi in v zgodnji jeseni dva do pet mladičev. Samica nosi mladičke približno devet tednov.

Mačke spadajo v skupino zveri. Mačke večino časa prespijo in veliko predejo.

Posebnost mačk je, da ne padajo na hrbet, ker se lahko v zraku hitro obrnejo in vedno pristanejo na nogah.

Julija Nedog, 3. c

POMERANEC

Pomeranci so majhni psi z različno barvo dlake. Dlaka je lahko bele, črne, rjave, srebrne in marelične barve. Imajo velike mandljaste oči in visoko nastavljen rep in ušesa. Dolgi so 22 centimetrov. Njihova življenjska doba je od 12 do 16 let.

Živijo v hiši. Pomeranci se hranijo z mesom in pasjo hrano. Samička lahko skoti enega do dva mladička.

Pomeranci so odlični družinski psi. Imajo prijazen in nežen karakter. Pomeranci so živahni, razigrani in bistri psi. Zelo radi imajo aktivnosti s svojim lastnikom.

Dalia Devedžić, 3. c

LISICA

Glavo ima srednje velikosti. Telo je podolgovato, prekrito z oranžno-rjavo dlako. Ima kratke tace. Dolžina lisičjega telesa je 90 cm in tehta od 6 do 10 kg. Premika se po vseh štirih.

Lisica je mesojeda žival. Skoti od 3 do 5 slepih, sivih in kosmatih mladičev. V izjemnih primerih lahko skoti tudi do 12 mladičev.

Njene posebnosti so, da ima lisica zelo dobro razvit vid in močne kremplje.

Dalina Pajić, 3. c



DOMAČI KONJ

Konj ima podolgovato glavo, veliko telo in dolge noge. Njihova dlaka je rjava, bela, črna in pisana. Premika se po kopitih. Konjevo kopito nenehno raste. Konjevi zobje nenehno rastejo. Brusijo si jih s prehrano. Konji ponoči vidijo bolje kot ljudje.

Poznamo divje konje in udomačene konje. Divji konji živijo v čredah. Čredo vodi dominantni žrebec.

Konji so rastlinojede živali, kar pomeni da se hranijo s svežo travo, senom ... Spijejo do 100 litrov vode na dan.

Konji se pariyo v pomladnih mesecih od aprila do junija. Kobila nosi mladička približno 11 mesecev. Žrebiček lahko stoji in leže že nekaj ur po skotitvi.

Udomačeni konji živijo v hlevih. Prostor mora biti velik in močno ograjen, da zdrži konjske brce.

Posebnost konja je, da imajo največje oči med kopenskimi sesalci in vidijo skoraj na vse strani.

Kaja Perić, 3. c

KRANJSKA ČEBELA

Čebela ima kosmat trup, dva para kril in šest nog. Je rjavo-rumene barve. Na zadnjiku ima voskovno žlezo. Premika se z letenjem. Kadar je mrzlo, se neprestano premikajo, da ustvarjajo toploto. Domujejo v panju.

Hrani se z medicino, nektarjem in cvetnim prahom.

Razmnožuje se tako, da se matica pari z več troti. Matica je samička, trot je samec. Trot odloži semenčeca v trebuh matice.

Čebele so aktivne ves dan. Dnevno preletijo kilometre. Čebele iz istega panja imajo enak vonj. Z voščenimi opekami si gradijo svoj dom.

Jade Heuge, 3. c

KRAVA

Krava ima podolgovato glavo z velikim nosnim delom in ušesi. Ima veliko podolgovato telo, poraščeno z dlakami, in dolgim repom. Za krave je značilno, da imajo na vseh štirih nogah po dva parklja. Živi na kmetiji. Poznamo več pasem. Najpogostejše so črno-bele, rjavo lisasta in siva. Črno-bela je mlečne pasme, rjavo lisasta pa za vzrejo mesa. Prehranjujejo se s svežo travo, suho krmo, silažo in krmili. Enkrat letno skoti po enega mladiča, včasih tudi dva. Njene posebnosti so, da ima rogove in daje veliko mleka. Koža od krave se uporablja za proizvodnjo usnja. Uporablja se v avtomobilski, pohištveni industriji in modi. V Indiji je krava nekaj



posebnega, saj jo imajo za sveto žival. Pri intenzivni reji nastane od krav veliko gnoja in gnojnice, ki se uporablja za gnojenje travnikov in polj.

Ajda Kolar, 3. c

KRŠKOPOLJSKI PRAŠIČ

Krškopoljski prašič je edina ohranjena slovenska avtohtona pasma prašičev. Nastala je na Dolenjskem in Štajerskem. Prvič je bil poimenovan leta 1851.

Ima srednje ozko dolgo glavo z visečimi uhlji in kratkim širokim rilcem. Njegovo telo je sivo belo in poraščeno s ščetinami. Ima štiri noge, na katerih ima parklje. Samica skoti 11 mladičev, ki 40 dni pri njej sesajo mleko. Mladiči se hitro postavijo na noge in se tako začnejo premikati. Hranijo se z ječmenom, suho deteljo in ostalimi rastlinami, ki jih najdejo med pašo zunaj. Zaradi načina prehranjevanja je njihovo meso kakovostnejše od ostalega svinjskega mesa. Kljub napredku v reji te pasme je krškopoljski prašič še zmeraj ogrožena pasma.

Max Sliško, 3. c

Pri tečaju nemščine v 3. b in c-razredu

Pri tečaju nemškega jezika smo na zabaven način ponovili naučene besede. Učili smo se o delih telesa, to pa domiselno povezali s hrano. Nastali so zabavni možički. Uganete, iz česa so njihovi deli telesa? Če srečate tretješolce, jih le povprašajte, iz česa je njihov možak. Tukaj pa nekaj namigov:

der Kopf: die Tomate, die Wassermelone, der Kürbis ...

die Ohren: die Kekse

der Mund: ein Spaghetti, die Banane

die Augen: zwei Eier, zwei Kirschen

der Hals: die Wurst

die Arme; die Karotten

die Finger: die Pilze

der Körper: der Brokkoli, die Erdbeere, die Karotte



Nika Mihalič, 3. b



Ajda Kolar, 3. c



Aney Glavica, 3.b



Eva Žitnik, 3. b



Jure Smiljan, 3. b



Ela Ficko, 3. b



ČETRTOŠOLCI SE PREDSTAVLJAMO ...

ČE BI BIL ...

Če bi lahko bil kateri koli praznik, bi bil praznik dela, ker takrat ne gremo v šolo.

Filip Auguštin, 4. a

Če bi lahko bila katera koli žuželka, bi bila čebela, ker nam dela med.

Eva Brumec, 4. a

Če bi lahko bil kateri koli praznik, bi bil božič, ker osreči ljudi.

Jani Camplin, 4. a

Če bi lahko bila kateri koli predmet, bi bila novoletna jelka, ker bi me okrasili z okraski in ljudje bi se ob meni zabavali.

Nina Fic, 4. a

Če bi lahko bil katera koli žival, bi bil želva, ker bi živel 200 let ali več.

Jure Gabor, 4. a

Če bi lahko bil katera koli država, bi bil Slovenija, ker je lepa, varna in pokrita z gozdovi.

Filip Jus, 4. a

Če bi lahko bila katera koli žival, bi bila pes, ker jih imajo vsi radi in se dosti igrajo.

Eljizabeta Kajtazi, 4. a

Če bi lahko bila katera koli žuželka, bi bila pikapolonica, ker bi lahko vsem ljudem uresničila želje.

Kim Kokol, 4. a

Če bi lahko bil kateri koli vremenski pojav, bi bil nevihta, ker bi lahko naredil tornado.

Aleksej Ledinek, 4. a



Če bi lahko bil katera koli hrana, bi bil sladoled, ker bi bil različnih okusov in bi se lahko talil.

Tan Mohorič, 4. a

Če bi lahko bil katera koli žuželka, bi bil gosenica, ker bi se spremenil v metulja.

Maj Ozmec, 4. a

Če bi lahko bil katera koli igra, bi bil monopoly, ker bi imel denar.

Patrik Pehar, 4. a

Če bi lahko bil katera koli ptica, bi bil vrabček, ker hočem biti puhast in majhen.

Andraž Rantuša, 4. a

Če bi lahko bila katera koli zgradba, bi bila bolnišnica, ker rada pomagam drugim.

Una Stojanovič, 4. a

Če bi lahko bila kateri koli šport, bi bila tek, ker je zabaven.

Neja Tamše, 4. a

Če bi lahko bila katera koli ptica, bi bila štorclja, ker se seli.

Sara Vučko, 4. a

Če bi lahko bil katera koli plišasta igrača, bi bil zajček, ker jo imam doma in jo imam zelo rad.

Žiga Žokalj, 4. a

Če bi bil župan naše občine, bi:

- posadil 1000 novih dreves,
- očistil gozdove,
- asfaltiral vse poljske ceste,
- naredil več pločnikov,
- zgradil dom za upokojence,
- kolesarsko pot podaljšal do Dravskega Dvora.

Filip Jus, 4. a



Če bi bila predsednica države Slovenije, bi najprej sklenila dogovore z vsemi državami sveta, da so vojne prepovedane. Vsem bolnim ljudem bi omogočila, da se pozdravijo. Zgradila bi več domov za ostarele in tam delavce plačala, da jih zabavajo. Predvsem pa bi vsem revnim družinam plačala stanovanje, hrano in oblačila. Priskrbela bi dovolj denarja za vse.

Živeti je treba srečno in veselo! 😊

Una Stojanović, 4. a

RAZCVETENE ROŽE

Jureta zanima,
kdo zvečer
razcvetene rože
na polici zaliva.

Je to soseda Katja,
ki je veterinarica
in pozno zvečer domov pride?

Ali je sosed Filip,
ki zvečer s psom
gre naokoli?

Povedal vam bom,
če vas zares zanima,
zalivata jih stric Pomlad
in teta Cvetlica.

*Andraž Rantuša, Jure Gabor,
Maj Ozmec, Filip Auguštin, 4. a*

RAZCVETENE ROŽE

Cveto zanima,
kdo spomladanske rože
na vrtu zaliva.

Je sosed Matej,
ki dela v tovarni odej?

Je to soseda Breda,
ki prodaja na kile meda?

Mogoče je babica Liza,
ki v šoli dela
in zgodaj vstane?

Povedala vam bom,
če vas mogoče zanima:
to je moja mami,
ki jo lep vonj premami.

*Una Stojanović, Nina Fic,
Jani Camplin, Eljizabeta Kajtazi, 4. a*

**RAZCVETENE ROŽE**

Mihca zanima,
kdo pri njih
rože zaliva.

A je to soseda Maja,
ki zjutraj hitro vstaja?

Je to sosed Jaka,
ki v službo hitro odhaja?

Povedal mu bom,
da ustvarila jih je teta Pomlad
in zaliva njegova mama.

*Aleksej Ledinek, Žiga Žokalj,
Kim Kokol, Tan Mohorič, 4. a*

RAZCVETENE ROŽE

Marino zanima,
kdo navsezgodaj
rože zaliva.

Ali to bila je teta Margareta,
ki vsak dan doma počiva?

Je to sosed Tan,
ki je policist
in zjutraj promet gleda?

Če vas res zelo zanima,
pa vam povedal bom:
da tako lepo cvetijo,
jih njena prijateljica Manca
vsak dan zaliva.

*Filip Jus, Patrik Pehar,
Eva Brumec, Sara Vučko, 4. a*

VRNITEV V OTROŠTVO

Nekega dne je babica Helena sedela na sedežni in gledala stare in že zbledle slike iz njenega otroštva. Ob njih se je spomnila prelepih let, ko je hodila v 4. razred. Bila je zelo vesela, da še ima te slike. Toda pri tem se je spomnila takratnega izginotja prijateljice Beki in zato jo je močno zbolelo pri srcu. Takrat pa so se vse slike naenkrat zasvetile in babico Heleno odpeljale nazaj v 4. razred. Znašla se je v šoli in začudeno gledala naokoli. V roki je imela bleščeče ogledalo. Ko se je ozrla vanj, je v ogledalu videla sebe kot majhno deklico. Iz ogledala se je naenkrat zaslišal glas. To je bila njena najboljša prijateljica, danes bi temu rekli BFF. Prijateljica Beki ji je povedala, da ko sta se skregali in se nista pogovarjali, je v jezi zlomila njuno ogledalo prijateljstva in je Beki posrkalo v ogledalo. Heleni je bilo res hudo, da se je njena prijateljica Beki ujela v ogledalo, zato ji je bila pripravljena pomagati. Beki ji je razložila, da mora najti tri ključe, ki sta jih skrili, ko sta bili še majhni deklici. Helena se ni več spomnila, kje so ti ključi.



Začel se je pouk in zagledala je sebe in Beki pri pouku. Takoj je vedela, zakaj je prišla v svoje otroštvo. Tako bo lahko videla, kje so skriti ključi. Odločila se je, da bo sledila Beki in sebi iz preteklosti. V znak svojega prijateljstva sta prvi ključ skrili v učilnici pod učiteljičino mizo, saj sta se na tem mestu prvič videli. Drugi ključ sta skrili na podstrešju Helenine hiše, kjer sta imeli skupni igralni kotiček. Tretjega pa ni bilo nikjer. Helena ni vedela, da zadnjega ključa ne more najti. Od žalosti je močno objela ogledalo in takrat je Beki vrglo iz njega. Tretji ključ je bil namreč zlomljen in polovici sta bili skriti v njunih srcih, odkar sta se močno skregali. Z objemom sta ključ sestavili in tako je bila Beki rešena. Bleščeče ogledalo ju je poslalo nazaj v današnji svet, kjer sta še vedno najboljši prijateljici, pa čeprav sta že babici.

Una Stojanović, 4. a

ČAROBNI JEŽKI

Nekega dne sta se na obali igrala Matevž in Metka. Žogala sta se in zapihal je veter. Žoga se je odkotalila v veliko jamo. Ko sta vanjo vstopila, so vhod zasuli kamni. Poskušala sta odriniti kamenje, a njun trud je bil zaman. Tako sta se odločila, da bosta raje poiskala žogo in mogoče našla kakšen drug izhod. Ko sta hodila po jami, se je nekaj zasvetilo. Odšla sta pogledat in videla družino velikih svetlečih ježkov. Matevž jih je prosil, če jima pomagajo poiskati žogo in umakniti kamenje. Ježki so prikimali. Hodili so kar nekaj časa in nato naleteli na veliko luknjo v tleh. Matevž in Metka nista vedela kaj narediti, vendar ježki so imeli rešitev. Najstarejši jež je zgrabil oba in poletel preko luknje. Hodili so še nekaj časa in naenkrat zagledali žogo, ki je bila zagozdena med dvema skalama. Ježki so bili tudi zelo močni in tako so skali zelo hitro premaknili. Metka je žogo močno stisnila k sebi, da je noben veter več ne bi mogel odpihniti. Sedla je na ježka in odpravili so se nazaj proti izhodu, ki je bil še vedno sesut. Ježki so začeli odmetavati kamenje in ko so končali, sta se jim Matevž in Metka zahvalila in z žogo odšla domov. Neverjetno izkušnjo sta povedala mamici in očku. Mislite, da sta jima verjela?

Filip Jus, 4. a

SVETLEČA KROGLA

Nekoč pred davnimi časi je živel princ po imenu Zanj. Živel je s svojim zmajem Pikom. Neke noči je v Pikovi sobi nekaj zaropotalo. Zanj se je prebudil in stekel v zmajevo sobo. V sobi ni bilo nikogar, razen luknje v zidu. Princ je stekel skozi luknjo. Tekel je in tekkel, iskal, ga klical, a Pikca ni bilo nikjer. Po dolgem iskanju je postal tako zaspan, da se mu je zvrtilo in bum. Padel je v prepad, kjer je tri dni ležal nezavesten. Ko se je končno zbudil, je na drugem



koncu jame zagledal nekaj svetlečega. Odšepal je tja in videl, da je to svetleča krogla. Vzel jo je v roke in si zaželel, da bi našel svojega zmaja. In zmaj se je naenkrat prikazal pred njim.

Tako sta skupaj živela srečno do konca svojih dni.

Nina Fic, 4. a

AKCIJSKI DAN MILE IN OSTALIH

Mila in njeni prijatelji so se nekega snežnega dne, v soboto, odločili, da bodo imeli akcijski dan, delanje snežaka. Naredili so tri kepe. Veliko, srednjo in malo kepo. Komaj so jih spravili drugo na drugo. A s skupinskim delom zmoreš vse. Nato so dodali še druge dele snežaka. Namesto oči, ust in gumbov so dodali kamne. Za nos so dali korenje in za roke so dali veje s hrasta. Okrog vratu je Filip snežaku ovil prelep rdeč šal. Majda je hotela na vrh glave snežaku dati še lonec, ampak je bil snežak prevelik. Bila je malo žalostna zato, ker bo snežak brez lonca. Jaka jo je potolažil. Čez nekaj časa se je že počutila bolje. Ni bila več v stiski, saj ni pomembno, kaj vse snežak ima, pomembno je, da so ga delali v skupini in z ljubeznijo.

Slina Pajič, 4. b



Ana Tanasić, 4. b



Daniel Trgachevski, 4. b



Gal Zuapnčič, 4. b



Jasmina Kulović, 4. b



Jure Kolar, 4. b



Svit Šalamun, 4. b



Tilen Gal Debeljak, 4. b



Žana Deutsch, 4. b



Anne Arnuš, 4. b



May Zamuda, 4. b



Selina Pajić, 4. b



Lara Kondić, 4. b



Nia Tkalec, 4. b



Tara Grabrovec, 4. b



Rok Barbarič, 4. b



Lana Žavrlan, 4. b



Naja Fajfar, 4. b



Mark Hödl Matijašec, 4. b



Lan Papotnik, 4. b



Perlita Xhaferi, 4. b



Nik Zvezič, 4. b



Vito Jurišič, 4. b



Saša Medved, 4. b



Sara Fras, 4. b



Tajda Pušnik, 4. b

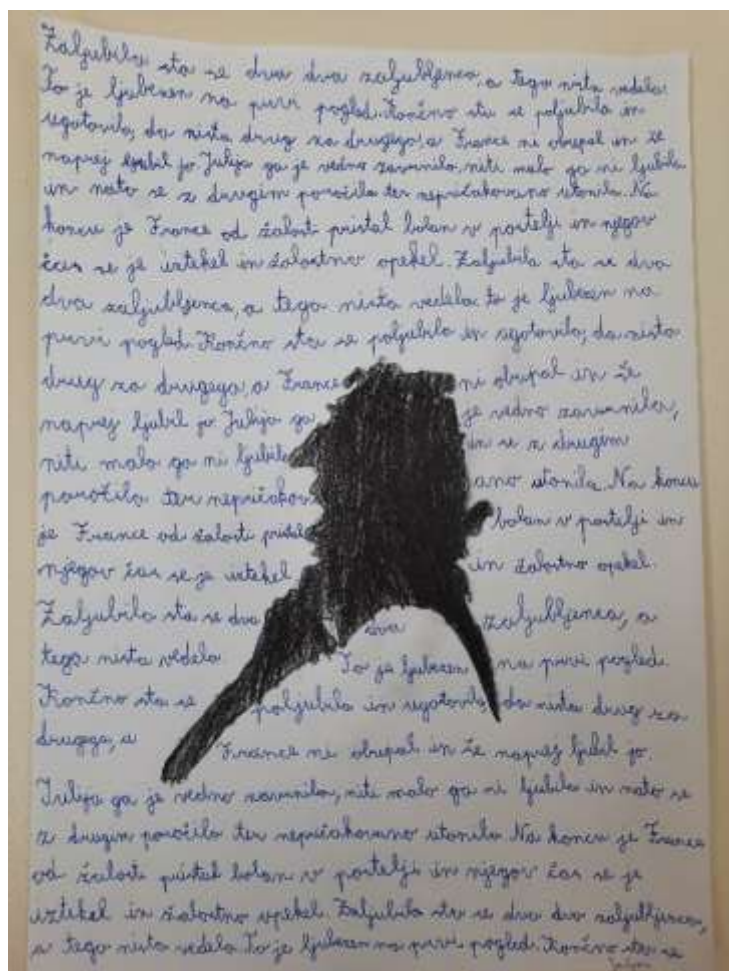
NEPRIČAKOVAN DAN

Bilo je čisto običajno jutro. Zjutraj sem se zbudila, oblekla ..., a začele so se mi dogajati čudne stvari: palačinke so se mi zažgale, skodelica čaja se mi je polila, moja psička mi je pojedla zajtrk in raztrgala domačo nalogo. Počasi sem se odpravila v šolo. Na hribu je začelo nepričakovano deževati. Seveda sem doma pozabila dežnik. A tik pred ovinkom je mimo čez veliko lužo zapeljal avto in me zmočil. V šolo sem prišla premočena in zelo jezna. Prvo uro smo imeli družbo. Že tako ali tako sem imela grozno jutro in zdaj sem pozabila še zvezek in učbenik za družbo. No, tega pa ne boste verjeli. Naslednjo uro je bila matematika. Na mizo sem naenkrat dobila list in na njem je pisalo: TEST. Nepričakovani test! Bila sem tako jezna, da dveh nalog sploh nisem rešila. Po 30 minutah sem rešila dolg in težek test ter ga oddala



učiteljici. Končno je čas za malico. O, ne, za malico je jota! Tega pa res najbolj ne maram. Po malici je sledila športna vzgoja. Igrali smo med dvema ognjema in že v prvih minutah igre sem se poškodovala. Dobila sem žogo v glavo. Sledila je likovna umetnost in delali smo s črnilom. Čudno bi bilo, da se mi ne bi kaj zgodilo. Črnilo se mi je razlilo po listu in popackala sem si belo majico. Za kosilo je bila špinača in pire, kar imam zelo rada. Vsaj nekaj dobrega v tem dnevu. Ko sem že mislila, da bo z dobrim kosilom konec slabih stvari, je zmanjkalo pire krompirja. Po kosilu je bilo konec šole za ta dan. Pridem domov in vsa hiša je razmetana. Zgleda, da je Nala imela zabavo. Pospravljala sem eno uro. Domačo nalogo pa sem reševala pol ure. Do konca dneva so se mi dogajale grozne stvari. Na srečo je bil večer in sem šla spat. Na kratko povedano: grozen, nepričakovan dan.

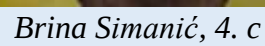
Anne Arnuš, 4. b



Gašper Bezjak, 4. c



Nika Dravec, 4. c





Eva Malek, 4. c



Svit Ristič, 4. c



Patrik Husar, 4. c



Gal Musić, 4. c



Oliver Ferčec, 4. c



Mustafa Nadarević, 4. c



Žiga Celcer, 4. c



Pija Sgerm, 4. c



Nika Dravec, 4. c



Vita Tkalec, 4. c



Jaka Urbas, 4. c



Imran Suljić, 4. c



Vito Rihtar, 4. c



Nik Šalamun, 4. c



Tina Kekec, 4. c



Lara Košar, 4. c



Matic Malajner, 4. c



Amra Begović, 4. c



PETOŠOLCI SE PREDSTAVLJAMO ...

ŽIVALSKI BOJ

Ko kmet odšel je na potep,
je z živalmi nastal pretep.
Ovce proti kravam,
z lahkoto vas premagam.

Se oglasi maček Kiti,
ki imel je kapo iz niti.
To je bila napeta bitka,
ki jo je uprizorila naša Ditka.

Ko je prišel čas, je tekmovalca
razglasila kar raca.
Na rezultatih vidno je,
da Kiti zmagal je.

Kiti sprejme svoj pokal,
ki ga takoj postavi v očetov lokal.
Oče lokal pospravi
in se na delo odpravi.

Ko kmet domov se vrne,
so živali potrebne krme.
Kmet ni nič posumil,
je pa peč zakuril.

Živali so bile vesele,
zato so plesale in pele.

Zoja Žvajkar, 5. a

Letni časi

Zima prvi letni čas je,
takrat sneži in mrzlo je,
takrat tudi sankamo se.

Zvončki cvetijo, pomlad naznanijo,
drevesa cvetijo in zadišijo,
zadiši tudi juha, ki pri babici se kuha.

Tu je še poletje,
takrat diši cvetje,
se kopamo, hladimo, da
VROČINE SE ZNEBIMO.

Jeseni grozdje dozori in v vino se spremeni,
takrat šola se začne
in **UČENJE** vrne se.

Luka Repič, 5. a

**LJUBEZEN**

Ljubezen, ljubezen,
skrivnostna bolezen,
ko stisne te,
takrat veš, da okuži te.

To ni takšna bolezen,
da bojimo se je mi,
ampak takšna bolezen,
da upamo, da jo dobimo vsi.

Letiš na oblakih,
kar moti se ti,
ko vidiš ljubezen,
se ti kar zavrti.

Daš ji nasmeh
in če vrne ga ti,
tako si vesel,
da vidiš v temi.

Ko luč se ti prižge,
takrat veš, da v tebi je,
metuljčki v tebi letijo
in nasmeh delijo.

Hodiš kakor meglena podoba,
a v sebi letiš in nič ne spiš.
Čaka v tebi in v vseh od nad,
a ljubezen bolezen spet daje ti glas!

Tit Planinšek, 5. a

POMLAD

Ptički letijo,
radost delijo,
pomlad nam diši,
pojemo vsi.

Živali živijo,
se igrajo igrivo,
to je letni čas,
najboljši za nas.

Ljubljenčki se igrajo,
se z nami crkljajo,
živela pomlad,
jo vsak ima rad.

Zvončki cvetijo,
ptički žvrgolijo,
vsak se ima rad,
to je naš zaklad.

Tit Planinšek, 5. a

**POMLAD**

Ko narava se prebudi,
ko ptice iz daljnih dežel vrnejo se,
ko žarek sonca te zbudi,
poseben občutek v tebi je.
Čutiš, da topleje postaja,
čutiš, da je zunaj raj,
čutiš, da sreča te obdaja,
veš, da je pomlad nazaj.

Lijen Jaklin, 5. a

POMLAD

Ljubezen čuti se,
ljubezen sluti se,
če sebe ne ljubiš,
tudi ljubljen ne boš.

Za ljubezen šesti čut rabiš,
ne skrbi, saj ga imaš.

Ljubezen ni le med fantom in punco,
lahko je do narave,
lahko tudi do kave.

ljubezen moraš osvojiti,
moraš spoznati,
ne pride po kamenjasti poti,
ali priplava po reki.

Filip Godec, 5. a

POMLAD

Ko pomlad je tu,
vse diši po cvetju.
Ko cvetje cveti,
nam prinaša veliko lepih dni.
Ptice pojejo, letijo
in so vesele, da je zima mimo.
Od zime so se poslovile,
in se vesele k nam vrnile.
Otroci se zunaj igrajo,
najraje pa skočijo na igralo.
Igrajo se do zore,
dokler sonce ne zide za gore.
Ko pomlad se konča,
vsi se spomnijo lepega trenutka.
Enkrat nazaj se vrne,
ko leto se spet obrne.

Zoja Žvajkar, 5. a

POMLAD

Pomladi rože cvetijo,
drevesa zelenijo.
Ko pride pomlad,
počutim večno se mlad.

Košarko igram,
s prijatelji se lovim,
zaradi ure, tudi manj spim.
Ko zvončki cvetijo,
pomlad znaniho.

Pomlad prinaša,
jabolka, hruške in sivko.
Pomlad tudi čiščenje prinaša,
tisto generalno, spomladansko in veliko.

Filip Godec, 5. a



SLOVENIJA, NAŠA DOMOVINA

Slovenija naša domovina je,
v obliki kokoške očara me.
Kamor koli pogledaš, zagledaš lepote,
te za Slovenijo so same vrednote.

Tam, od zgoraj glava kurja,
to je naše Prekmurje.
Pričakala te bo gibanica,
to bo prava veselica.

Pojdimo na Štajersko še,
to najbolj veseli me.
V Mariboru je vinska trta,
je kot dolga kriva črta.
Spoznajte še naš Ptuj,
zagotovo ni vam tuj.

Na Koroško še zdaj gremo,
tam je kralj Matjaž z dolgo brado,
to že vsi vemo.
Slovenj Gradec še obiščimo,
jamo Peco raziščimo.

Na Gorenjskem Alpe so,
Triglav prevzel je celotno nebo.
Kranjska Gora, Bohinj in Bled,
to lepa mesteca so za ogled.
V nekaterih jezera so,
ljudi zelo navdušijo.

Na Dolenjskem je pravo veselje,
v mestih Čatež, Otočec in Kočevje.
Tam Krakovski in Kočevski gozdovi so
veliki,
Ko prideš iz njih,
srbeli te bodo komarjevi piki.

V Beli krajini lahko vidiš tipične pisanke,
kot bi bile iz risanke.
Črne, rdeče in bele,
vse naredijo vesele.

Na Notranjskem je Postojnska jama naša,
vse jame v Sloveniji prekaša.
Na Krasu so vrtače, jame in polja,
to lahko je samo dobra volja.

Za na konec obiščimo še Primorje,
tam, kjer je slovensko morje.
Portorož, Piran, Koper,
v morju ni plitvine,
zato obiščimo slovenske soline.

Če greš pogledat v ta svet,
pridi še k nam na izlet.
Čeprav je mala ta država,
noč in dan te res zabava.

Lora Karakaš Korošec, 5. a

**NOR ŽIVALSKI VRT**

Tam daleč stran
vrt z živalmi je obdan.
Prav zares je razigran,
s soncem obsijan.
A prav pazi se,
nor obisk se zate prične.

Velika blatna je ta luža,
v njej zadovoljno kopa se kuža.
Ne predaleč je še lev,
ki gleda se v odsev.
Kako napihnen je pa slon,
kmalu počil bo kot balon.

Ustrašijo se naše krave,
da zmanjkalo jim bo trave.
Že od zjutraj ovca,
po vodi se ji kolca.
Pod dežnikom sonči se koza,
vsi kričijo: »To je dobra poza!«

Pod senom je star želvak,
pripravlja se, kmalu poletel bo v zrak.
Iz njega bo nastal oblak,
barve kot je bel lak.
Tamle je še opica,
svojemu domu pravi kar jopica.

Za grmom skriva se konjiček,
da ne bi kdo videl, da pije cviček.
Prava jezna mačka
oponaša, da je račka.
A jezi se klopotačka,
raci ni podobna mačja tačka.

To je vse za zdaj,
če želite vedeti kaj več,
pridite v ta raj.
Če se boste od bolečine zadrli,
sodniki vas bodo podprli
in živalski vrt zaprli.

A tega ne želite si,
brez smeha brez veze se mi zdi.
To je nor živalski vrt,
poln zanimivih živalskih vrst.

Lora Karakaš Korošec, 5. a

LORA je svojo pesmijo *Nor živalski svet* postala finalistka Konkursa za 16. Mednarodni festival dječije poezije "Dječije carstvo 2022". (Mentorica: dr. Ana Koritnik.)

Pleši, pleši črni kos

Pleši, pleši črni kos!
Kaj bom plesal, če pa nimam nog.
Kam si jih nazadnje dal?
V eno škatlo.
Kje pa je tista škatla?
V Aziji.
Kje pa je tista Azija?
Na drugem koncu mene.
Kje pa je ta drugi konec tebe?
Znotraj mene.
Kje pa je ta znotraj tebe?
V škatli.

Enisa Kirbiš, 5. c



POŽAR V KUHINJI

Če v tvoji bližini je požar,
nujno pokliči na 112 in dobiš gasilčev par.
Hitro vse pogasijo in že na postajo
z gasilskim avtom hitijo.

'Z ognjem se ne smeš igrati,'
reče Nežina mati.
Neža je ne poslušaj,
ker ravno prišla je izpod tuša.

Popoldne mama gre v službo,
Neža pa si pokliče sosedo za družbo.
Odločita se, da spečeta piškote,
da bosta imeli to za malico na mesto jote.

Brez nadzora nad pečico,
raje se igrata za kokoš in lisico.
Globoko zalaja Nežin kužek Timi,
tako ugotovita, da se v kuhinji nekaj dimi.

Ko ne vesta, kaj naj naredita,
dva človeka pri vratih pozvonita.
'Le kdo bi to bil?' se Neža sprašuje.
Saj to sta mama in gasilec,
hitro odprite vrata, če ne bo še huje.

Vstopijo in vse pogasijo,
vidijo zažgane piškote in jih v smeti posadijo.
Gasilec reče: 'Z ognjem se ne sme igrati.'
Neži to bilo je znano,
saj jo stokrat in še danes je posvarila
njena mati.

Lora Karakaš Korošec, 5. A

Lora se je s pesmijo *Požar v kuhinji* uvrstila na državni izbor literarnega natečaja »Naravne in druge nesreče – Požarna varnost in prosti čas«.
(Mentorica: dr. Ana Koritnik.)

Za štirimi gorami

Za četrto goro je bila še ena gora.
Manjša.
Za manjšo goro je bila še ena gora.
Še manjša.
Za še manjšo je bila najmanjša gora.
Za najmanjšo goro je bil ribnik.
V ribniku je bil manjši ribnik.
V manjšem ribniku je bil še manjši
ribnik.
V še manjšem ribniku je bil najmanjši
ribnik.
V najmanjšem ribniku je bil kristal.
V kristalu je bila svetloba.
V svetlobi je bila moja ljubezen zate.

Nina Čuček, 5. c



"This is Britain two!

Maj Kolar, 5. b

A hand-drawn map of the village of Britain 2. At the top, the title 'BRITAIN 2' is written in large, outlined letters, followed by a small flag icon and the number '2'. The map shows a central road with several buildings and landmarks. On the left side, there is a 'FOREST' area, a 'PARK', and a 'PARKING' area. In the center, there is a 'SCHOOL', a 'SPORT CENTRE', a 'HOSPITAL', a 'HOTEL', and a 'BUS STOP'. On the right side, there is a 'HOME FOR OLDER PEOPLE', a 'PARKING' area, a 'HARVEST', a 'DANCE', a 'BOWLING CENTRE', a 'SUPERMARKET', and a 'PARKING GARAGE'. At the bottom, there is a 'SETTLEMENT' area and a 'CITY HALL'. A road sign with a red arrow points towards the 'CITY HALL'.



MOJA SLOVENIJA

Slovenija čista država je,
veliko turistov prihaja sem,
ker najlepša na svetu je.

Veliko gozdov, jezer,
hribovja in gorovja ima naša Slovenija.
Zraven pa športniki,
ki zelo dobri so.

V naši Sloveniji je veliko ljudi
in vsi veseli smo.

Taja Kolšek, 5. b

MOJA ZELENA SLOVENIJA

Moja zelena Slovenija,
nikjer ni tako lepo.
Slovenija, ti si tako lepa in zelena.
Tukaj je tako lepo in rože cvetijo.
Tudi sneg je in tu najdeš veliko ljubezni
ter prijateljev.
V Sloveniji je lepo.
Živim tam, kjer je Slovenija,
v mestu Maribor.

Matej Milojević, 5. b

MOJA DEŽELA

Moja dežela svetlo zelena,
vodiš me vsepovsod.
Pozimi bela in lepo snežena.

Imaš jezera, gore, gozdove, travnike, morje,
dobre športnike in še več.
Ne onesnažujte dežele te,
da lepa ostala bo.

Moja dežela je bonboniera.
Turisti iz vseh držav si jo pridejo ogledat,
saj je tako lepa.

V Portorožu sem bila.
Morje je lepo, čisto, a mrzlo.

Kaja Berko, 5. b

SLOVENIJA

Je moja domovina,
kjer zelo lepa je pokrajina.
Ima lepa jezera in morje.

Kadar posije sonce,
je lepo obzorje.
Slovenija, moja dežela si ti.

Lelina Ramadani, 5. b

MOJA DEŽELA

Modra dežela, ti lepa si,
od vseh držav ti zmagala si.
Modra dežela ti,
pametna si – tako pametna,
kot še znanstvenik ni.
Pogledam naprej, pogledam nazaj,
a od tebe lepše ni.

Mitja Terzer, 5. b

**TA SLOVENSKI DOM**

Lepa je Slovenija zaradi nešteti stvari.
Je zeleni gozd oddih vsakemu,
ki si ga želi.
Tu jezera so in reke tečejo,
slapovi padajo, potoki se zlivajo.

Ta slovenski dom, o to je moj dom.
Z jezerom, reko, gozdom,
z dobrimi športniki,
lačnih ljudi tukaj ni.
Sloveniji je treba zaupati.

Pozdrav dobi vsak, ki prestopi našo stran.
Slovenija res krasna je,
tu psov ne vidiš na verigi, oh, ne!

Vendar tudi sto je stvari,
ki jih treba je izboljšati.
Čiste reke se polnijo z odpadki,
sveži zrak se od dima uničil bo!

Vendar sto in sto stvari smo že izboljšali.
Za Zemljo poskrbimo,
vodo umazano očistimo!

Ta slovenski dom je moj dom,
za vedno tukaj bom, v objem te ulovim,
življenja lepšega ni.
Kako naj se, Slovenija, zahvalim ti?

Tako mislim jaz in veliko ljudi.
Moj mali krtek Jakec prej je v Španiji živel,
v Sloveniji pa se mu mnogo lepše zdi.

Oh, Slovenija,
kako naj sploh zahvalim se ti?

Ana Batič Krašna, 5. b

MOJA SLOVENIJA

Moja Slovenija je najlepša,
vse to zelenje, gore, doline,
moja Slovenija.

Slovenija je najlepša,
v njej hitro najdeš ljubezen.
Šole so pri gozdih in malih mostih,
moja Slovenija.

Moja mala Slovenija, zelena in nežna,
vsi skrbimo zate vestno in lepo.
Obiščemo gore, lepe pokrajine,
zdi se mi, da moja Slovenija si.

Mala država si, a lepa zelo,
vsi skrbimo zate, moja Slovenija.

Lara Zver, 5. b

LJUBLJENA SLOVENIJA

Ljubljena Slovenija, najlepša si, prelepa si.
Modra jezera, doline in gore.

Ljubljena Slovenija, najlepša si ti.
Zeleni gozdovi – živali mrgoli,
Tega ne da se kupiti.

Moja domovina si le ti.
Najlepša si med vsemi državami.
Ljubljena Slovenija, najlepša si, prelepa si.

Klara Bačun, 5. b



Učenci so v okviru kulturnega dne **Pišem z roko** spoznali razvoj pisave in podlage, na katere so zapisovali v preteklosti.

Preizkusili so se tudi v poznavanju rokopisov učiteljev in sošolcev ter analizirali pisavo.

PIŠEM Z ROKO

Življenje je lepo; deli ga z dobrimi ljudmi, ne pozabi!
 Je le eno; zdaj ga imaš priložnost - ljubiti, spoštovati,
 misli spletati, misel na družino - srce ti otopli.
 Izkoristi ga, za dober namen, tako ti bo postal
 jasno; zakaj živiš - za ljubezen - ki prijatelji svet!

Ana Batič Krušna, 5. b

PIŠEM Z ROKO

Prijatelje imamo vsi radi. Zagotovo bi bilo grozno, če ne bi imel prijateljev. Pravi prijatelj je tisti, ki ti vedno stoji ob strani, sprejema tvoje odločitve in te ma na vsakem prepiru rad. Tako bi sploh bilo, če ne bi imeli prijateljev, ko bi se srečali se sploh ne bi pozdravili. Tako noben ne bi mogel živeti. Vsakemu, ki ima prijatelje upam, da jih ima rad. Vsem ljudem na svetu želim, da ima dobre prijatelje.

Klara Bačun, 5. b

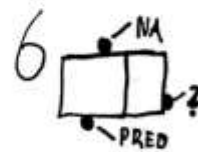
PIŠEM Z ROKO

Moj slogan je: če se ustaviš in naličš na xid, poišči rešitev kako ga prebiti ali preplazati. Člove te ne smejo ustaviti. Vedno moraš priti na cilj. Če ni rešitve, poišči pomoč, ker skupaj zmoremo več kot pričakujemo. Največji tekmovalci smo si sami. Sami se lahko ustavimo, nič drugega nas ne more ustaviti. To si moramo zapomniti, ker je TO smisel življenja.

Maj Kobal

**DVA**
REBUSAAVTOR:
MAJ
KOLAR

①



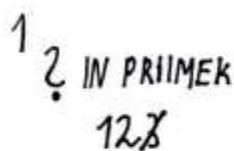
1 2 2 3

4 5

6 6 7 7 8

R. 10. 1. 2000

②



1 1 2 2

3 4

5 5 6 7

R. 10. 1. 2000

Maj Kolar, 5. b



Pižama party

Bil je ponedeljek, ko mi je mami povedala, da me je prijavila na pižama party. Ves teden sem nestrpno čakala petka. In končno je prišel in ob petnajst do šest sem si začela pakirati vse, kar rabim. Šest pa petnajst smo se odpravili v Draš center na pižama party. V Draš centru smo se najprej razdelili po skupinah in se nato predstavili drug drugemu. Nato smo odšli v telovadnico na napihljiva igrala. S prijateljicami sem se nekaj čas igrala in pogovarjala. Po eni uri pa smo se šli pripraviti za večerjo. Ko smo pojedli večerjo, smo se malo odpočili in šli plesat. Nekaj časa smo plesali po svoje, nato pa smo se šli talente. Jaz sem plesala sama in dosegla sem prvo mesto. Po talentih smo si šli umiti zobe, se obleč v pižamo in pripraviti spalne vreče. Ko smo vse to uredili, smo se ulegli, animatorji pa so nam nastavili risanko. Sama sem zaspala že na začetku risanke. Zjutraj so nas animatorji zbudili, pospravili smo spalne vreče, se oblekli, umili zobe in šli na zajtrk. Po zajtrku smo šli vsak na svoje mesto in počakali na naše starše.

Kaja Berko, 5. b

Žival iz mraka

Deček je premagal strah in postala sta prijatelja. Nekega večera, ko mu je mami dala poljubček, se je zgodilo nekaj zelo čudnega. Deček je slišal, da nekaj joka. Ni bil prepričan, če joče mračna žival. A deček je bil dobrega srca. Zato je zbral pogum in šel previdno pogledat. Pod posteljo je zagledal mračno žival, nekaj časa sta bila oba v mrtvi tišini. Žival je bila zelo ljubka. Deček jo je prestrašeno vprašal, ali je dobro. Prestrašena žival se je skrila v kot. Tisti trenutek je deček pomaknil roko k živali. Žival je začutila, da je prijazen, in je počasi in previdno odskakljala do njega in mu zlezla v naročje. Tako sta deček in mračna žival, ki sploh ni bila strašna, postala zelo dobra prijatelja. To je ostala njuna skrivnost.

Nadija Husić, 5. c

O škofjeloškem grbu

Nekoč je živel prvi zemljiški gospod Knez Abraham. Knez Abraham je prišel v Škofjo Loko od daleč. Z leti se je naučil govoriti slovensko. Nekega dne se je odpravil v Idrijo. S kočijo sta z Zamorcem potovala skozi gozd. Zamorec je vzel zraven lok in puščico. V Poljanski dolini sta videla medveda. Abrahama je bilo strah. Zamorec pa je bil pogumen, vzel je lok in puščico in ustrelil medveda v srce. Medved je padel na črno zemljo. Abraham se je zahvalil, ker je prišel domov živ in zdrav, ker ga je Zamorec rešil pred medvedom. Od takrat je na škofjeloškem grbu glava Zamorca.

Larissa Rojs, 5. c

**FANT ZA ZAMENJAVO**

MAMA: Zdravo, dragi!

ATA: Zdravo, draga!

MAMA: Kaj želiš imeti za večerjo?

ATA: Lahko špagete, prosim.

MAMA: Lahko!

MAMA: Nujno se morava nekaj dogovoriti.

ATA: Seveda. O čem pa, kaj je tako nujnega?

MAMA: Glej Evalda.

ATA: Kaj je spet storil?

MAMA: Saj veš, da Evald ne zna dobro angleško?

ATA: Ja.

MAMA: Šla sem do učitelja angleščine in ga prosila, če lahko dobi Evald boljšo oceno pri angleščini.

ATA: In jo lahko?

MAMA: Ne.

ATA: In kaj sedaj?

MAMA: Dobila sem list, da lahko gre v Anglijo na poletno šolo angleškega jezika. Nekaj prostih mest še imajo!

ATA: Super, to je odlično. Na tak način se bo gotovo veliko naučil. Jaz se strinjam.

MAMA: Jutri bom povedala tudi Evaldu.

NASLEDNJI DAN

ATA: Dobro jutro, Evald!

MAMA: Jutro, Evald!

ATA: Z mamo sva se dogovorila, da lahko greš v Anglijo.

MAMA: A ni to super?

EVALD: Ne, ni!

EVALD: Ne želim si v Anglijo.

MAMA: Veliko se boš naučil in spoznal boš nove prijatelje.

ATA: To bodo tvoje najboljše počitnice z vrstniki.

EVALD: Ja, potem bi pa mogoče šel.

ATA: Ponosen sem nate!



MAMA: Naslednji teden ti bova pomagala pri pripravi vsega potrebnega za potovanje.

EVALD: Hvala.

MAMA: Sedaj pa pojdi v šolo.

ATA: Adijo!

EVALD: Adijo ati in mami!

Diana Sadrija, 5. c

Mi smo učenci 5. d

Glavni to se ve.

Fantje tak kot je v navadi,

nogomet imajo radi.

Dekleta na fante se jezijo,

ker o igricah samo govorijo.

V šoli radi se učimo,

saj več znanja kot na daljavo pridobimo.

Redko smo tiho, pogosto klepetamo,

se kregamo, a vseeno radi se imamo.

Učenci 5. d

Pomlad

Ko pomladi listje zeleni,

rada grem na sprehod med ljudi,

rada gledam odleteti ptice,

obožujem tudi veverice.

Lana Zajc, 5. c

Kulturni dan, ogled gledališke predstave

Mici pri babici

Mica je dekle, ki živi v mestu. Vikende preživlja pri babici. Tam ima najboljšega prijatelja Ludvika. Z njim doživljata nepozabne dogodivščine. Ludvik ima magični kompas, ki mu pokaže, kje bo nova dogodivščina.

Tokrat ni tako! Magični kompas ponori in se ne neha vrteti. Kasneje udari strela in prične se nevihta. Ludvik in Mica se skrijeta v omaro. Kmalu za tem se znajdeta na otoku. Mica zasliši zvok. Na glas zakriči, da sta na otoku. Ludvik jo skuša zaustaviti. Prepozno! Skrijeta se v omaro. Kmalu ju ta glas odkrije. Ugotovita, da je to čisto pravi pirat. Piratu je bilo ime Cvenk, ki je trdil, da je dobri pirat, ki ima rad cvenk. Cvenk je povedal, da sta na otoku Merikaka. Ludvik je vprašal, če je to prava ladja. Cvenk je prikimal. Ludvik je rekel, da ima gusarska ladja močna jadra. Cvenk je par otrok, med temi tudi Ludvika, izbral za veslače. Obljubil jim je kokice,



sladkorno peno in sladko pijačo. Ko se jim je s trmastim obrazom pridružila Mica, je obljubil gledanje risank. Mica mu ni zaupala. Vsi so vzklikali, da hočejo kokice. Cvenk jih še vedno ni prinesel! Takrat so otroci pobegnili. Mica in Ludvik sta se borila. Cvenk ju je ujel. Ko je pirat zaspal, ju je neki fant odvezal. Mica se je spomnila, da se cvenk boji morske pošasti. Vsi v gledališču smo smrčali, kot se oglašajo morske pošasti. Tako smo prestrašili Cvenka. Ludvik in Mica sta prišla domov!

Brina Šprem, 5. c



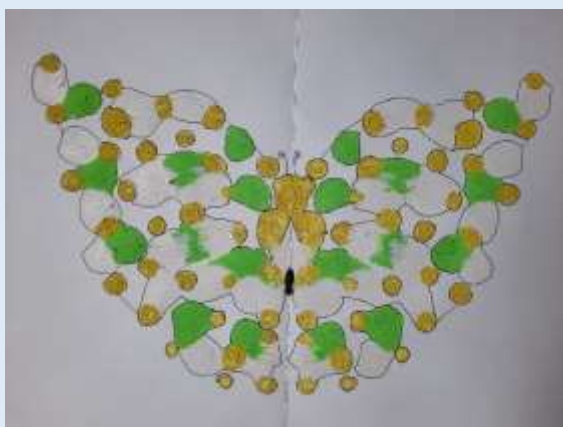
Nina Čuček, 5. c



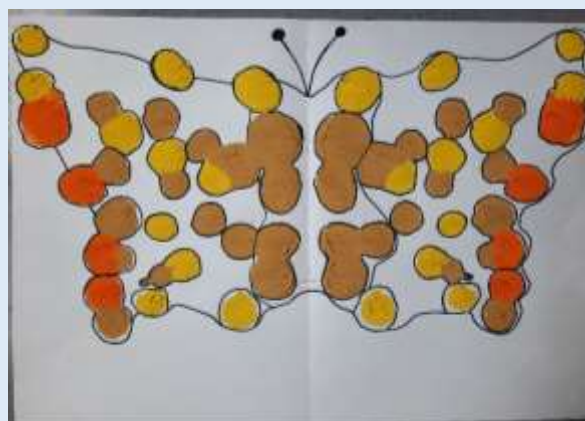
Larissa Rojs, 5. c



Nadija Husić, 5. c



Ema Halkić, 5. c



Larissa Rojs, 5. c



Niko Gorjup, 5. c



Zoja Gerlič, 5. c

Pomladna tiščanja

Nadaljevanje zgodbe

Andrej se je v kopalnici uredil in uporabil veliko parfuma. Obul je nove črne čevlje in se odpravil iz stanovanja. Andrej je skoraj pozabil rože za svojo ljubezen. Pred vrati sta ga čakala Pipi in Miha, vprašala sta ga, če je v redu. Andrej jima je pokimal.



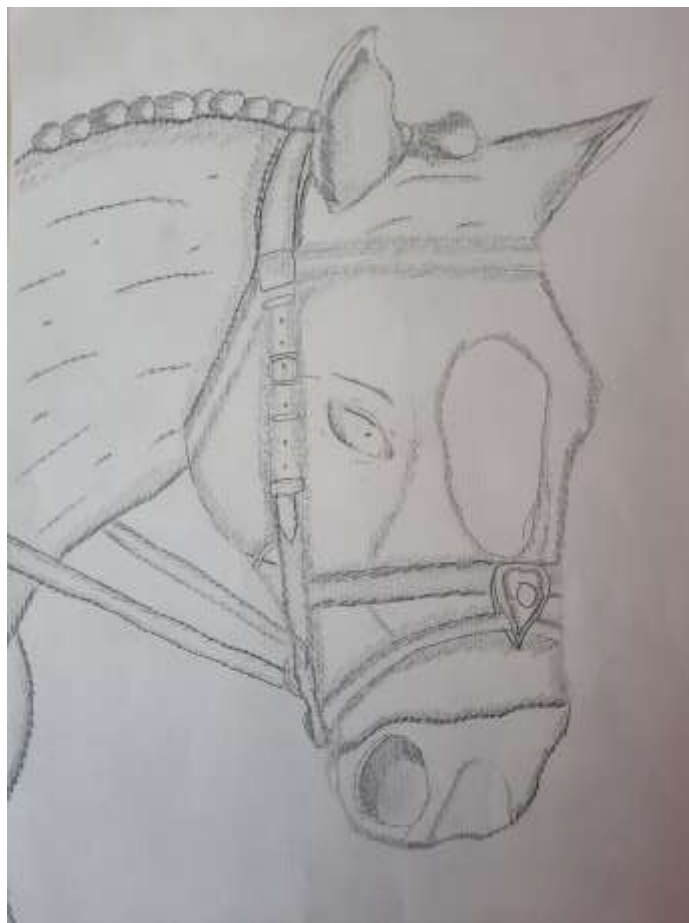
Tako se je družčina odpravila na pot. Andrej je ves navdušen cel čas razlagal, kako se veseli. Pipiju in Miha se je začelo svitati, kaj se z njim dogaja. Na poti so srečali sošolce, ki so se tudi odpravljali na šolski ples.

Pipi, Miha in Andrej so čakali v vrsti pred šolsko telovadnico. Vrsta se je počasi manjšala in fantje so končno vstopili. Vzdušje je bilo odlično, glasba je bila zelo glasna ... Andrej se je ponudil, da gre po pijačo. Ko je nalival pijačo, ga je pozdravila Maja, njegova simpatija. Andrej je otrpnil in spustil pijačo na tla. Pipi in Miha sta šla pogledat, kaj dela tako dolgo, in sta ugotovila, da je zaljubljen. Fanta sta ga stresla, da je prišel k sebi.

Pozneje je na drugem koncu telovadnice zagledal Majo. Andrej ji je rekel, da bi rad govoril z njo na samem.

Povedal ji je, da mu je všeč. Maja je prijazno odgovorila, da bi bila z veseljem njegova punca. Andrej je bil ves srečen. In njuna osnovnošolska ljubezen je bila tako močna, da sta se skupaj postarala in živela najboljše življenje, kakršnega bi si lahko samo želela.

Ela Hočevan, 5. c



Nina Čuček, 5. c

NA SVETOVNI DAN VODE



Na svetovni dan vode smo učenci petih razredov obiskali VRBANSKI plato in čistilno napravo v Dogošah.

Poslušali smo predavanje o delovanju vodne črpalke in videli, kako mladiči postrvi reagirajo na razlike v čistih in onesnaženih vodah. Zanimivo je bilo videti, kako se obrnejo na trebuh. V čistilni napravi pa smo opazovali postopek prečiščevanja vode.

Bilo je zabavno, poučno, saj smo spoznali veliko novega. Dan je hitro minil.

Nejc in Matic, 5. d

Obisk razstave v Šentjurju

V četrtek, 7. 4. 2022, smo se z avtobusom odpeljali v Šolski center Šentjur, z namenom, da si ogledamo razstavo *Posadimo umetnost*.

Razstavljene so bile risbe iz natečaja *Rišem za prijatelja*. Tema je bila sadje in zelenjava. Risbe so bile zanimivo razstavljene po različnih stavbah šole – rastlinjaku, garaži, hlevu.

Ogledali smo si še veterinarsko učilnico, hlev, traktorje in motorje. Sprehodili smo se tudi po šolski učni poti.

Bilo je zanimivo in zelo poučno.

Lucija, 5. d, in Lukas, 5. c



TAJDA PUŠNIK, 4. b

3. mesto na likovnem natečaju *Sem, bom, bil sem mlad* (Mentorica: Nataša Bukovšek Kosi.)



TUDI UČENCI VIŠJIH RAZREDOV PIŠEMO IN POUSTVARJAMO

MY TOWN-MY MIKLAVŽ

My town is Miklavž (St. Nicolas). It's between two big cities: Ptuj and Maribor. We have a river Drava. It's not a big town but there are many building here.

I will start describing my town with how many people are there: there are 6929 people in my town. So Miklavž on Drava field was discovered in year 1202! I don't know the date for sure. But I know that if we count other cities (like London) it isn't an old town. So, as you heard from introduction, our town has a lot of buildings. We have: restaurants, schools (two of them), cafes, houses, shops, kindergardens, a pharmacy... if you are wondering why I didn't mention a hospital? I didn't 'cause it isn't in our town! We have a pharmacy but we don't have a hospital. It's in Maribor. But don't worry, we have a doctor in Miklavž. I will tell you our Miklavž's zip or postal code. It's 2204. When does St. Nicolas come you may ask yourself? The date of his visit is 6th of December! That is 19 days before Christmas. And now about our traditional bonfire at the end of April! With the bonfire we celebrate the Labor day which we celebrate on May 1st. It is very fun every year. First we have time to prepare for the bonfire. We have time to prepare until the darkness comes.

Then the firefighters ignite the bonfire. I forgot to mention that we also put up the may tree. This is a symbol of the Labor day. So when the firefighters start igniting the bonfire the real fun begins! At the bonfire event we have a lot of diferent things like: inflatable castles, candies, popcorn, drinks, barbecue food, fun... we sure have a lot of fun there.

I hope I told you a lot of new information about our town. I know that it isn't big an old, or a special and popular town but I will love it no matter what and I will love it the the way it is!

Rok Regent, 6. b

SLAVNI PLESKAR TOM – nadaljevanje ...

Kasneje ta dan je pri večerji teta Polly vprašala: »In kako ti je šlo delo?«

Tom ni odgovoril. Polly je čakala na odgovor, a ga ni dobila.

»Če mi zdaj ne poveš, boš spal v kleti!« je ježno rekla.

»No, saj je šlo kar v redu, čeprav je bilo zelo težko,« se je zlagal Tom.

Polly ga je z mrkim pogledom gledala, a ni ničesar rekla, le vstala je in odšla. Tom je ne dolgo za tem šel spat. Bil je zelo vesel, da teta ni izvedela resnice o pleskanju. Zlahka je zaspal, čeprav se mu je zdelo narobe, da je lagal. Naslednje jutro se je zbudil in mislil, da ne rabi ničesar delati.



»Danes pa imaš veliko dela, mladi gospodič. Še trikrat boš prepleskal plot, a tokrat brez pomoči, da veš,« mu je porogljivo rekla teta.

Takrat se mu je vse sesulo. »Kako je vedela?« se je spraševal, nato pa spregovoril: »Saj mi nihče ni včeraj pomagal.«

Teta se je jezno zasmejala in rekla: »Kaj res? Kdo pa so bili tisti fantje včeraj?«

Naenkrat je nastala sama tišina. Tom je vzel vedro barve in čopič ter odšel na delo. Sonce ga je opekalo in plotu ni bilo konca. Sicer si je ponovno skušal dobiti delavce, pa mu nihče ni hotel pomagati.

»Včeraj si nas izkoristil,« so mu rekli fantje.

Tako Tomu ni preostalo drugega, kot da nadaljuje z delom sam in žalosten. Zvečer je končno dokončal delo in odšel v hišo.

»Torej si zdaj dobil svojo lekcijo?« ga je ogovorila teta Polly.

»Ja, no, rekel bi, da sem,« je potihoma odgovoril.

Kasneje Tom sploh ni šel jest, od utrujenosti je samo zaspal.

Adrian Gabriel Pustišek, 6. c

SLAVNI PLESKAR TOM

Teta Polly je pogledala skozi okno in namesto, da bi videla Toma, kako pleska njen plot, je videla šest fantov, ki so ga pleskali. Osem fantov pa je iz zemlje pulilo njene čudovite paradižnike, Tom pa seveda dremal pod njenim češnjevcem. Vsa besna je odšla ven in zbudila Toma: »Tom, zakaj si pod mojim čudovitim češnjevcem? Kdo so ti fantje, ki pleskajo moj plot? Tebi sem naložila, da pleskaš, ne njim!«

»Vem, teta Polly,« je odgovoril Tom, nato pa nadaljeval: »Ampak jaz sem samo malo zadremal in fantje si res želijo pleskati tvoj prelepi plot.«

»Tom, njih si s svojo prebrisano taktiko prepričal, a mene ne boš! Povej jim, naj gredo domov in naj se nikoli več ne prikažejo na tem vrtu!« je bila odločna teta Polly. »In tista škatla nik (to je frnikol), ki sem ti jo obljubila, bo ostala pri meni,« je bila neomajna.

Tom je s težkim srcem rekel fantom, naj gredo domov. Plot je moral dokončati sam. Delal je do temne noči. Ko je dokončal, je v svojem malem pleskarskem srcu začutil krivdo. Teti Polly se je opravičil in naslednji dan ponovno posadil njene paradižnike. Tako se je odpravil domov zelo utrujen. Takoj, ko se je njegova glava dotaknila blazine, je zaspal in potonil v globok spanec. Ko se je naslednji dan zbudil, je šel do vodnjaka z vodo. Vedel je, da ne sme k teti Polly, saj mu je prepovedala vstop. Tom je tako ostal pri vodnjaku do večera. Na njegovo presenečenje ni bil nihče tam. Tako je šel do vodnjaka, tudi naslednji dan in še naslednji ... Vsak dan, do šole. Ko je prišel v šolo, se ni nihče hotel z njim pogovarjati. Slišal je šepetanje



svojih sošolcev. Še učitelji so ga grdo gledali, zato je vprašal Jima: »Kaj se dogaja?« »Veš, Tom, vsi so izvedeli, kako si fante v soseski pretental. To je bilo zelo grdo,« mu je odvrnil Jim. Tom je planil v jok. Komaj zdaj je spoznal, da je bil prenesramen in prelen. Se pa je ravno namerilo, da je v avli ravnokar nameravala začeti z govorom ravnateljica. Tom se je nepovabljen splazil do mikrofona in rekel vanj: »Hej, vsi, poslušajte me. Vse, ki sem vas pretental, mi oprostite. Srčno mi je žal.«

In tako so mu vsi oprostili in so z njim sklenili prijateljstvo – postali so prijatelji slavnega pleskarja Toma.

Paulina Vezjak, 6. c

ZEMELJSKA SOLATA

Ko sem brskal po spletu, sem slišal, da po Triglavskem jezeru nekdo baje hodi po vodi. Po navadi sem radoveden, zato sem se pripravil na to, da grem na Triglav. Vzel sem opremo in se odpravil. Ko sem prišel v koč, sem vse odložil in šel ven pogledat to čudovito naravo. Ko se je spustila iz zraka megla in iz vode se je dvignila človeku nepoznana oblika življenja. Seveda sem se ustrašil. Šel sem nazaj v koč, kjer sem se spomnil, zakaj sem tukaj. Ko sem šel nazaj ven, nobenega ni bilo. Mislil sem si: »Okej, samo prividi.« Potem sem šel spat. Toda nato, ko sem že skoraj zaspal, je poknila šipa. Zadrhl sem se, da se je Triglav stresel. Pogledal sem skozi okno in zagledal čuden obraz. Oblekel sem se in šel pogledat, ko sem videl vesoljce. Šel sem za njimi, megla se je spet dvignila in potopili so se v jezero. Šel sem hitro kupit potapljaško opremo in skočil v jezero. Daleč pod vodo sem videl jamo, šel sem vanjo in zagledal portal. Najprej sem si mislil, da ne grem, kaj če ni poti nazaj. Potem pa sem si mislil, kako pa oni gredo nazaj?



Pot nazaj nora biti. Šel sem v portal. Prišel sem v neko čudno mesto, ki je bilo polno vesoljskih bitij. Do mene je prišel neki človek ali vesoljec v črnem jopiču in čeladi z masko. Z globokim glasom je vprašal: »Si nov tukaj?« Odgovoril sem: »J-j-ja.«

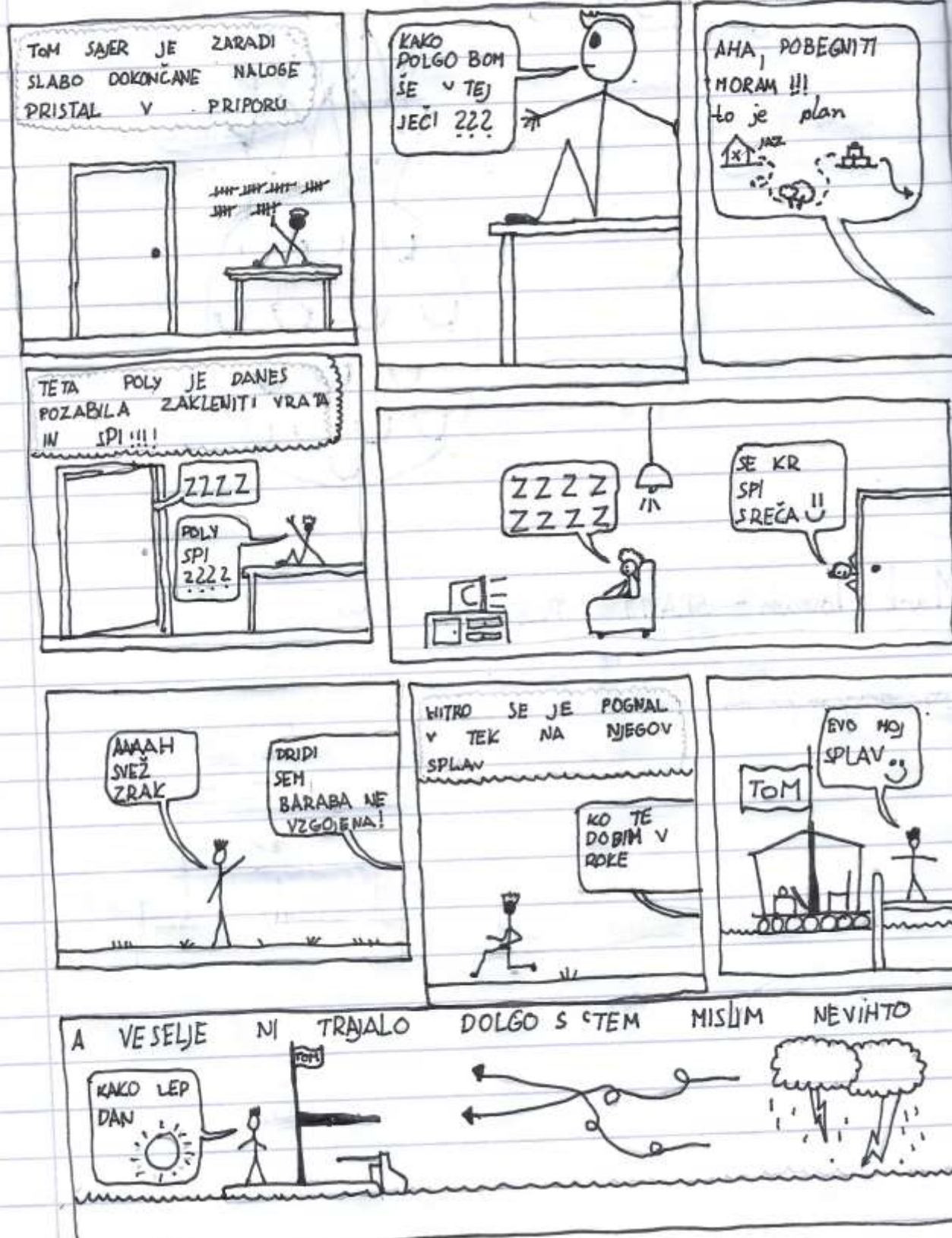
Ko sem želel nazaj, sem rekel, da pridem še kdaj. Potem pa je prišel mali zelenček in vprašal, ali imamo na Zemlji tudi solato. Nasmejala sem se in rekel, da imamo, in se odpravil v portal. Povedal sem, da sem razkril skrivnost. Naočnik in Očalnik sta samo strmela vame. Tako sem postal vohun.

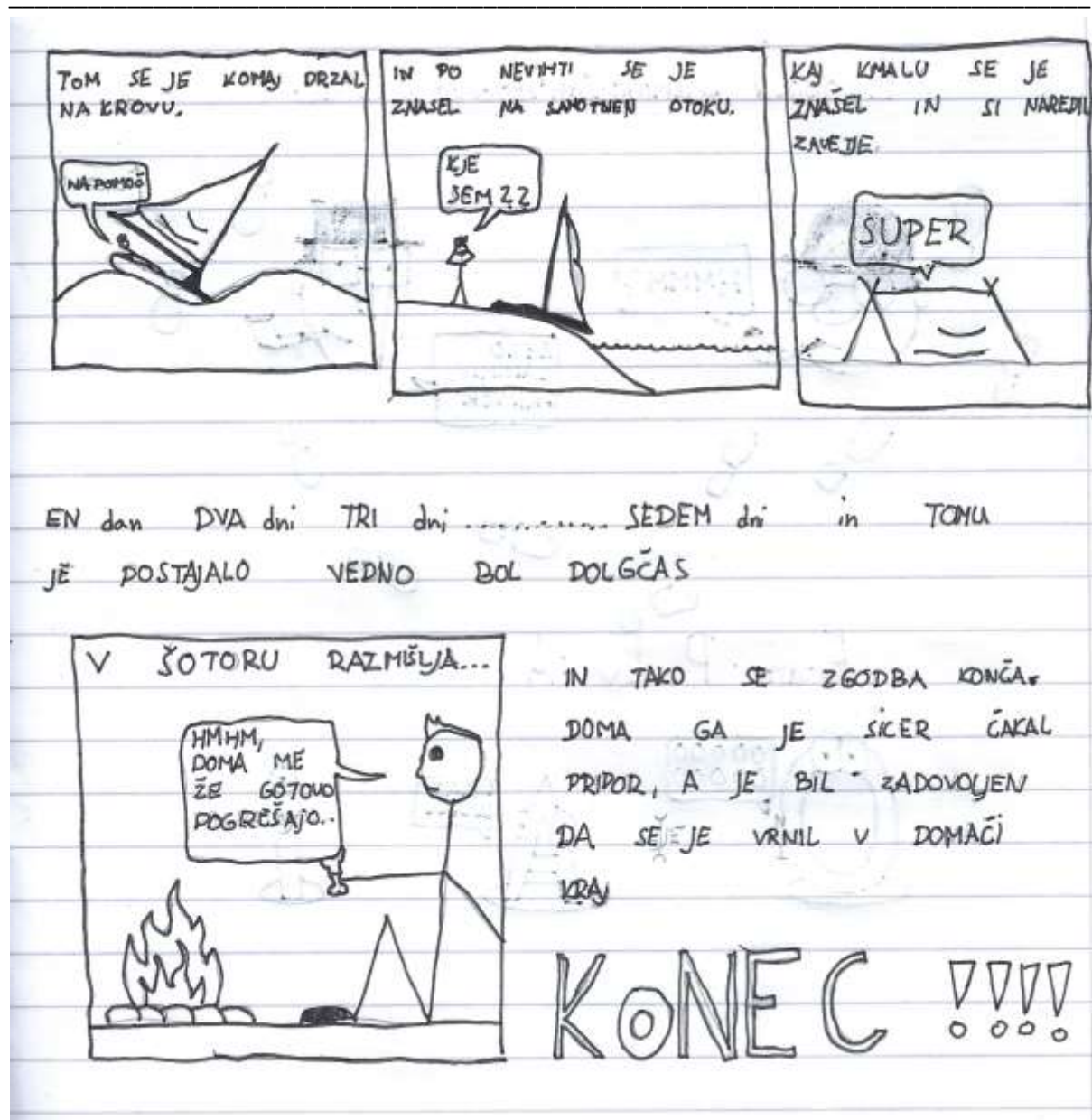
/konec/

Anže Maj Ekart, 6. c

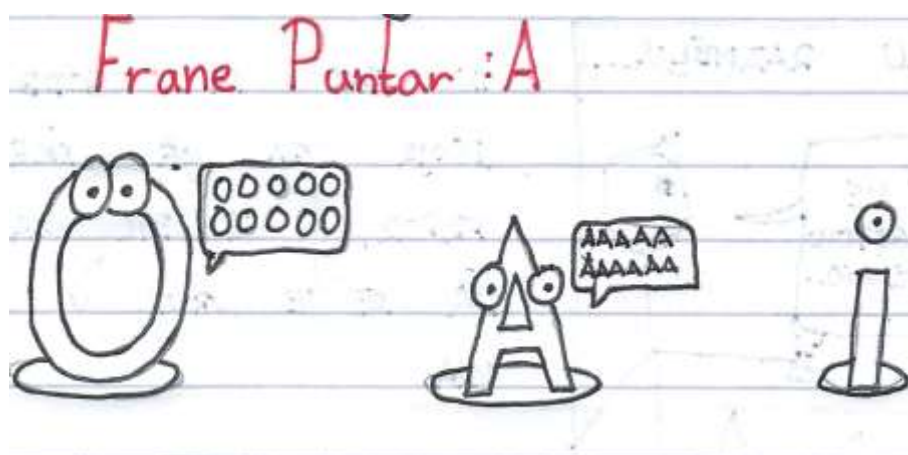


Tom SAJER: UJET V PRIPORU





Jaka Čeh, 6. c



Jaka Čeh, 6. c



Jaka Čeh, 6. c



Žak Blagus, 6. c



Gaja Sajko, 6. c

**(ZAVRŽENA) HRANA**

Hrana, ti zavržena,
hrana, ti zavržena,
vse, ki mar nam zate je,
nas to močno žalosti.

Hrana, hrana, hrana,
slavospev bi ti morali peti,
ne pa v smetnjake metati.

Na svetu je veliko lačnih ljudi,
ki le po tebi hrepenijo
in umirajo od lakote.

Hrana, ti zavržena,
oprosti, da je tako.

Nives Repina, 6. c

ČUDOVITA KROGLA IN HRANA

Planet Zemlja je čudovita kroglja,
modra videti iz vesolja,
nudi nam prostor, vodo in hrano.
Kakšna čudesa, če znamo pogledati zbrano!
Nauk je: ko greš v trgovino,
kupi izbrana živila in le toliko,
kot lahko poješ.
Tako bo kakšna gora zavržene hrane manj,
kakšna otroška in druga usta več sita,
Zemlja pa še lepša v svoji modrini iz vesolja.

Peter Zajšek Vuk, 7. a



Žak Blagus, 6. c



oli rezuje

Oli je bil preprosten pes...

Ampak nekoga dne se je

neuprimeno



WOOF!



Nekoga dne se je pes Oli odpravil na sprehod po ulici...
Zaradi je na glavni cesti in v bližini je videl veliko
tovarne s stromi hrane v zabojih. Zgrabil se je
nad količino popadnega užitne zavržene hrane.

Oli je nadaljeval svojo pot s žalostno zabavo.



Ko se je Oli vračal domov, je na
poti srečal pobrskano mico.
Bila je mladiček in njena mama je
laginila! Miker je ni bilo za videti.
Oli se ji je poskušal približati, a
mica mu tega ni pustila.

Oli je dobil idejo... Spomnil se je velike tovarne
s zavrženo hrano. Izmušnil se je v enega od
zabojev s hrano, ter se k muci vrnil s veliko
košaro hrane. Mica mu je končno zaupala!



Oli in mica sta hitro za tem postala
najboljša prijatelja. Ker sta se oba
zavedala, koliko živali strada, ter koliko
hrane ljudje vržejo stran, sta dobila
genialno idejo...

Ustvarila sta podjetje, v katerem sta poskušala
za vse živali, ki so bile podhranjene, lačne, ali
za vse tiste, ki so jih njihovi lastniki zapustili...



Gaja Sajko in Naja Koren, 6. c



BOGAT MOŽ IN REVEN DEČEK OSCAR

Živel je mlad bogat mož. Imel je veliko dragoceno graščino. V njej je živel s svojimi služabniki, ki so dan za dnem skušali ustreči njegovih muham glede hrane. Bil je namreč zelo izbirčen.

Nekega večera je izbiral hrano za večerjo, kot vsak dan. Naročil si je kos torte, lazanjo, štruklje in musako. Nič od tega mu ni bilo dobro, zato je vse vrgel kar čez okno. Mimo graščine je v tem času prišel majhen, temnopolt otrok, po imenu Oscar. Deček ni imel doma, ni hodil v šolo, od družine pa mu je ostal le mlajši brat, za katerega ni vedel, kje je.

Ko je Oscar ugledal v travi toliko hrane, je nemudoma stekel do nje in takoj pojedel vse, kar je bilo še užitnega. Tako je potešil svoj sestradan želodec. To se je dogajalo dan za dnem. Bogati mož je metal okusno hrano skozi okno, lačen deček pa je hodil tod mimo in se vsakokrat do sitega in čez najedel.

Služabniki mladega bogatega moža so se nad takim odnosom do hrane zgražali, še bolj pa čudili, ko je zavržena hrana začela izginjati. Jim pa je bilo po godu, da je niso rabili več pobirati iz trave.

Nekega dne pa je mož dobil mladega, zlatega dolgodlakega pasjega prijatelja. A zgodilo se je še nekaj: moževo bogastvo je počasi začelo kopneti. Tako je bilo tudi hrane manj, a še vedno dovolj, da sta se s psom najedla. Bogati mož je vse bolj postajal revnejši, saj je ogromno denarja potrošil za živila in hrano, ki so mu jo pripravljali kuharji, sam pa jo je metal proč. Čez čas je hrane povsem zmanjkalo. Tako je tudi za dečka Oscarja ni bilo več. Skupaj z moževim psom jo je iskal na smetišču.

Tako je nekega dne, ko je brskal za hrano, zagledal zelo majhnega jokajočega dečka. Prijazno ga je ogovoril in kaj kmalu v njem prepoznal svojega pogrešanega mlajšega brata. Bil je zelo srečen in še bolj zavzeto je iskal hrano, saj je bil njegov brat še bolj sestradan kot on sam. Našel je zavrženi paket špagetov. Poiskal je vse potrebno, da jih je lahko skuhal. Z ostanki sira, ki jih je našel pes, pa je izboljšal jed. Do sitega so se najedli, si poiskali zavetišče kar na smetišču in trdno zaspali. Zjutraj jih je prebudil nenavaden ropot. Ko je deček odprl oči, je zagledal berača. V njem je prepoznal nekoč bogatega moža, ki jge tako obubožal, da je ostal brez graščine. Služabniki so odločali o njeni usodi. Domenili so se, da bo od tistega, ki izvleče zlat listek, na katerem piše: Lepo ravnaj s hrano! Ravno ob pravem trenutku je pot mimo graščine zanesla tudi Oscarja, njegovega mlajšega brata in psa. Izkoristil je priložnost vlečenja listka in nasmehnila se mu je velika sreča. Dobil je graščino, nekdanji moževi služabniki pa so ga spoštovali in mu zvesto služili.



Oscar in brat sta odrasla. Graščino sta preuredila v dom za sirote, poleg pa sta dala narediti zavetišče za zapuščene živali. Nekoč mlad in bogat mož pa se je med vsakodnevnim brskanjem po smetišču za hrano postaral in spoznal, kako grd odnos je imel do nje. Obžaloval je. Sčasoma mu je uspelo dobiti delo in ponovno dostojno zaživeti. Tako je tudi hrane imel dovolj in je ni metal proč. Vse, kar mu je ostalo, je odnesel brezdomnim otrokom in živalim.

Oscar je sčasoma moža povabil, da ostane v graščini. Bil je ganjen in presrečen, da je spet v svojem domu. In tako so vsi lepo in odgovorno ravnali s hrano ter srečno živeli do konca svojih dni.

Tinkara Zidar Zečević, 6. c

O ZAVRŽENI HRANI

Ko pogledam okoli sebe, vidim, da je veliko zavržene hrane – tudi pri nas v šoli. Pri tem tudi opazam, da ljudje ne iščemo vzrokov pri sebi, temveč iščemo krivce za vse te prevelike količine zavržene hrane drugje. Resnica pa je, da se dosti hrane zavrže, ker je skuhamo preveč, smo izbirčni ... Namesto, da bi presodili, koliko skuhati, kar na oko damo kuhat riž, testenine, krompir ..., potem pa seveda hrana ostane in se zavrže.

Ogromnim količinam zavržene hrane bi se lahko ognili tudi tako, da če smo je že preveč pripravili, skuhamo, da bi iz nje ponovno pripravili kakšno jed. Z malo domišljije ali pa s pomočjo receptov na internetu, v kuharskih knjigah bi zagotovo pripravili kaj okusnega. Seveda pa je najbolje, da znamo presoditi, koliko pojemo, in le toliko hrane pripravimo.

Že od malega so me naučili, da je metanje hrane proč nekaj zelo slabega in da je na svetu zelo veliko lačnih ljudi, med njimi otrok, ki celo umirajo zaradi lakote in podhranjenosti. Smilijo se mi. Z zavrženo hrano bi lahko rešili vsa njihova življenja, saj podatki kažejo, da je resnično ogromno, ogromno zavržene hrane. Tako veliko, da si sploh ne znam predstavljati, koliko je to. Tudi okoli nas so nekateri lačni ali pa živijo v pomanjkanju, saj se hrana zelo draži in nimajo vsi dovolj denarja, da bi si jo lahko kupili. Vsaj takšne ne, ki bi bila zdrava.

Tako kot pravijo, da brez vode ni življenja, ga tudi brez hrane ni. Pomislimo na to in na vse tiste, ki so lačni, in ne mečimo hrane proč!

Dajla Devedžić, 6. c



VOLK IN CESAR

Ljudstvo je začelo govoriti, da je cesar zelo sebičen in da mu ni mar za vojake. Naenkrat so prišla čudežna vrata in ga odpeljala daleč proč. Padel je na velik rumeno-oranžno-rdeč kup listja in takoj potem, ko je padel tja, je imel na sebi stara strgana oblačila. Pred sabo je zagledal malo, staro, razpadajočo se hiško. Ko je izvedel, da je to njegova hiška in da so to njegova oblačila, je bil zelo užaljen. Poskušal je poiskati pot domov, a je zvečer spoznal, da hodi v krogu. Bil je zelo utrujen, zato je odšel v posteljo, ki ni bila tako mehka kot v palači, a je vseeno zaspal.

Zgodaj zjutraj se je zbudil. Zelo ga je zeblo, zato se je pokrtil z raztrgano koco in ponovno zaspal. Ko se je spet zbudil, je pobrskal po predalih, našel pa ni ničesar drugega kot košček kruha, malo mleka, šalico in krožnik. Na krožnik je položil košček kruha in v šalico vlil malo mleka. Nekje pa je našel tudi nekaj sveč, kos kovine in vžigalice. Z vžigalicami je prižgal sveče, gor položil kos kovine in nato še šalico mleka. Čakal je in čakal, dokler se ni mleko zagrelo. Bil je še lačen, pred hiško pa je bil grm malin, ki se jih je najedel. Našel pa je tudi sekiro in si rekel: »Bliža se zima, zato grem nasekat drva.« Nasekal je zelo lepa drva, a je izvedel, da kamin že razpada. Tako je nabral veliko kamnov in naredil precej lepši kamin. Za hiško pa so bile tudi dolge deske, s katerimi je obnovil hiško, in tako je bila še bolj topla.

Nekega dne pa je odšel v gozd nabirat borovnice in ga je začel loviti lačen medved. Naenkrat pa se je medved ustavil in v šapah držal malega volkca. Cesar pa je volkca še pravočasno strgal iz medvedovih šap, preden bi ga ta pojedel. Volkec je rastel in postal pravi krvoločni volk, ki je cesarja branil pred medvedi.

Nekega dne, ko sta cesar in volk hodila po gozdu, so cesarja odnesla čarobna vrata. Cesar pa se je zadril: »Odnosite me nazaj!« Spet je padel na kup listja in volk je pritekel k njemu. Srečno sta živela do konca svojih dni.

Tinkara Zidar Zečević, 6. c

ČAROBNO OGLEDALO

Nekega dne je živel cesar, ki je bil zelo potrta zaradi zadnjih dogodkov. Nato si je rekel: »Ne bom več v palači, poiskal bom sleparja in se jima maščeval.«

Cesar je bil v svoji kleti in razmišljal. Naenkrat je videl, da se za škatlami nekaj sveti. Šel je pogledat in to stvar pobral. Bilo je ogledalo. Med vsemi ogledali, ki jih je imel, še tega ni videl. Zato je premišljeval. Gledal je in rekel: »Ko bi vsaj našel ta dva sleparja in se jima maščeval.« A naenkrat je ogledalo pokazalo sleparja, kje sta. Cesar je ugotovil, da je ogledalo čarobno. Pokazalo mu je, kje točno sta sleparja – kje se skrivata. Cesar se je odločil, da gre do njiju in se jima maščuje. In tako se je s kočijo odpravil v mesto po sleparja. Pot je bila zelo dolga in cesar



je bil že neučakan. Sleparka pa sta bila v gostilni in sta nazdravljala, da sta pretentala cesarja. Ves denar, ki sta ga sleparja ukradla, sta porabila za pivo. In končno je cesar prispel in je vprašal ogledalo, kje sta sleparja. Ogledalo ju je poiskalo in cesarju sporočilo, da sta v gostilni. Cesar se je kar peš odpravil do gostilne, ker ni bila daleč. S Seboj je vzel pištolo z uspavalnimi naboji. Prispel je. Sleparka sta bila vsa opita, cesar pa ju je ustrelil z uspavalnima nabojema in ju zvlekel v kočijo. Sleparka sta se zbudila v ječi. Cesar jima je povedal, da bo naslednji dan procesija in da bosta šla po rdeči preprogi naga – da bosta občutila, kako je bilo njemu. Cesar je končno dočakal procesijo. Oblekel se je v svoje najljubše oblačilo, kar jih je imel. Sleparka pa je bilo zelo sram, ko sta šla gola po preprogi. Vsi so se jima smejali, nato pa sta pristala v grajski ječi. Cesar pa je želel nekaj povedati, in sicer, da ne bo nikoli več tako brezbrizen do svojega ljudstva in bo lepo skrbel za svoje mesto. Sleparka pa sta mogla delati za gospodarja. In tako je bil cesar srečen. Našel si je ljubezen in bil še bolj srečen. Sleparka pa sta obljubila, da nikoli več ne naredita česar takega, kar sta cesarju.

Žak Blagus, 6. c

Josip Jurčič: Kozlovska sodba v Višnji Gori



Erika Kos, 7. a



Tia Postružnik, 7. a

**BEDAK PAVLEK nadaljevanje ...**

Med predstavo so se dogajale čudne in zamotane stvari. Ravnatelj glumačev je kar naenkrat izginil z odra.

Ravnatelj glumačev (*potuhnjeno hodi po hodniku*).

Sluga 1 in Sluga 2 (*začudeno srečata ravnatelja*): O, gospod ravnatelj, a ne bi mogli biti na predstavi?

Ravnatelj glumačev (*jecljavo in prestrašeno*): E-e-e-e-e, moja točka se je že končala, pa sem šel na svež zrak (*postavi se pred odprto okno*).

Sluga 1: Aha, potem pa prav. Vidimo se na večerji.

Sluga 1 in Sluga 2 (*hodita naprej*).

Ravnatelj glumačev: Ahhahahahaha, moj načrt gre kot po maslu.

Glasnik (*glasno*): Posluh, posluh, vabimo vas na kraljevo večerjo.

Pavlek (*zvišano*): Pojedina se naj začne!

Vsi (*glasno se pogovarjajo*).

Po končani večerji dvorana utihne.

Pavlek (*zaskrbľjujoče*): Kje je moja krona?

Vsi (*dvorana spet utihne*).

Carica (*jezno z ного udari ob tla*): Kje je ravnatelj glumačev?

Pavlek: Gremo ga poiskat.

Glasnik (*pomembno najavi*): Ločimo se. Polovica naj gre na grajsko dvorišče, ostali pa iščejo v gradu.

Carica (*z vrta glasno vzklikne*): Našli smo ga, našli prevaranta!

Ravnatelj glumačev (*hitro in spretno se strga iz rok*): Hahaha, ne boste me ujeli.

Pavlek (*spretno se postavi pred glumača*): Tako hitro pa ne bo šlo vzeti moje krone!

Pavlek (*jezno*): Sluga 1 in Sluga 2, odpeljita ga v ječo!

Sluga 1 in Sluga 2 (*močno ga primeta*): Rečeno-storjeno, gospodar Pavlek.

Sluga 2: Carica, Pavlek, pridita pogledat, nekaj sem našel!

Pavlek, carica: Kaj se dogaja?

Pripovedovalec: Medtem gre glasnik pogledat kočijo glumačev in najde nekaj nenavadnega.

Glasnik: Carica, Pavlek, v kočiji sem našel pravega ravnatelja glumačev (*v naglici*).



Jaka Čeh, 6. c



Pavlek: Torej, to ni pravi ravnatelj glumačev?

Pravi ravnatelj glumačev: Samo masko si je nadel.

Carica (začudeno): A tako torej, kdo pa je potem pod masko?

Sluga 1 (pogumno sname masko).

Vsi (začudeno): Kakaduj?!

Carica (žalostno): Kako si mogel? Zaupala sem ti.

Kakaduj (odločno): Nisem hotel, da ta bedak postane car!

Pavlek: Pošljite ga v ječo, da ne bo še česa ušpičil!

Carica (glasno): No, zdaj pa končno priredimo slavje.

Pripovedovalec: In živeli so srečno do konca svojih dni.

Jaka Čeh in Aaron Delakorda, 6. c

BEDAK PAVLEK nadaljevanje ...

Pipec: Ni jih več, odšli so.

Carica: Super, niso mi bili všeč. Pa tebi, Pavlek?

Pavlek: Niso bili najboljši, toda tudi slabi niso bili.

Carica: Pipec ... Pipec, kdaj bo pojedina?

Pipec (se oglasi iz kuhinje): Hrana že prihaja, svetla carica.

Carica: Odlično!

Pavlek (se zadere na Pipca): Ali ste tudi mojo kavko spekli?

Kakaduj (potegne mrtvo kavko iz torbe in odvrne): Seveda, sedaj jo bomo spekli.

Pavlek: Super!

Pavlek (vpraša carico): Ali boste poskusili kavko?

Carica: Seveda, saj jih imam rada. Pisar!

Pisar: Ja, svetla carica?

Carica: Pavlek, pridi sem in povej svojo željo. (*Ukaže pisarju, naj vse zapiše.*)

Pavlek: Moji mami (*pokaže na svetlo carico*), ne tej, ampak oni doma, povejte, naj pride na pojedino. To je vse zaenkrat.

Pisar (piše): Mami ... pojedina ... takoj ... povabilo ...

Carica: Odlično, spoznala bom tvojo pravo mamo.

Mati (prispe): Vaaaauuu, kakšna graščina. (*Pavlek odpre vrata.*) Pavlek!

Pavlek: Mati, končno si prispela! Vstopi kar naprej!

Pavlek (vzklikne): Carica, prispela je!

Carica (prikoraka): Pozdravljeni, kar naprej. Lepo vas je spoznati.



Mati: Tudi vas.

Pipец (*zakriči iz jedilnice*): Pojedina je na mizi!

Carica (*odvrne*): Prihajamo! (*Odidejo v jedilnico.*)

Pavlek (*sede k mizi*): Mati, kar postrezi si.

Po pojedini

Pavlek in mama (*v en glas*): Bilo je izvrstno!

Mati (*žalostno odvrne*): Sedaj bom morala oditi.

Carica (*vpraša Pavleka*): Kaj, če bi tvoja mati živela tukaj?

Pavlek: Res? Najboljša ideja. (*Objame carico.*)

Carica in Pavlek: Ostanite tukaj.

Pavlek: Mati, pripeljal ti bom stvari. (*Pavlek pelje mater do veličastne sobe.*)

Mati: Res? Najlepša hvala. (*Odvrne srečno.*)

Pipец: Stvari so tu.

Carica: Pipec ... Pipec ... Pipec, to so napačne stvari.

Vsi živijo srečno so konca svojih dni.

Elin Satler Klampfer, 6. c

POMLAD PRIHAJA

Pomlad prihaja k nam nazaj,
zima se poslavlja zdaj!
Vse cvetlice zacvete,
snežne igrivosti pa nas zapuste.

Rože se odpirajo,
živali se prebujajo!
Zelena barva vrača se,
sonce spet prebuja se!

In tako kot pomlad prihaja,
tako ta pesmica odhaja!

Gaja Sajko, 6. c



Žak Blagus, 6. c, Očalnik in Naočnik

**PREBESEDNJAK OTROK****SLOVENŠČINA**

Na svetu je veliko, veliko otrok
in ti otroci imamo veliko, veliko domišljijo.
A ti otroci si včasih ne želimo
uporabljati bednih odraslih besed.

Radi imamo osnovne in preproste besede,
kot na primer med.

Ob njej pomisliš na sneg,
sladek kot sladoled.

Beseda čokolada je že rahlo bedna.
Spremenimo jo raje v – NJAMRAZVADO.
Limonado spremenimo v – KISLOST NA
RADO.

To sta izmed mnogih le dve besedi,
ki ju lahko prebesediš.

Mi, vaši otroci,
pa jih vam damo še milijon,
da jih prebesedite še vi, dragi odrasli.

Paulina, Gašper, Žan in Alex, 6. c

Pri slovenščini je zelo, zelo tečna snov,
toda, če se veliko, veliko učiš,
lepo oceno dobiš.

Če pa se ne učiš,
pa slabo oceno dobiš.

Ko pa slabo oceno dobiš,
to mami poveš
in kazen dobiš
ter ves dan v sobi tičiš.

Ko pa ves dan v sobi tičiš,
ti drobna ptičica zašepeta,
da se premalo, premalo učiš.

Če pa dobro oceno dobiš,
to očetu poveš
in mafin dobiš.

Naja, Anei, Tinkara, Dajla, 6. c

RAZLAGA BESED

Potem me vprašajo:

Zakaj bi imeli prebesedene besede?
O, le zakaj?

Vam povem, vam povem zakaj –
ker te dolgočasne stare besede
zvenijo kot razglašene trobente.

In se ne končajo nikoli nikdar,
potem, ko jih prebesedimo,
pa vse v najlepšem redu je.

Aaron, Matic, Neža, 6. c



NI IDEJE

Prazen papir na mizi leži
in čaka, čaka,
da ga nekdo zapolni.

Besede, besede po glavi letijo,
a z nje nobene prave ne zletijo.

Ko pa glave skupaj staknemo,
na listu rime zrastejo.

Kot cvet se nam spomin odpre
in ponavljanja in poosebitve ven zlete.
Tako se otroške besede smejejo, smejejo,
ko odrasle bedne besede preženejo.
Jaka, Žan, Vanessa, Nives, 6. c

Brez modre ni zelene

Brez reke ni
drevesa.
Brez jezera ni
rož.
Brez vode ni rastlin
in
brez modre ni zelene.
Gaja Sajko, 6. c



*Gaja Sajko, 6. c, Numizmatiki,
princ Ibn El Nasa Ben Ali*

MANJŠI SVET

Velik medved je zdaj
majhen medvedek, medvedek,
ki iz sklede je medek.

Velik otrok pa je zdaj
majhen otroček, otroček,
ki v roki drži rdeč balonček.

Cestna luč pa je zdaj
drobna lučkica, lučkica,
ki sveti,
da ni temica.

Roža pa je zdaj
rožica, rožica
in na njo prileti drobna čebelica.

Šolska tabla je zdaj micena tablica, tablica,
na kateri je napisana ta pesmica.

Gaja in Julia, 6. c



Gaja Sajko, 6. c, Numizmatiki



Amar Begović, 7. a



Amar Begović, 7. a

Pobeg iz zelene sobe

Zelena soba je moja soba.
 V njej živim, se učim, spim.
 Ko zaprem oči in misli napnem,
 v daljni širni svet odpotujem.
 V daljavi vidim lesketanje – čudežne moči – dahnem –
 za poti nadaljevanje.
 Sprememim se v kita – ogledam si morje.
 Sprememim se v iskro – ogledam si vesolje.
 In to je pobeg iz moje zelene sobe.

Peter Zajšek Vuk, 7. a

Petrova pesem je bila nagrajena na literarnem natečaju
 ELA, poimenovanem po Eli Peroci.
 (Mentorica: dr. Ana Koritnik.)



Maja Vučko, 7. a, Pivci tišine



Maja Vučko, 7. a, Svetovja



Nanije Halabak, 7. a, Svetovja

POSPRAVLJENA SOBA

Kdor koli v tej sobi živi, naj ga ne bo sram!
Perilo je zloženo v predalih,
dežni plašč na obešalniku visi
in nobenih lis, nobene vlage na stolu več ni,
berilo v šolski torbi tiči,
pulover v omari zložen je zdaj,
ruta v predalu, smučka pa v shrambi je zdaj,
hlače v omari so zlikane zdaj,
knjige zložene na knjižni polici,
njegov telovnik na obešalniku je zdaj,
v njegovi postelji nobenega kuščarja ni
in nogavice v pranju so zdaj.

Kdor koli v tej sobi živi, naj ga ne bo sram!

Od Danija, Roberta, Jana – kaj pravite vi, da ni moja? O, ja, saj mi je neznana.

Sergej Ristić, 7. a (poustvarjanje na pesem Razmetana soba)



Maja Vučko, 7. a, Kozlovska sodba v Višnji Gori



Voda ali moda?

Voda je prozorna, zelena ali modra,
je ujeta in svobodna.

Voda je za nekatere življenje,
za nekatere pa le moda.

Tisti, ki jo imajo, je ne cenijo,
tisti, ki pa je nimajo, pa si jo delijo.
Je tako očarljiva in nežna,
a ob enem tako močna in rušilna.

Ima tudi svoj svetovni dan,
da nas spomni, da nam je od nje svet
dan.

Voda je prozorna, zelena ali modra,
pustimo jo, naj bo svobodna!!!

Vedad Suljić, 6. b

VODA

Nekoč nekje na Zemlji
živela čudežna in dragocena je družina
po imenu **Voda**!
Imela je čudežno moč.
Brez barve, vonja in okusa.
Bila je vsem živim bitjem na Zemlji v pomoč.
Brez vode življenja ni!

Peter Zajšek Vuk, 7. a

VODA JE POMEMBNA

Voda je pomembna za ta svet,
brez nje nihče ne more živeti,
to čista je resnica,
pa še voda je človekova pravica.

Včasih srce nas boli,
ker voda teče tja v tri dni.
Varčevati treba bi bilo,
da našim zanamcem bo lepo.

Lepše je živeti v naravi
kot pa v pusti puščavi.
Voda je pomembna za življenje –
ali imaš kakšno drugo mnenje?

Onesnažena voda strahotno moč ima,
ljudje umirajo zaradi nje,
zato še toliko bolj čista voda pomembna je –
za človeško upanje.

Zaradi onesnažene vode bolezen nastaja,
to v Afriki upanja ne daje.
Da ljudje bodo srečni,
bodimo z vodo varčni.

Zdaj gre zares,
če ne v telesu bo potres.

Maja Vučko, 7. a



VODA JE NAŠA USODA

Voda se rima na usoda, saj brez vode ni usode.
In čeprav je dosti porabimo, ne opazimo pomena,
ki ga beseda voda zajema.

Saj brez vode ni življenja, tako kot brez človeka ni pohlepa
in tako kot brez veselja ni dobrega življenja.
In če pomisliš, kakovostno življenje pride tako, da srečni smo.
Srečo pa nam prinese to, da naše potrebe urejene so.

Moje potrebe so, da pišem, se smejim in živim, ampak kako
lahko brez vode to naredim? Zato vsak dan trudim se,
da vode čim več je. In čeprav včasih druga pijača mi zadiši,
za žejo boljšega od vode ni.

Tako kot barv je dosti na svetu,
ne bi jih bilo na našem planetu,
saj če voda bi izginila,
bi tudi barve, kot sta zelena in modra,
pojedla usoda.

Zato upam, da ljudje takšni, kot sva jaz in ti,
želimo ohraniti Zemljo ter vodo lepo,
da imeli bi manjšo uteho in da barve
ostanejo takšne, kot so, saj če Zemlja
brezbarvna puščava bi bila,
se nam bliža težka usoda.

Kaja Čuček, 8. b



VODA

VARČNO Z VODO

Brez vode ni življenja,
na srečo jo še ima naša Zemlja.
Vendar pitne vode malo je
in vedno manj je bo.
Če vodo bomo zapravljali,
bomo le mahali v slovo.

Brez vode ni življenja,
s tem prihaja do velikega trenja.
Tako brez modre ni zelene
in še vmes modro nebo.
Tako brez naše vode zelene
nas ne bi bilo.

Brez vode ni življenja,
niti našega prelepega zelenja.
Saj Zemlja je velika,
morda pa ne dovolj.
Ker človek še zmeraj odnosa nima,
gre stanje z vodo navzdol.

Nik Aleksander Pučko, 7. a

Kaplja za kapljo polzi,
po oknu, ko zunaj prši.
Včasih po banji in tleh,
ko pri pipi tesnilo spusti,
se kaplja za kapljo po tleh vali.

Čisto majhne kaplje kanejo
iz človeških oči, ko žalost
v srcu na dan si želi ...

Brez kapelj in kapljic
življenja na Zemlji ni,
vse okrog vode se vrti,
saj žejnemu vode
se slabo godi.

V puščavi in Afriki vode primanjkuje,
tam se voda res varčuje.
Kjer je pa vode na pretek,
ne ceni je nihče, se tušira in splahnuje v
nedogled.

Daj, človek, spravi se v red in čuvaj ta
zaklad,
za tebe, mene in za ves človeški rod.

Mateja Petek, 8. c

Nikova in Matejina pesem sta se uvrstili na državni izbor literarnega natečaja Evropa v šoli.
(Mentorica: dr. Ana Koritnik.)

**ON**

Ljubezni ne moremo iskati,
je tudi ne priklicati,
ljubezen pride sama od sebe,
ko on zaljubi se v tebe.
Čeprav želiš z njim si govoriti,
lepe trenutke si deliti,
preveč sramežljiva sta oba,
pristopiti si ne upata.

Opazuješ ga na skrivaj,
čakaš da še tebi bo prinesel čaj.
Pred kosilom rečeš si, da k njemu boš sedla
in da bosta skupaj žgance jedla.

Končno trenutek ta nastopi,
ko prihaja ti naproti,
modre vate zre oči,
sladko tebi se smeji,
nežno prime za roko te
in v topel objem stisneta se.

Neža Gračner, 8. c

Nežina pesem **On** je bila nagrajena na
5. KOVIČEM LITERARNEM NATEČAJU
z naslovom **Beseda je beseda in večbeseda**.
(Mentorica: dr. Ana Koritnik.)

HOTEL JE SAMO PRIJATELJA

Ni samo bolečina,
je veliko solza,
ko veš, da izgubil si prijatelja.

Vem, da ga vreden nisem bil,
ker za njegovim hrbtom
grdo sem govoril.
Zaupal mi je bolj kot komur koli,
jaz pa laži o njem trosil sem naokoli.

Invalid od rojstva je bil,
jaz pa sem ga obrekoval
in norca iz njega bril.
Samo izkoriščal sem ga,
nisem hotel invalidnega prijatelja.

On je to ugotovil,
od žalosti se skoraj je ubil.
Jokal je in nikogar ni hotel,
samo pravega prijatelja si je želel.

Zdaj neskončno mi je žal,
najboljšega prijatelja sem imel
in jaz sem ga izdal.

Neža Gračner, 8. c

Nežina pesem **Hotel je samo prijatelja** je bila nagrajena na likovno-literarnem natečaju projekta **Mednarodni dan strpnosti – dan za strpnost in prijateljstvo**, katerega pokrovitelj je varuh človekovih pravic. Natečaj je potekal na temo »**Z drugimi ravnaj tako, kot želiš, da bi drugi ravnali s tabo**«. (Mentorica: dr. Ana Koritnik.)



VODA – BISER ŽIVLJENJA

Voda je naravna dobrina, brez katere ni življenja. Potrebujemo jo vsa živa bitja, vsak dan. Ljudje, živali in rastline.

Tako modra predstavlja vodo, zelena naravo. Če modri dodamo rumeno – sonce, omogočimo naravi, da živi polno in pisano.

Pred milijoni let se je življenje na Zemlji začelo prav v vodi. Razvile so se živali, pozneje tudi človek. Narava nam je dala čiste oceane, morja, reke, potočke ...

Voda nam je omogočila razvoj in napredek človeštva. Zaradi napredka smo ljudje začeli lahkomišno ravnati z vodo. Največkrat se ne zavedamo slabega ravnanja z njo, saj odmetavamo odpadke, odplake in druge nevarne snovi v morja ter tako uničujemo pitno vodo. Veliko držav na svetu nima ali ima malo pitne vode, do katere je zelo težko priti. Zato morajo mnogi vsak dan daleč hoditi ponjo. Prav tako je težko živalim, ki se jo trudijo iskati. Zaradi vode so se začele tudi vojne.

Z vsakodnevno uporabo vode, ko se umivamo, jo pijemo, peremo, se ne zavedamo, kako dragocena je, saj imamo to srečo, da je v Sloveniji dovolj pitne vode.

Na srečo je veliko ljudi, ki se trudijo ohraniti čisto naravo, prav tako pa si tudi mi mladi moramo prizadevati varčevati z vodo, saj jo bomo potrebovali še veliko generacij.

Voda je vir življenja!

Neža Neischa Škrabl, 6. c

ALKOHOL, NE!

Za nekatere je pitje alkohola rešitev iz težav. Toliko bolj, ker je na vsakem koraku na dosegu roke – tudi otroci in mladi brez večjih težav pridejo do njega, čeprav ga najpogosteje uživajo odrasli. Alkohol učinkuje na telo na različne načine in odvisno od tega, v kolikšni količini se ga zaužije. Vsekakor pa ima lahko zelo neugodne posledice. Tako pri prevelikem zaužitju alkohola lahko dobiš vrtoglavico, izgubiš zavest, nadzor nad obnašanjem, bruhaš ...

Ko pogledam okoli sebe, vidim, da imajo nekateri ljudje v svojem življenju zelo resne probleme z alkoholom. To pa privede do nasilja v družini, saj ko prekomerno zaužiješ alkohol, izgubiš nadzor nad sabo, iz tebe privre tisto slabo – tudi nagnjenost k nasilju, ki je na videz potlačena in se jo obvladuje z razumom, ko si neopit. Prekomerno pitje alkohola se pri ljudeh odraža tako na telesnem kot duševnem zdravju, kar pa negativno vpliva tako na družinsko kot poklicno življenje.

Nekateri ljudje uživajo alkohol zaradi tega, da pozabijo na težave, ki jih pestijo. V alkoholu vidijo rešitev za vse svoje težave. Nekateri na zabavah tako spoznavajo tudi nove prijatelje, se



sproščajo, so manj nervozni – na videz je vse v najlepšem redu, pozitivno, saj ljudje v prekomernem uživanju alkohola ne vidijo problema in ne razmišljajo o tem, da postaneš odvisen od alkohola. Sama menim, da ko začneš uživati alkohol enkrat, dvakrat na dan v prevelikih količinah, in to dan za dnem, da ne moreš več nehati in postaneš alkoholik. Prav tako mislim, da si je zelo težko priznati, da si alkoholik, da je nenehno slepljenje samega sebe in da se tak človek "ne zazre v ogledalo", da bi dojel resnico.

Zasledila sem, da poznamo telesno odvisnost, ko se telo prilagodi na prisotnost alkohola, in psihično odvisnost, ko ima človek subjektiven občutek potrebe po alkoholu.

V okolici opažam, da postati odvisen od alkohola lahko vodi tudi v druge nedovoljene stvari – na stran pota, ki so lahko zelo nevarna. Tako nekateri ob uživanju alkohola kadijo in uživajo droge. Zaradi alkohola veliko družin razpade, otroci so priča nenehnim prepirom med staršema, tudi nasilju – nemalokrat pa so sami žrtev nasilja in zlorab. Tako tudi veliko družin zaradi sovražnika alkohola razpade, marsikateri otrok pa se ne more s tem sprijazniti, krivi starša, se zapira vase, nemalokrat pa celo prevzame krivdo nase, kar se mi zdi najbolj narobe. Mi otroci nismo krivi, da odrasli ne znajo reševati problemov in da se zatekajo v alkohol. Poleg tega, ljudje, ki prekomerno uživajo alkohol, postajajo depresivni, v alkoholu vidijo edino rešitev za težave, to pa jih vodi tudi v kriminalna dejanja, kot so vlomi, kraje, nasilje. Nekateri se začnejo izogibati drugih ljudi, ker jih je sram, se zavedajo, da je njihovo ravnanje napačno, a so nemočni narediti korak naprej, da bi poiskali pomoč. Tudi samomori so kar pogosti med ljudmi, zasvojenimi z alkoholom, kar še zdaleč ni spodbudno.

Ljudje, ki imajo težave s prekomernim uživanjem alkohola, če ne zmorejo sami, bi morali poiskati pomoč ali pa bi morala okolica biti pozorna, si ne zatiskati oči in jim pomagati. Zagotovo pa je odrekanje alkoholu zelo naporno in traja veliko časa, čeprav z njim pridejo dobre stvari, kot so ponovna socializacija, prijaznost, boljše počutje.

Če se boš odrekel alkoholu, boš postal boljša oseba, saj boš manj nesramen, žaljiv, napadalen in s tem se bodo vrnilo prijatelji in družina.

Alisa Šprah, 7. a

PEKEL NA TERASI

Poletne počitnice so namenjene zabavi. Tudi sam sem se, tako kot vsak drugi otrok, zabaval – vse do enega trenutka. Naučil sem se namreč peči na žaru in nekega dne sem sam kuhal kosilo za družino. Ker sem prvič sam pekel na žaru, sem bil malo manj previden, čeprav sem vedel, da moram biti ves čas poleg. V dnevni sobi mi je zazvonil telefon in sem se šel oglasiti. Ko sem se pogovarjal s prijateljem, sem pozabil na peko – vse dokler sem naenkrat zavonjal neprijetno



čuden vonj po plinu. Stekel sem na teraso, prijatelju niti adijo nisem uspel reči. Kar sapo mi je vzelo, ko sem ugledal gorečo teraso. Ne bi smel predolgo pustiti olja na žaru – moral bi biti poleg in nanj naložiti meso in zelenjavo za pečenje, tako pa se je olje pregrelo in zagorelo. Obstajala je nevarnost, da se bo ogenj hitro širil.

Za trenutek sem obstal, ne vedoč, kaj se je zgodilo, kaj naj naredim in kaj se dogaja. Šele nekaj trenutkov kasneje sem dojel, kaj v resnici se dogaja. Šel sem po vodo in z njo polil vroč žar in bližnjo okolico, kamor se je ogenj nevarno širil. Tega ne bi smel narediti – ko je bilo prepozno, sem se zavedel, da sem prekršil zelo pomembno varnostno pravilo: "Olja nikoli ne gasi z vodo!" Ogenj je namreč še bolj buhnil – prišlo je do prave ognjene eksplozije –, iskre so letele na vse strani, črn oblak dima pa se je pognal v zrak, meni pa je vzelo spet sapo. Vse bi bilo lepo in prav, če goreči žar ne bi bil na naši terasi in se je nevarnost še večje katastrofe neusmiljeno režala vame. V trenutku me je spreletel srh po vsem telesu, nato pa skozi možgane stekel preblisk. Spomnil sem se naravoslovja. Spomnil sem se, da ogljikov dioksid lahko pogasi požar. Pred očmi sem naenkrat imel periodni sistem – CO₂. Kje sem sem že to videl? Točno! Na novem gasilnem aparatu, ki ga je ati pred mesecem dni kupil. Stekel sem ponj in ga takoj našel pod stopnicami ter potegnil na vrvico. Pripravljen sem bil in stekel na goreče prizorišče. Bilo je že res kot v peklu. Stisnil sem ročaj in iz aparata se je "izstrelil" velik siv oblak. Trajalo je le nekaj časa, da sem večino ognja pogasil tako, preostanek pa z vlažnimi krpami.

Iz te zelo nevarne in neprijetne izkušnje sem se naučil, da moram biti previden in da če je požar, voda samo poslabša situacijo, ker je zmes kisika in vodika, ki daje ognju večjo moč, brez kisika namreč ogenj ne more "delovati". Prav tako ne brez vodika, ki eksplodira ali pa se vname. Zato nikakor ne seči po vodi, temveč uporabiti CO₂, sicer je pekel tudi na domači terasi.

Nik Aleksander Pučko, 7. a

Nik se je z besedilom *Pekel na terasi* uvrstil na državni izbor literarnega natečaja »Naravne in druge nesreče – Požarna varnost in prosti čas«. (Mentorica: dr. Ana Koritnik.)

SONCE – ŽARKI VESELJA, SREČE, TOPLINE ...

Sonce, ki sije na nebu, sonce, ki sije na tvojem obrazu in v mojem srcu.

V zadnjih dveh letih se mi zdi, kot da je zamrlo sonce na tvojem obrazu in v mojem srcu. Na nebu še vedno sije, vendar ga večkrat prekrijejo temni oblaki.

Zame pomeni sonce veselje, srečo, poseben občutek topline, ki me prevzame, ko srečam znanca ali neznanca na ulici in se mu nasmehnem ter mi nasmeh vrne.

V zadnjem času pa so nasmehi ljudi vse bolj redki, ni več čutiti topline, sproščenosti.

Vsi se ukvarjajo samo še z virusom – korono. Vse se vrti okrog tega mikrometrskega virusa.



Globoko v sebi se ga vsak boji, le kakšne posledice mu bo pustil, bo napadel njegove celice, jih uničil – pojedel ali pa bo organizem dovolj močen, da se ubrani, spodi ta zloben virus in ga prestraši, da nikoli več ne bo potrkal na vrata celic ...

Ne znamo več preprosto zaupati sebi, svoji notranji moči, energiji svojega telesa, da se s pomočjo pozitivne energije in morda s pomočjo cepiva telo ubrani tega napadalca, brez da bi se mi sploh zavedali, da nas napada ...

Kje je tisto sonce na našem obrazu in v našem srcu, ki s svojo toploto stopi vsak virus, odmrzne vsako zaledenelo dušo in sije srečo ...

Nihče več ne gleda v sonce, ki je milijonkrat (in še večkrat) večje od virusa in ima samo pozitiven vpliv na naše življenje. Zato tudi v nas ni več sonca, toplote ... iz veliko oči so izginile iskrice ...

Vsak kašlja v svoj robček, se bojuje in sramuje ter pogleduje v tla, nekako človeškega sočutja zmanjkuje ...

Beseda na zdravje je zgubila svoj pomeni, saj vsak gre kihnit ven in tudi zabav več ni nikjer, kjer bi čaše žvenketale in bi se veselilo ter na zdravje pilo ...

Je res v ljudeh to sonce veselja ugasnilo?

Pogled zdaj k oknu mi beži, gledam v sonce, ki me vabi ven na en dolg sprehod, da se žarkov veselja napijem, globoko zadiham, se sama sebe ponovno zavem in si rečem: »Sonce sem in bom sonce ostala, nobena bolezen, nobena grenkoba ne bo me pregnala, na soncu bom stala in z njim sonce ostala.«

Mateja Petek, 8. c

INTERVJU Z DEDKOM – PODNEBNE SPREMEMBE

Odločila sem se, da o podnebnih spremembah povprašam še dedka, ki v občini Miklavž živi že od rojstva in jo pozna kot lasten žep.

Ali se je v zadnjih 20–30 letih okolje v občini kaj spremenilo in kakšno je bilo prej?

Okolje se je spremenilo. Prej je bilo tukaj več gozda, bilo je manj prometno, manj je pihalo, zdaj pa je vetra veliko več, saj so posekali ogromno gozda. Zime so se mi zdele prej boljše, saj je bilo več snega in bolj mrzlo. Ni bilo ekstremnega vremena, ki je zdaj vedno bolj pogosto. Kmetje so prej pridelali več kulturnih rastlin na poljih, zdaj pa večinoma gojijo le pšenico in koruzo.

Kako je sprememba podnebja vplivala na okolje?

Zdaj veliko več piha in sploh poleti je veliko nalivov s točo, ki jih včasih ni bilo veliko.

**Kako se je spremenilo število prebivalcev?**

Število prebivalcev je zelo narastlo. Onesnaženost je zato tudi veliko večja, kar me zelo skrbi. Veliko polj so prodali in na njih zgradili hiše, ki so zdaj nagručane druga ob drugi.

Kakšno se ti je zdelo življenje tukaj pred 30 leti in kakšno se ti zdi zdaj?

Prej je bilo več domačnosti, v vasi smo se poznali skoraj vsi. S priseljevanjem pa se je vse spremenilo. Vsak se drži zase, gre v službo, potem pa pride domov in se ne premakne s kavča. Prej se mi je zdelo življenje veliko bolj družabno.

Neža Gračner, 8. c

RAZMIŠLJANJE O DOMOVINI, NJENI KULTURI SKOZI ČAS ...

Slovenci smo zato, da smo se osamosvojili, morali premagati veliko ovir. Zato smo lahko ponosni, da smo Slovenci in da živimo v tako lepi državi, kot je Slovenija. Prvi zapisi v slovenskem jeziku so bili že Brižinski spomeniki. Primož Trubar, naš reformator in duhovnik, pa nam je leta 1550 napisal prvo slovensko knjigo Katekizem, takoj za njim pa še Abecednik. Ti knjigi sta za nas zelo pomembni, saj je dokazal, da se s tem jezikom lahko lepo izražamo. Valenti Vodnik je začel pisati že v gimnaziji, pod vplivom Marka Pohlina. Našega pesnika pa je baron Žiga Zois usmeril v razsvetljenstvo. Vodnik je pisal pesmi, besedila, zelo ponosen pa je bil na to, da je pisal za prvi slovenski časopis in ga tudi urejal – Lublanske novice. O tem, kako pametni smo Slovenci, pa priča tudi dejstvo, da je bil Vodnik začetnik planinske poezije na Slovenskem, za katero je dobil navdih z obiskovanjem gora. Ko pišem o Slovencih, ne morem mimo pesnika Franceta Prešerna, ki se je kljub ugovorom staršev odločil za svojo pot. Napisal je veliko pesmi, med njimi tudi Zdravljico, katere sedma kitica je postala slovenska himna. Seveda to niso vsi slovenski pisci, to so le trije od vseh, ki so se hoteli izražati v slovenščini in so bili na to ponosni. Vsi Slovenci pa smo lahko počaščeni, da imamo svojo domovino, jezik in zgodovino, ki bo ostala za vedno.

Neža Gračner, 8. c

Republika Slovenija, moja domovina, je zelo mlada. Rodila se je leta 1991 iz takratne jugoslovanske Socialistične republike Slovenije. Čeprav je majhna po površini in številu prebivalcev, pa vendar je pesem, ki jo poje moja mami – Samo milijon nas še živi – več kot resnična. Toda ta majhen narod ima zelo bogato zgodovino. Okoli leta 1000 so bili napisani Brižinski spomeniki, ki so prvi pisni dokument v slovenščini in prav tako prvi zapis v latinici. Prvi slovenski knjigi pa sta Katekizem in Abecednik, ki ju je napisal in izdal Primož Trubar, leta 1550. Kljub majhnosti smo imeli Slovenci po zaslugi Jurija Dalmatina prevod Biblije v



slovenski jezik, skozi katero se je ohranjal Trubarjev knjižni jezik. Pomembno vlogo pri ohranjanju slovenskega jezika sta imela tudi Adam Bohorič in Valentin Vodnik. Bohoriču gre zasluga za prvo slovnico našega jezika, v 19. stoletju pa je slovnico v slovenščini napisal Valentin Vodnik, ki je hkrati izdal prvi slovenski časopis *Lublanske novice*.

Leta 1847 pa so izšle prve Poezije našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Po njem so poimenovali tudi slovenski kulturni praznik – Prešernov dan, ki ga praznujemo 8. februarja, na dan njegove smrti. Prešeren je do danes ostal naš najpomembnejši pesnik, čeprav se v današnjem času uveljavljajo bolj moderni avtorji. Prav tako je Slovenija ostala moja mala domovina, čeprav je leta 2004 postala del velike družine držav – Evropske unije. Vsak Slovenec, ki je prispeval svoj kamenček v mozaik slovenske kulture in zgodovine, ima v slovenskem prostoru poseben pomen, saj Slovenija s pomočjo vsakega od njih postaja prepoznavna po vsem svetu. Zelo sem ponosna, da v meni bije slovensko srce, in upam, da bom tudi jaz v svojem življenju dodala kakšen kamenček v mozaik slovenske kulture.

Mateja Petek, 8. c

ROZAMUNDINA IN URŠKINA USODA

Rozamunda je najlepša deklica v pesmi *Turjaška Rozamunda*. Je roža vseh deklic in je najlepša daleč naokoli. Urška pa je lepo dekle, ki nastopa v pesmi *Povodni mož*. S povodnim možem se na plesu spogledujeta in plešeta.

Urškin ples in pogovor se dogajata na Starem trgu. Pozneje se dogajanje preseli v Ljubljano, kjer Urško doleti usoda. Glavni dogajalni prostor v pesmi *Turjaška Rozamunda* je grad Turjak. Del pesmi se dogaja tudi v Bosni. Zaključi pa v samostanu, kjer Rozamunda postane nuna, ter na Ostrovrharjevem gradu, kjer se odvije poroka. Kot je že vsem znano, je Rozamunda najlepše dekle v pesmi *Turjaška Rozamunda*. Prihaja iz grajske družine in na gradu že živi od malih nog. Je zelo izbirčna in samovšečna, saj ima veliko snubcev, ki jo zelo občudujejo. Tudi ukazovalnosti ji ne manjka, saj je takoj poslala Ostrovrharja v Bosno. Na drugi strani pa Urška ni ukazovalna, je pa bolj nesramna. Dekleta in žene noč in dan jokajo, saj Urška njihove fante in može vrti okoli prsta. Seveda tudi pri njej velja, da je samovšečna, saj može zavrača kot otrok zelenjavo. Na plesu pa je našla ta pravega, s katerim bi plesala in se ljubila. Ta gospodič je bil povodni mož. Bil je lep in eleganten. Tudi Ostrovrhar, pri Rozamundi, je bil tak, toda k njemu je dodanega še nekaj poguma. Ta se je podal že v mnogo bojev in jih tudi zmagal.

Za Rozamundo je bil Ostrovrhar pravi, saj je bila neizmerno zaljubljena vanj. Do njega je takoj pokazala svojo ukazovalnost – s tem, ko ga je poslala v Bosno, ker ni prenesla, da bi bilo katero dekle lepše od nje. Urška pa na plesu ni svojih slabih lastnosti pokazala povodnemu možu. Sta



pa oba izbranca bila tista, ki sta dekleti kaznovala. Urško je doletela ta kazen, da jo je povodni mož ubil, Ostrovrhar pa je pustil Rozamundo in odšel z lepo Lejlo.

Zelo me je prevzel povodni mož, saj je demon in lahko naredi vihar, ki lahko luno dol na svet prinese. S to močjo lahko naredi tudi še marsikaj drugega.

Jakob Gvardjančič, 8. b

ROZAMUNDINA IN URŠKINA ŽIVLJENJSKA USODA

Glavni lik romance Turjaška Rozamunda je ošabno dekle Rozamunda, ki živi na gradu Turjak. Pesnik ji je dal ime Rozamunda, ker je roza mišljeno kot roža in Rozamunda je lepa kot roža. V baladi Povodni mož pa spremljamo prelepo dekle Urško, ki lovi fante po Ljubljani. Njeno ime sicer ni omenjeno v naslovu, omenjen je lik povodnega moža, ki je Urško potegnil s seboj v Ljubljano.

Urška je samovšečno dekle, ki si misli, da je najlepša. Živi v bolj premožni družini v Ljubljani. Vse fante in moške je ovijala okoli prsta in se zapletala z njimi, vseeno ji je bilo, če so dekleta in žene jokale. Hkrati je bila zelo samovšečna, ker z nikomer ni bila zadovoljna. Na nedeljskem plesu je spoznala povodnega moža. Takoj ji je padel v oči. Vedela je, da ga bo omrežila, saj je zelo pretkana. Povodni mož jo je povabil na ples. To ni bil navaden moški, bil je urejen, postaven in zelo lep. Toda Urška ni vedela, da je to pretkan demon. Nista nehala plesati, zgrnila se je nevihta, povodni mož pa jo je potegnil s seboj v Ljubljano. Kljub temu da je bila do njega vljudna in prijazna, jo je popeljal s seboj v smrt.

Rozamunda je plemkinja, ki živi na gradu Turjak. Je zelo lepa, a hkrati tudi samovšečna. Misli si, da ni lepšega dekleta. Zavračala je vse snubce, zato je dajala občutek trdosrčnosti, nevšečnosti. Potem pa je spoznala pogumnega in lepega viteza Ostrovrharja. Vanj se je res zaljubila, toda do njega je bila zelo ukazovalna, on pa ji ni upal oporekati in je bil podrediv. Na dan pa je prišla vest, da je v Bosni še eno dekle, ki je lepše kot Rozamunda. To je Rozamundo zelo vznemirilo, zato je ukazala Ostrovrharju, da naj gre v Bosno in pripelje to dekle, da se bo na lastne oči prepričala, ali je res lepša od nje. Ostrovrhar se je odpravil in res je v Bosni srečal to dekle. Ime ji je bilo Lejla. Bila je lepša od Rozamunde in Ostrovrhar se je takoj zaljubil vanjo. Odločil se je, da je ne odpelje na grad Turjak, temveč na svojega. Z njo se je poročil. Že res, da je imel Ostrovrhar dobro srce, vendar je bil nezvest. Zaročen je bil z Rozamundo, pa se je vseeno poročil z Lejlo. Ko je Rozamunda to slišala, je od vse žalosti, jeze in razočaranja odšla v samostan med nune.

Obe dekleti, tako Urška kot Rozamunda, sta bili zaradi svoje prevzetnosti in ošabnosti kaznovani. Rozamundo je zapustil Ostrovrhar, ki ga je resnično ljubila, a imela je pretrdo srce



in preveliko željo po tem, da bi bila najlepša. V samostan je odšla po svoji volji, zapustil pa jo je moški, ki ga je ljubila. Urška pa z nikomer ni bila zadovoljna. Povodni mož jo je želel za njena dejanja kaznovati. Potegnil jo je s seboj in jo je umoril. Nihče je nikoli več ni videl.

Najbolj me je prevzela Urška. Najprej je zavračala vse moške, nihče ni bil pravi zanjo, ko pa je končno našla moškega, ki ji je bil všeč, je bil to napačni moški. Povodni mož je bil pretkan demon, ki jo je zavedel. Urškina vljudnost in prijaznost nista bili dovolj, da bi se rešila. Priklical je nevihto in prestrašeno Urško potegnil s seboj v Ljubljano. Kljub temu da je bila Urška nesramna, si ni zaslužila smrti.

Neža Gračner, 8. c

TRAGIČNA LJUBEZEN (Romeo in Julija) – prvič

Romeo in Julija je tragedija, ki se dogaja v Veroni in Mantavi. Govori o lepi in ljubeznivi Juliji Capulet, katere družina je na smrt skregana z družino Monteg, v kateri pa je miren in dober Romeo, ki goji neizmerljivo ljubezen do Julije, ki mu jo vrača s še več ljubezni, ki je nadvse lepa in resnična.

Romeo in Julija gojita drug do drugega zelo veliko ljubezen, zaradi katere bi si tudi spremenila imeni in priimka. To dokazuje tudi ta citat o njuni brezmejni ljubezni: »O, Romeo, Romeo! Zakaj si Romeo? Zataji svojega očeta in odreci se svojemu imenu; če pa tega nočeš storiti, mi priseži, da me ljubiš, pa tudi jaz ne bom več marala biti Capuletova.«

Skozi vso zgodbo lahko vidimo dokaze o njuni resnični in veliki ljubezni, zaradi katere sta se tudi na skrivaj poročila. Duhovnik Lorenzo je vedel o njuni ljubezni, a je vedel tudi o sporu med rodbinama Capulet in Monteg. On je tudi hotel pobotati družini med seboj, da ne bi bilo več velikih krvavih sporov na ulicah. Zato je predlagal, da se Romeo in Julija na skrivaj poročita, ker je s tem mislil, da se bodo odnosi med družinama poboljšali. To se ni izkazalo za odgovorno odločitev Romea in Julije, ker je stari Capulet Juliji našel moža, katerega ime je bilo Paris. Grofu Parisu je bilo mar za Julijo, toda ni vedel, da je na skrivaj že poročena z Romeom. Vse to je privedlo do smrti Parisa, Romea in Julije. Ljubezen je bila kriva za vse to, toda usoda je imela tudi prste vmes. Če Romeo ne bi videl Julije, do njune smrti sploh ne bi prišlo. Čeprav je bila njuna smrt žalostna, je prinesla eno dobro stvar, in to je bilo zavezništvo med rodbinama Capulet in Monteg. Brez smrti Romea in Julije bi rodbini še vedno bili skregani.

V tej tragediji spoznamo, kaj vse lahko naredijo ljubezen in napačne odločitve. Dobre in slabe stvari.

Filip Pirc, 9. b



TRAGIČNA LJUBEZEN (Romeo in Julija) – drugič

Romeo in Julija je tragedija, ki jo je napisal angleški pisec William Shakespeare. Kasneje pa jo je priredil Charles Lamb, ki je skupaj z Mary Lamb hotel Shakespearove dramske umetnine približati mladostnikom.

Romeo je bil vljuden in dobro vzgojen mladenič iz družine Monteg, ki je bila na smrt skregana z družino Capulet že vrsto let. Spori med družinama so pogosto kalili mir na ulicah Verone. Ljubezniva in prečudovita Julija je bila strašno zaljubljena v Romea, ki ji je ljubezen vračal. Bila je le ena težava. Julija je bila iz družine Capulet, ki je bila na smrt skregana z družino Monteg, iz katere je bil Romeo. Spor med rodbinama pa ni ustavil ljubezni med Romeom in Julijo. Bila sta tako zaljubljena, da jima ni bilo pomembno, kako jima je ime, in svoje ljubezni nista mogla opisati z besedami. To dokazuje tudi citat: »Ne vem, kako z imenom naj izdam, kdo sem: svoje ime, svetnica, sam mrzim, ker je sovražnik tvoj. Da ga imam napisanega, pa bi ga raztrgal.« Romeo in Julija sta izbrala ljubezen namesto družine, toda se sploh ne bi spoznala, če ne bi Romeo šel na Capuletovo zabavo. Takrat še je bil Romeo strašno zaljubljen v Rozalino, ki pa mu ni vračala ljubezni. Rozalina je bila ošabna, vzvišena, bila je kot vrana med labodi. Romea to ni ustavilo, da ji ne bi več izkazoval ljubezni, ko pa je videl Julijo, pa sta se njegovo mnenje in razmišljanje o Rozalini povsem spremenili. Takoj se je zaljubil v Julijo, se na zabavi z njo pogovarjal, dokler ga ni prepoznal Tybalt, Julijin bratranec. Skoraj se je že stepel z njim, ko ju je stari Capulet ustavil. Eno noč je Romeo odšel do Julije, ki ga najprej ni prepoznala. Ko pa ga je, se je zelo razveselila. Odločila sta se na skrivaj poročiti pri duhovniku Lorenzu, ki je bil prijatelj obeh rodbin in je na vse načine hotel zblížati sprti rodbini. Misli je, da bo poroka med Julijo in Romeom prinesla mir med družini.

Lorenzo je po mojem mnenju naredil veliko napako. Julije in Romea ne bi smel na skrivaj poročiti, saj je ta skrivna poroka privedla do niza tragičnih dogodkov. Po skrivni poroki so Romeo, Mercutio in Benvolio srečali Tybalta in njegovo skupino. Prišlo je do boja. Tybalt je ubil Mercutia, Romeo pa je ubil Tybalta. Prišlo je do sodbe in Romeo je bil izgnan iz Verone. Poslovil se je od Julije in Lorenza in odšel je v Mantavo. Julija naj bi se v tem času poročila z grofom Parisom, ki je bil prijazen mladenič in mar mu je bilo za Julijo. Julija seveda poroke ni hotela, zato ji je Lorenzo predlagal, da spije napoj, ki jo bo naredil navidezno mrtvo. Ko bi napoj popustil, pa bi prišel Romeo, ki bi jo rešil iz grobnice. Toda to se ni zgodilo. Ko je Romeo slišal, da je Julija umrla, je kupil od revnega lekarnarja strup. Ko je prišel do Julijinega groba, ga je najprej ustavil Paris, s katerim sta se spopadla. Paris je umrl, Romeo pa je ob navidezno mrtvi Juliji spil strup, ki ga je ubil. Julija se je nato zbudila in ko je videla Romea mrtvega, se je tudi ona ubila. Lorenzo je bil tudi tam, a je strahopetno zbežal.



Romeo in Julija je zelo žalostna tragedija. To se kaže v smrtih številnih oseb in seveda tudi Romea in Julije. Menim, da se to ne bi zgodilo, če se Romeo in Julija ne bi na skrivaj poročila. Menim tudi, da je bil Lorenzo tudi vsega kriv, saj je spletkaril in svetoval Romeu in Juliji.

Filip Pirc, 9. b

ROMEO IN JULIJA

V Veroni sta živeli dve družini, ki sta bili med seboj na smrt skregani. Romeo in Julija, ki sta pripadala vsak svoji družini, sta se zaljubila v trenutku, ko sta se spoznala na zabavi pri Capuletovih. Romeo kot Monteg sicer ni bil vabljen na zabavo, a se je skupaj s prijatelji zamaskiran vseeno odpravil.

Romeo po zabavi ni mogel nehati misliti na Julijo, zato se je nepremišljeno odločil Julijo obiskati. Julija je nevede, da on posluša, izpovedala svojo ljubezen. Ker pa njuna ljubezen zaradi sovraštva med družinama ni bila dovoljena in se njuni starši ne bi strinjali z njo, je Julija v svojem monologu dodala, naj se Romeo odreče svojemu priimku, da bo lahko z njo. Če pa on ni tega pripravljen storiti in ji lahko zatrdi, da jo ljubi, je to ona pripravljena storiti. Morilo ju je dejstvo, da bi morala biti sovražnika samo zaradi njunega priimka, in bila sta pripravljena storiti kar koli, da to ne bi bilo tako, saj jima je bila njuna ljubezen pomembnejša od družine in od sovraštva med družinama. Menim, da bi lahko ravnala drugače in bi se zgodba drugače končala. Sama bi se na njunem mestu skušala pogovoriti s starši, jim pojasniti, kako sem zaljubljena, in jim dejati, če so res stare zamere in sovraštvo vredne najine nesreče in žalosti. Julija se mi zdi iskrena, požrtvovalna, zaljubljena, prijazna. Romeo pa je hraber, neustrašen, zaljubljen. Če Julija ne bi bila zares zaljubljena v Romea in če ne bi bila požrtvovalna, ne bi spila napoja in ne bi se zdela mrtva. Lahko pa bi dokazala svojo zvestobo Romeu in bi družini povedala, da je že poročena z Romeom in da se ne bo poročila s Parisom. Na tak način bi se zgodba lahko odvila čisto drugače.

Lorenzo je bil dober menih in si je samo prizadeval za to, da bi se družini pobotali. Želel pa je tudi, da bi bila Romeo in Julija srečna. Določene stvari ni premislil najboljše in ni bil tam, kjer bi moral biti, ko sta ga Romeo in Julija najbolj potrebovala. Mislim, da je bil malo nepremišljen in da je sokriv za tragičen konec, saj če on ne bi zbežal takrat na pokopališču, se Julija mogoče ne bi zabodla in bi tako lahko vsaj ona preživela.

Književno delo Romeo in Julija je tragedija, saj na koncu zgodbe umreta oba glavna junaka in še nekaj drugih likov iz zgodbe. Meni osebno je bilo najbolj tragično in žalostno dejstvo, da sta morala umreti Romeo in Julija, da sta se družini končno pobotali.

Manca Umek, 9. a

LIKOVNI UTRIP ZA KONEC









Amar Begović, 7. a





Benjamin Horvat, 7. a



Žak Blagus, 6. c



Žan Veber, 6. c



Festina Gashi, 9. c, MONA LIZA po umetniku Leonardu da Vinciju



Sara Umek, 1. d



Nick Kurnik, 1. d